

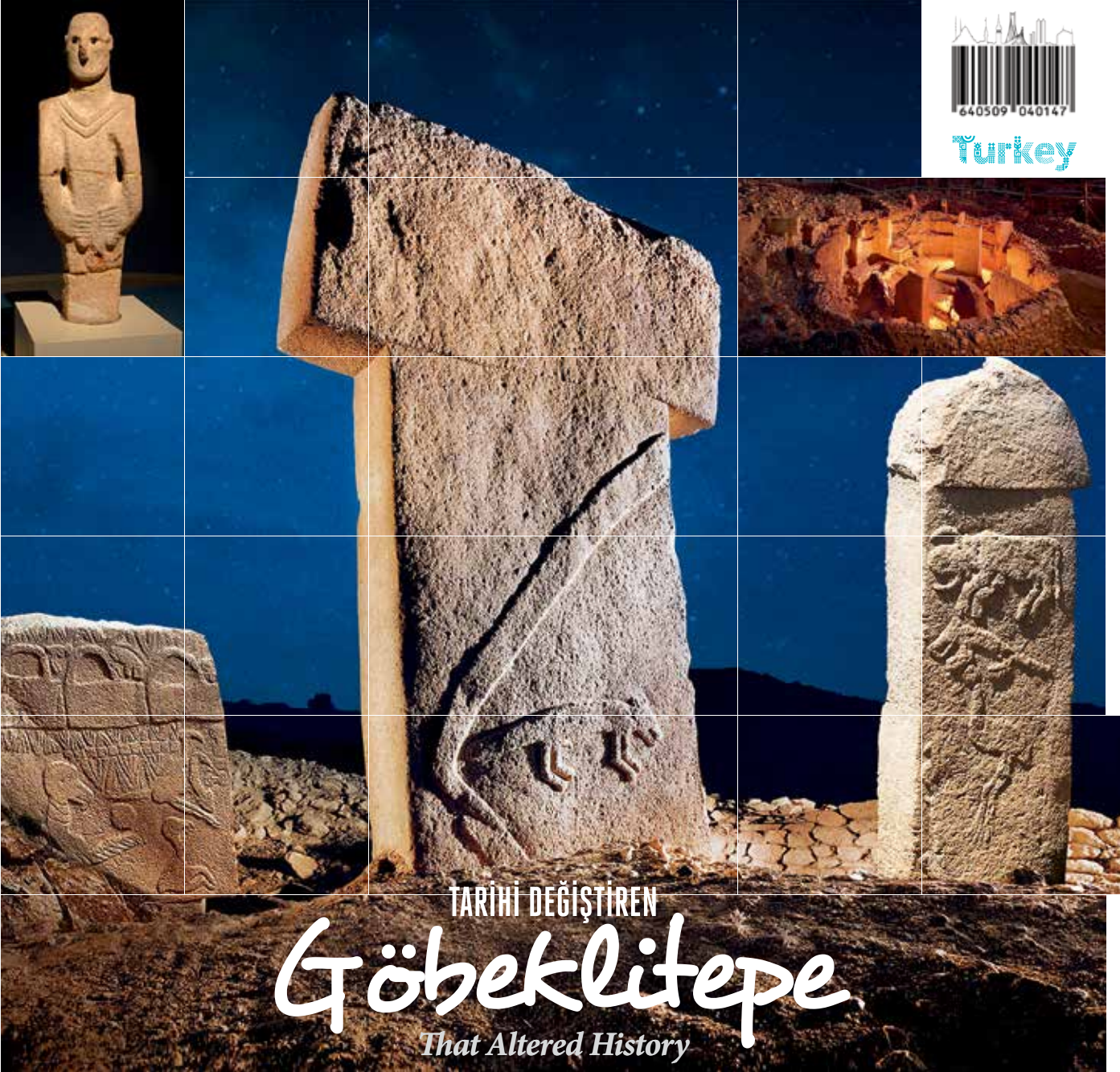
□ GÖĞÜSTE TAŞINAN
MÜKÂFAT: TÜRK NİŞANLARI

*Decoration on the
Chest Turkish Orders*

□ 15 TEMMUZ DÜNYAYA
DAHA İYİ ANLATILMALI

*July 15th Should be Better
Explained to the World*

TÜRKİYE'NİN KÜLTÜR DERGİSİ Culture Magazine of Turkey Sayı Issue: 12 | Ocak - Şubat | January-February 2017 | www.yee.org.tr

TARİHİ DEĞİŞTİREN

Göbeklitepe

That Altered History

Avrupa'nın
En İyi Havayolu

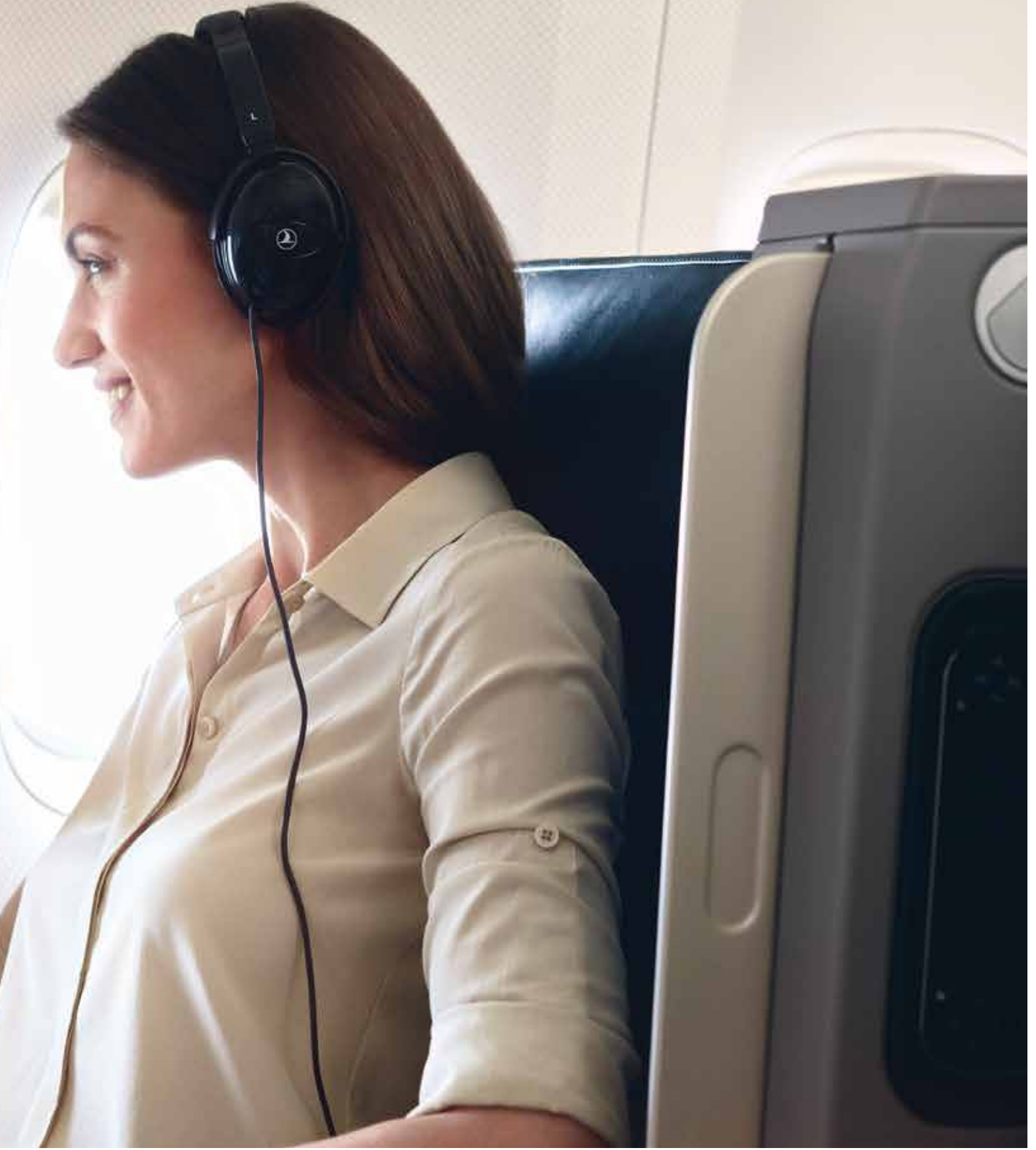
SKYTRAX TARAFINDAN **5 YIL** ÜST ÜSTE
AVRUPA'NIN EN İYİ HAVAYOLU SEÇİLDİK.

TURKISHAIRLINES.COM

Skytrax Passenger Choice ödülleriinde Avrupa'da 2015 yılının en iyi havayolu seçildi.

A STAR ALLIANCE MEMBER

DÜNYA DAHA BÜYÜK.
K E Ş F E T.

**TURKISH
AIRLINES**

İÇİNDEKİLER

YENİ TÜRKİYE / New Turkey

14

KITALARI BİRLEŞTİREN PROJE: AVRASYA

İstanbul'un iki yakasını deniz altından kara yolu ile bağlayan Avrasya Tüneli açıldı.

PROJECT THAT CONNECTS CONTINENTS EURASIA

The Eurasia Tunnel connecting two sides of Istanbul under the sea by road, was opened.

18

İSTANBUL TARİHİNE FARKLI BİR BAKIŞ

Beyoğlu bugünlerde sıra dışı bir sergiye ev sahipliği yapıyor. 11 Mart'a kadar sürecek olan etkinlik, İstanbul'a sokak köpekleri üzerinden bakıyor.

A DIFFERENT VIEW OF ISTANBUL'S HISTORY

Beyoğlu currently hosts an unusual exhibition. The event to last until March 11th looks at Istanbul over stray dogs.

16

KORELİ ÖĞRENCİDEN TÜRKÇE KİTABI

Güney Koreli üniversite öğrencisi Kowoon Jeon'un hazırlayıp yayımladığı *Türkçe Öğretim Kitabı* ülkesinde yoğun ilgi görüyor.

TURKISH BOOK BY KOREAN STUDENT

Written and published South Korean university student Kowoon Jeon, the Turkish Language Instruction Book is attracting intense interest in the country.

TÜRKİYE'DEN / From Turkey

26

ASIRLIK GELENEK: DEVE GÜREŞİ

İkinci Mahmut döneminde Tire ve civarında deve güreşlerinin yapıldığı biliniyor. Günümüzde de sürdürülen bu gelenek köklü bir kültüre işaret ediyor.

AGE OLD TRADITION: CAMEL WRESTLING

Camel wrestling bouts were organized in and around Tire during the rule of Mahmud II. The tradition continues today and points to a deep-seated culture.

TÜRKİYE'NİN KÜLTÜR DERGİSİ
MAGAZINE of Culture of Turkey

Yunus Emre Vakfı Adına Sahibi

Publisher on Behalf of the YEE

Yunus Emre Enstitüsü Başkanı

President of Yunus Emre Institute

Prof. Dr. Şeref Ateş

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Editor in Chief

Hüseyin Caner Akkurt

Genel Yayın Yönetmeni

Executive Editor

Şenol Selçuk Turan

Yayın Danışmanı

Editorial Consultant

Dr. Melike Günyüz

Yönetim Yeri

Management Location

Anafartalar Mah. Atatürk Bulvarı

No: 11 Ulus, Ankara

İletişim

Contact

E-mail: iletisim@yee.org.tr

Faks/Fax: +90 312 309 16 15

Yapım

Production

Cube Medya Yayıncılık Tanıtım
Organizasyon Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.

Genel Koordinatör

Coordinator

Ömer Arıcı

Grup Direktörü

Manager

Mustafa Özkan

Yayıncı Koordinatörü

Editorial Coordinator

Melih Uslu

Sanat Yönetmeni

Art Director

Cüneyt Mert

Editör

Editor

Ayşe Nur Azca

İllüstratör

Illustrator

Merve Aktaş

İngilizce

English

Cansu Özdeş

Yabancı Dil Danışmanı

Foreign Language Advisor

Zeynep Yeğiner

Yönetim Yeri

Management Office

Koşuyolu Mah, Kâtip Salih Sok, No: 48/1 Kadıköy/İstanbul

info@cubemedyaya.com

Tel - Phone: +90 216 325 25 52

Baskı, Cilt

Printing and Binding

İMAK OFSET

Merkez Mah, Atatürk Cad, Göl Sok, No: 1

Yenibosna 34192 Bahçelievler / İstanbul Tel: +90 212 656 49 97

Yayın Türü

Type of Publication

Global, Süreli (İki Aylık) / Periodical (Bi-monthly)

.tr dergisinde yayımlanan yazı, fotoğraf ve çizimlerden yayıncının izni alınmadan ve kaynak belirtilmeden tam ya da parça alıntı yapılamaz.

No text, photographs or illustrations from '.tr' magazine may be reproduced either in full or summary without acknowledging the source and without prior permission from the publisher.

ISSN 2149-3170

Değerli .tr Okuyucuları

Valued .tr magazine readers,

Kırk (40) ülkede elli (50) merkezi ve yurt dışındaki üniversiteler içinde yüz (100) farklı irtibat noktası bulunan Yunus Emre Enstitüsü, “insanlık için farkındalık” yaratmaya devam ediyor. Amacımız taklit etmeden, özgün yapımlarla Türkiye’yi dünya kamuoyuna tanıtmak, ülkemizin üstlendiği misyonu doğru ve aracsız bir şekilde anlatabilmektir. Ülkemizi anlatabilmemiz için öncelikle kendimizi tanımaya ve özelliklerimizi gözden geçirmeye çalışıyor, bunun çok önemli olduğuna inanıyoruz. İcra ettiğimiz faaliyetlerin kültürel diplomasiye ve onun araçlarına uygun olup olmadığına dikkatle eğildiğimizi özellikle belirtmek isterim. Öyle ki geçen aylarda “Kültürel Diplomasi Akademisini” kurarak iç dinamiklerimizi hareket geçirmeye başladık.

Türkiye’nin dış politikasıyla uyumlu, küresel ve ülke odaklı kültürel diplomasi politikalarını belirlemek amacıyla kurulan Kültürel Diplomasi Akademisi, kültür politikalarının etki odaklı olarak uygulanabilmesine yönelik eğitim programları geliştirmeyi hedeflemektedir. Prof. Dr. İlber Ortaylı, Prof. Dr. Sadettin Ökten ve Prof. Dr. Beril Dedeoğlu gibi seçkin isimlerin konuşmacı olarak katıldığı Kültürel Diplomasi Akademisiyle Enstitümüzün kalite standartlarını da yükseltmeye gayret ediyoruz.

Bildiğiniz gibi Türkiye, Suriye’de yaşanan insanlık dramına devlet ve millet olarak sessiz kalmadı. Suriye’de kalıcı ve nihai barışın gerçekleşmesi için Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan’ın liderliğinde Türkiye

Yunus Emre Enstitüsü with fifty (50) centres in forty (40) countries and a hundred (100) liaison offices at universities abroad, continues to create “awareness for humanity”. Our aim is to introduce Turkey to world public through original productions without imitating, and to directly explain the mission Turkey has undertaken from first-hand.

Our main effort is introducing ourselves and review our characteristics in order to explain our country, and we believe this is of utmost importance. I would particularly like to stress that we carefully evaluate whether the activities we carry out comply with cultural diplomacy and its tools. Such that we began to mobilize our inner dynamics by establishing “Cultural Diplomacy Academy” in the recent months.

Established with the aim of determining global and country-oriented cultural diplomacy policies in line with Turkey’s foreign policies, Cultural Diplomacy Academy aims to develop training programs aimed at efficient implementation of cultural policies.

Our Enstitü works towards raising its quality standards with Cultural Diplomacy Academy, distinguished names as Prof. Dr. İlber Ortaylı, Prof. Dr. Sadettin Ökten and Prof. Dr. Beril Dedeoğlu attend as speakers.

As you know Turkey has not kept silent in the face of this human tragedy as a state and nation. A serious and extraordinary diplomacy has been

Prof. Dr. Şeref Ateş
Başkan / President

çok ciddi ve olağanüstü bir diplomasi yürütmektedir. Biz de Enstitü olarak, üstümüze düşen görevi layıkıyla yapmaya çalışıyoruz. Müreffeh hayat şartlarına sahip ülkelerde ülkemizi tanıtmaya devam ediyoruz; ancak Suriye gibi büyük bir trajedinin yaşandığı coğrafyaya da el uzatıyoruz. Doğrusu Türkiye, tarihî bir sorumluluğu da yerine getiriyor. Aslında Türkiye'nin "kültürel sınırları"-nın geniş olması bu misyonu üstlenmesini zorunlu kılıyor.

Cevdet Paşa, "Şayet Avrupa bir ihtilalle alt üst olursa namuslu insanların sığınacağı tek ada Devlet-i Aliyye'dir." diyordu. Cevdet Paşa'nın bu sözleri, bütün mazlumlarla sahip çıkan devletimizin ana felsefesini ifade ediyor.

Hatta 1850 yılında Sultan Abdülmecid zamanında çıkarılan bir madalyon, tarihî ve kültürel misyonumuzu açıkça ortaya koyuyor: Üzerinde azgın dalgaların dövdüğü ve bir Osmanlı kalesinin tasvir edildiği bu madalyonun kenarında, "mazlumların korunması" yazıyordu. Bugünlerde "Suriye'de ne işimiz vardı?" diye söze başlayanların kendi tarihimizden haberlerinin olmadığı da anlaşılıyor. Öyle ki devletimiz din, dil, ırk ayrımı gözetmeksizin bütün mazlumlarla el uzatıyor. 1845 yılında İrlanda'da başlayan ve yaklaşık bir milyon insanın ölümüne, hastalanmasına ve göç etmesine yol açan büyük kıtlık karşısında Sultan Abdülmecid, 1857 yılında gemilerle İrlanda'ya buğday göndermişti. Sultan Abdülmecid'e mektup göndererek teşekkür eden İrlanda halkı, sonradan Drogheda şehrinin logosuna "Ayyıldız" ekleyerek şükranlarını belirtmişlerdir.

Dün İrlanda'ya yardım eli uzatan "mazlumların koruyucusu" devletimiz bugün de Suriyeli kardeşlerimize kol kanat geriyor. Devletimizin bütün kurumları kendi amaçları doğrultusunda hizmet verirken Enstitümüz de kanunun verdiği yetkiye dayanarak Suriyeli çocuk ve gençlerin daha iyi bir eğitim alması, Türkçeyi öğrenebilmesi için çalışıyor. Biz bu bakımdan Cerablus'ta ilk ve ortaokul öğrencilerine, kırtasiye malzemelerinin bulunduğu 10 bin adet okul çantası dağıttık. Geçen aylarda ise "Suriyeli Çocuklara Yönelik Robotik Eğitim" programı düzenleyerek onların entegre olmalarını, kendilerini ülkemizde yabancı gibi hissetmeden yaşamaları için bir dizi faaliyet gerçekleştirdik. Enstitümüz, coğrafya ve ırk ayırmadan bütün insanlığa hizmet etmeye, ülkemizi onlara tanıtmaya yeni yılda da devam edecektir. Daha güzel ve daha dolu sayılarda buluşmak üzere, muhabbetle...

Yeni yılınızı kutluyor, 2017'nin sağlık ve esenlikler getirmesini diliyorum.

conducted in Turkey under leadership of Turkish President Recep Tayyip Erdoğan to enable lasting and ultimate peace in Syria. And we, as Enstitü, aim to play our part properly. We continue to introduce Turkey in countries that have comfortable living conditions; however we also extend a helping hand to a region where a major tragedy like Syria takes place. In fact Turkey carries out a historic responsibility. Having broad "cultural borders", Turkey is obliged to undertake this mission.

Cevdet Pasha once said, "If Europe is turned over due to a revolution, the only harbour honest people can take shelter is Devlet-i Aliyye (Grand State)." These words by Cevdet Pasha expresses the main philosophy of our state that looks after all those oppressed.

Furthermore a medal released in 1850, in the period of Sultan Abdülmecid, clearly established our historical and cultural mission: On the edge of this medal depicting an Ottoman castle battered by wild waves, writes "protecting the oppressed". It is obvious that those who begin their words with "What were we doing in Syria?" today, are unaware of our own history. Such that our state extends a helping hand to all without discriminating based on religion, language and race. When a famine broke out in Ireland in 1845 and led to death, sickness and migration of nearly a million people, Sultan Abdülmecid sent wheat to Ireland in ships in 1857. Irish people who sent a thank you letter to Sultan Abdülmecid, expressed their gratitude later by adding a "Star-Crescent" to the logo of Drogheda town.

"Protector of the oppressed" the Turkish state that lent a helping hand to Ireland, today watches over our Syrian brothers and sisters. As all government institutions serve in line with their respective goals, our Enstitü works towards offering a better education to Syrian children and youth with the authority granted by law and teaching them Turkish. In this sense, we distributed 10 thousand school bags to primary and middle school students containing stationary material in Jarabulus. We organised a series of events for integration of Syrian children and for them to not to feel out of place as well as the "Robotic Training Program for Syrian Children" in recent months.

Our Enstitü will continue to serve all humanity without discriminating based on region or race, and to promote our country also in the new year.

To meet in finer and fuller issues, with affection...

I wish you a happy new year, and may 2017 bring health and prosperity.

❑ JENNİFER'İN DÜĞÜNÜ

Yazar İskender Pala tarafından kaleme alınan eser, kalabalık oyuncu kadrosuyla dikkat çekiyor. Tek perdede bir saat 20 dakika süren oyunun konusu şöyle: Bizanslı tekfurlar, gittikçe güçlenmekte olan Osman Bey'i ortadan kaldırmak için hain bir plan yaparlar. Bilecik tekfurunun düğününe davetli olarak gelen Osman Bey, pusu kurularak öldürülecektir.

OCAK AYI BOYUNCA CEVAHİR SALON, İSTANBUL

❑ JENNIFER'S WEDDING

The play written by writer İskender Pala draws attention with its crowded cast. Theme of the one hour and twenty minutes long play is as follows: Byzantine landlords make a treacherous plan to eliminate Osman Bey who is getting stronger. Osman Bey is invited to the wedding of Bilecik landlord, where an ambush to kill him awaits.

THROUGHOUT JANUARY CEVAHİR SALON, İSTANBUL

TİYATRO

SMMT

❑ ARTANKARA

Resimden fotoğrafa, heykelden enstalasyona kadar sanatın hemen her dalından çağdaş sanat yapıtları sanatseverler ile buluşturulacak. Türkiye'nin sanat ortamına ve piyasalarına bir ivme kazandırmak isteyen fuar, üçüncü kez düzenlenecek.

16-19 MART ATO CONGRESIUM FUAR VE KONGRE MERKEZİ, ANKARA

❑ ARTANKARA

From painting to photography, from sculpture to installation, contemporary art works from almost all art disciplines will be brought together with art lovers. The fair that aims to lend an impetus to art circle and markets in Turkey, will be organized for the third time.

MARCH 16-19 ATO CONGRESIUM FAIR AND CONGRESS CENTER, ANKARA

ART

KONSER

❑ YENİ TÜRKÜ

Yeni Türkü'nün 2012'de çıkardığı son albümü Şimdi ve Sonra, 10 yeni şarkıdan oluşuyor. Adını albümde bir şarkı olarak yer alan Yılmaz Erdoğan'ın Ankara şiirinin dizelerinden alan Şimdi ve Sonra'nın çıkış parçası Böyle Gitmez, Cengiz Onural ve Derya Köroğlu imzası taşıyor. Yeni Türkü hem yepyeni şarkılar hem de klasik repertuarı ile sahnede olacak.

20 OCAK, 20.00 IF PERFORMANCE HALL ATAŞEHİR, İSTANBUL

❑ YENİ TÜRKÜ

The latest album released by Yeni Türkü in 2012, Şimdi ve Sonra (Now and Later) consists of 10 new songs. Named after the verses of Yılmaz Erdoğan's poem Şimdi ve Sonra, included in the album as a song, the first single Böyle Gitmez is made by Cengiz Onural and Derya Köroğlu. Yeni Türkü will be on stage with both brand new songs and its classical repertoire.

20 JANUARY, 8 P.M. IF PERFORMANCE HALL ATAŞEHİR, İSTANBUL

KONSER

ORATORYO

MEHMETÇİK ORATORYOSU

Emekli Orgeneral Aytaç Yalman'ın, Türk Silahlı Kuvvetlerine bir şükran ifadesi olarak yazdığı ve kompozitör Mete Sakpınar tarafından bestelenen oratoryo, 25 Şubat Çarşamba günü Ankaralılar ile buluşacak. Etkinlikle, kahraman gazilerimiz ve Mehmetçiklerimiz yâd edilecek.

25 ŞUBAT, 20.00
OPERA SAHNESİ, ANKARA

MEHMETÇİK ORATORIO

The oratorio written by retired General Aytaç Yalman to express his gratitude to the Turkish Armed Forces and composed by Mete Sakpınar, will meet with Ankara locals on February 25th Wednesday. Our heroic veterans and Turkish Mehmetçik will be commemorated in the event.

FEBRUARY 25th , 8 P.M.
OPERA STAGE, ANKARA

ORATORYO

MÜZE

MASUMİYET MÜZESİ

Nobel Edebiyat Ödülü'nün sahibi Türk Yazar Orhan Pamuk'un aynı adlı romanından yola çıkarak yaptığı müze, İstanbul'un son 100 yılı hakkında çok şey anlatıyor. Pamuk'un küratörlüğünü yaptığı ve aynı zamanda İstanbul'un ilk şehir müzesi olma özelliğini taşıyan mekân, 28 Nisan 2012'den beri ziyaretçilerini ağırlıyor.

DAİMİ ZİYARET
ÇUKURCUMA, İSTANBUL

MUSEUM OF INNOCENCE

The museum established by Nobel Laureate Turkish writer Orhan Pamuk named after his novel, tells a lot about the past century in Istanbul. Curated by Pamuk the first city museum of Istanbul, hosts visitors since 28 April 2012.

VISIT EVERYDAY
ÇUKURCUMA, İSTANBUL

MUSEUM

SERGİ

BALKANLARDAN GELEN

Ali Akay ve Alenka Gregorič'in küratörlüğünde gerçekleşen *Balkanlardan Gelen Soğuk Hava* sergisi, Arnavutluk, Bosna-Hersek, Bulgaristan, Hırvatistan, Karadağ, Kosova, Makedonya, Romanya, Sırbistan ve Slovenya'dan çağdaş sanatçıların eserlerine yer veriyor.

7 MAYIS'A KADAR
PERA MÜZESİ, İSTANBUL

FROM THE BALKANS

Curated by Ali Akay and Alenka Gregorič, The Cold Weather from Balkans exhibition features works by contemporary artists from Albania, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Croatia, Montenegro, Kosovo, Macedonia, Romania, Serbia, and Slovenia.

UNTIL 7 MAY
PERA MUSEUM, ISTANBUL

EXHIBITION

15 Temmuz Dünyaya Daha İyi Anlatılmalı

July 15th Should be Better Explained to The World

TR

Istanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ) mihmandarlığında gerçekleşen panelde, Türk halkının gerçek bir demokrasi sınavı verdiği 15 Temmuz sürecinin dünya kamuoyunda daha net bir biçimde anlatılmasına ihtiyaç olduğu görüşü baskın çıktı. 15 Temmuz sürecini akademik bakış açısıyla ele alıp bilgi ve belge arşivi oluşturan İAÜ, EURAS üyesi birçok üniversiteye bu konuda öncülük ediyor ve katıldığı tüm uluslararası platformlarda da bu konuyu gündeme getirmeyi görev sayıyor. Darbe girişiminin Batı dünyasından nasıl

EN

At the panel hosted by Istanbul Aydın University (İAÜ), the prevailing view was that the July 15th process where Turkish people passed a real democracy test, needs to be explained more clearly to the world public. Having approached the July 15th process from an academic point of view, and created an information and documentary archive, İAÜ pioneers many EURAS in this subject and regards bringing this issue to the agenda on all international platforms it attends, a task. Mainly foreign speakers participated in the panel in order to determine how the coup

TR

göründüğünün tespiti için yabancı konuşmacılara ağırlık verilen panele, birçok yabancı akademisyen katıldı. Yoğun bir katılımın gerçekleştiği konferansın sonunda, İstanbul Aydın Üniversitesi Müzik Kulübünün 15 Temmuz Şehitleri anısına hazırladığı sunum ise duygusal anlar yaşattı.

EN

attempt is viewed in the Western world, and many foreign academicians attended the panel. At the end of the conference attended by a large number of participants, the presentation prepared by Istanbul Aydın University Music Club in memory of the July 15th Martyrs experienced moved the audience.

15 Temmuz'daki menfur darbe girişimi, EURAS düzenlediği "Türkiye'deki Darbe Girişiminin Dünyada Yansımaları" adı konferansında ele alındı.

The heinous coup attempt on July 15th was discussed at the conference titled "Reflections of the Coup Attempt in Turkey in the World" organized by the Eurasian Universities' Union (EURAS).

> DR. MUSTAFA AYDIN - EURAS BAŞKANI

"Paneldeki konuşmacıları özellikle yabancı akademisyenlerden seçtik ve hiç Türk konuşmacı koymadık. Tamamen onların bakışı ve görüşüyle 15 Temmuz Darbe Girişimi'nin algısını ve yankısını izlemek istedik. Birçok uluslararası akademisyen de Batı'nın bu anlamda yeterli bilgiye sahip olmadığı, 15 Temmuz'daki Türk halkının ortaya koymuş olduğu demokratik duruşun gerçek niyetini algılamaktan uzak olduğunu düşünüyor, dile getiriyor. Dolayısıyla bu tarz çalışmaların Türkiye'de değişik platformlarda yapılması, özellikle de Avrupa'ya 15 Temmuz hain darbe girişiminin altında yatan sebepleri ve Türk halkının buna karşı göstermiş olduğu reaksiyonu anlatmamız lazım."

> DR. MUSTAFA AYDIN - EURAS CHAIRMAN

"Speakers of the panel were specifically selected from among foreign academicians and there were not any Turkish speakers. We wished to see the perception and echoes of coup attempt on July 15th entirely through their perspective and view. Many international academics think and also utter that the West is not well-informed in this sense and cannot comprehend the true intention behind the democratic stance of Turkish people on July 15th. Therefore, this kind of activities must be carried out in different platforms in Turkey, and we must explain especially to Europe the reasons underlying the treacherous coup attempt on July 15th and Turkish people's reaction to it."

> PROF. DR. JOSEPH MIFSUD - LONDRA DİPLOMASİ AKADEMİSİ DİREKTÖRÜ

"Batı devletleri, özellikle de AB, hükümetleri ve demokrasi ile hukukun üstünlüğü kavramlarını kendilerine göre değerlendirir. AB'nin resmî görüşüne bakalım olursak Türkiye, darbe eşiğine geldiğinde normal bir durumda değildi. Hâlbuki demokrasi, hukukun üstünlüğü, alakart menü değildir. Kendinize göre dizayn edip sipariş veremezsiniz. Bu olay Türkiye'de değil de AB üyesi bir ülkede olsaydı AB'nin tutumu çok farklı olurdu."

> PROF. DR. JOSEPH MIFSUD - DIRECTOR OF LONDON DIPLOMACY ACADEMY

"Western states, especially the EU, approach the governments and concepts of democracy and the rule of law in their own way. As far as the official view of EU goes, Turkey was not under normal circumstances on the eve of the coup attempt. However, democracy, rule of law, these are not a la carte menus. You can not design and order these after your own heart. If this event was to take place not in Turkey but in an EU member state, position of EU would be very different."

> DR. NAGİ İDRİS ULUSLARARASI HUKUK UYGULAMALARI TAKİP MERKEZİ BAŞKANI

"Bugün Orta Doğu coğrafyasında birçok ülke askerî rejimle yönetiliyor. 15 Temmuz başarılı olsaydı, Türkiye de bunların arasında olacaktı. Hâlbuki tanklar demokrasi için bir alternatif değildir. Türk halkı bu noktada büyük bir sınavı alınının aklıyla verdi. Birçok Afrika ülkesi bugün Türkiye'nin gösterdiği duruşu gösteremediği için kaosta. Türkiye Avrupa'nın önemli bir parçası ve güçlü bir ülke. Bu da bazı çevreleri rahatsız ediyor tabii."

> DR. NAGİ İDRİS INTERNATIONAL LAW PRACTICES FOLLOW-UP CENTRE DIRECTOR

"Today, most countries in the Middle East are governed by a military regime. Had July 15th attempt been successful, Turkey would become one of these countries. However, tanks are not an alternative to democracy. Turkish people honourably passed a major test. Many African countries are in chaos today because they could not demonstrate a stance like Turkish people did. Turkey is an important part of Europe and a powerful country. This naturally bothers some circles."

Kıbrıs'ta Millî İrade Sergisi

National Will Exhibition in Cyprus

Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş, etkinlikte dergimiz .tr'ye yakın ilgi gösterdi.

Deputy Prime Minister Tuğrul Türkeş took close interest in our .tr magazine in the event.

TR

Lefkoşa Yunus Emre Enstitüsü ve Anadolu Ajansının (AA) ortaklaşa düzenlediği, 15 Temmuz Darbe Girişimi esnasında yaşananları yansıtan Millî İradenin Yükselişi sergisi ilgi gördü.

Başkent Lefkoşa'da düzenlenen *Millî İradenin Yükselişi* sergisine, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki (KKTC) yerel medya kuruluşlarının temsilcileri ve vatandaşlar tarafından gösterilen ilgi yoğundu. Türkiye Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş'in yanı sıra Lefkoşa Yunus Emre Enstitüsü Müdürü Hüseyin Şahin, Lefkoşa Büyükelçisi Derya Kanbay ve Büyükelçilikte görevli diplomatlar da katılımcılar arasındaydı. Etkinlikte dergimiz .tr'yi elinden düşürmeyen Sayın Türkeş, Yunus Emre Enstitüsü anı özel defterini imzalayarak şunları kaydetti: "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 33. yıl dönümü münasebetiyle geldiğimiz Lefkoşa'da, Yunus Emre Enstitümüzün açtığı 15 Temmuz sergisini gezdim. O gün yaşananları bir kez daha hatırladım. Şereften yoksun bir gürüha karşı halkımızın inancı, duyarlılığı ve en önemlisi de sivil mücadelesidir. Şehitlerimize rahmet diliyorum."

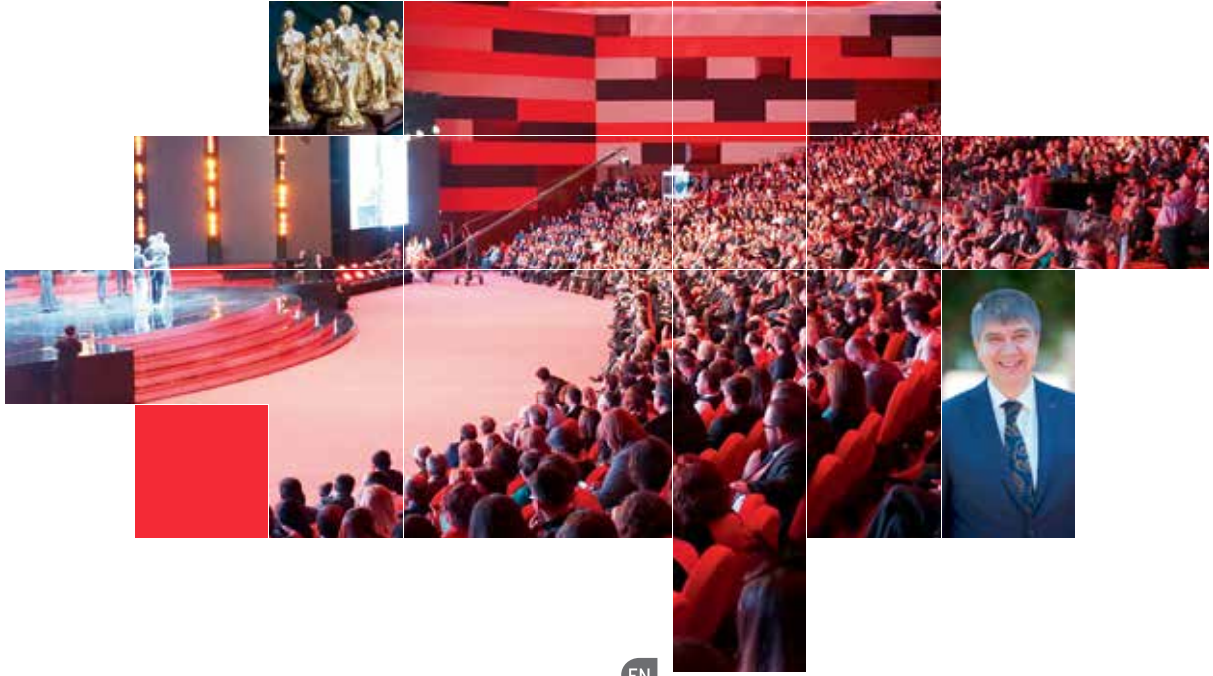
EN

Representatives of local media organizations and citizens of the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC) showed interest in the exhibition *Rise of the National Will* organised in the capital Nicosia. Exhibition was attended by Turkish Deputy Prime Minister Tuğrul Türkeş, Director of Nicosia Yunus Emre Enstitüsü Hüseyin Şahin, Nicosia Ambassador Derya Kanbay, and diplomats in the Embassy. Mr. Türkeş who carried an issue of .tr magazine throughout the event, signed the Yunus Emre Enstitüsü journal book and said: "We came her on the occasion of 33rd establishment anniversary of the Turkish Republic of Northern Cyprus and also visited the July 15th exhibition organised by Nicosia Yunus Emre Enstitüsü. I once again remembered the events on that day. It is the faith, sensitivity, and most importantly the civil struggle of Turkish people against a dishonourable group. May our martyrs rest in peace."

The exhibition titled *Rise of the National Will* that reflects the events of the July 15th Coup Attempt was organized by collaboration of Nicosia Yunus Emre Enstitüsü and Anadolu Agency (AA), and attracted interest.

Sinema Yıldızları Antalya Yolunda

Cinema Stars on Antalya Road

Dünya sinemasının kalbinin attığı Los Angeles'taki Universal Stüdyolarının eş değerinin Türkiye turizminin başkenti Antalya'da yapılması hedefleniyor.

TR

Antalya'da dev bir film stüdyosu yapılması yönünde uzun zamandır çalışmalar yürütülüyor. Antalya Film Festivali'ni uluslararası alanda daha etkin kılmak ve Antalya'yı sinema şehri hâline getirmek başlıca amaçlar arasında. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın da yakından ilgilendiği projenin, film stüdyosu ile sınırlı kalmayıp ülke ekonomisine de ciddi katkılar yapması hedefleniyor. ABD'li prodüksiyon firmaları ile yapılan görüşmelerin yanı sıra platolar için 5 bin dönümlük yer ayrılmış durumda. Film platolarının tamamlanması ile Hollywood filmlerinin Antalya'da çekilmesi, ünlü yönetmen ve oyuncuların ayağının Antalya'da olması bekleniyor.

EN

Efforts have been continued for a long time to build a massive film studio in Antalya. Making Antalya Film Festival more influential on the international scene and Antalya a cinema city are among primary goals. The project closely followed by President Recep Tayyip Erdoğan will not be limited to a film studio; it is also expected to make significant contributions to Turkish economy. In addition to meetings held with production companies in USA, 5,000 acres of land is allocated for sets. With the completion of film sets, there is a prospect that Hollywood films may be filmed in Antalya, and famous directors and actors will have a leg in Antalya.

The aim is to build a studio in capital of Turkish tourism, Antalya similar to Universal Studios in Los Angeles where the heart of world cinema beats.

Kitaları Birleştiren Proje

Avrasya

Project that Connects Continents EURASIA

İstanbul'un iki yakasını deniz altından kara yolu ile bağlayan Avrasya Tüneli açıldı. Proje ile 100 dakika süren Kazlıçeşme-Göztepe yolu 15 dakikaya iniyor.

TR

İstanbul, Yavuz Sultan Köprüsü'nden sonra Asya ve Avrupa Kıtalarını bir kez daha buluşturdu. Bu birleşme Avrasya Tüneli'nin açılışı ile gerçekleşti. 20 Aralık günü yapılan açılış törenine siyaset ve bürokrasi dünyasından büyük rağbet vardı. İki yakanın deniz altından ilk kavuşması olan Marmaray yalnızca raylı sistemin geçişini mümkün kılarken, Avrasya Tüneli sadece lastik tekerlekli küçük araçların geçişini sağlıyor. Uluslararası dev organizasyonlara ev sahipliği yapmak isteyen İstanbul'un trafik sorununu da çok önemli bir ölçüde gidermesi bekleniyor.

BOĞAZ'IN 106 METRE ALTINDA

Deniz altındaki çalışmaların tamamlanmasıyla birlikte karadaki bağlantı yollarının çalışmaları da sona erince proje hayata geçirildi. Göztepe-Kazlıçeşme arasında hizmet veren projenin uzunluğu 14,5 kilometre. Bunun 5,4 kilometrelik bölümü deniz tabanı altında kalıyor. Proje, otomobil ve minibüslerin geçeceği ikiye şeritli ve iki katlı bir tünelden oluşuyor. Tünele oksijen, iki bacalı mekanik bir havalandırma sistemiyle veriliyor. Asya Yakasında bulunan havalandırma bacası, yakınındaki Siyami Ersek Hastanesini etkilememek için zeminden 25 metre yükseğe konuldu. Avrupa Yakasındaki havalandırma bacası ise Tarihî Yarımada silüetini bozmayacak şekilde zeminden beş metre yükseğe yerleştirildi. Avrasya Tüneli'ni yalnızca otomobil, minibüs ve kamyonet gibi hafif araçlar kullanabiliyor. Ağır taşıtlar, motorsikletler, bisikletler ve yayalar giriş yapamıyor. Tünelden günde yaklaşık yarım milyon insan geçmesi bekleniyor.

The Eurasia Tunnel connecting two sides of Istanbul under the sea by road, was opened. The road between Kazlıçeşme-Göztepe that currently takes 100 minutes, will be reduced to 15 minutes with this tunnel.

EN

Istanbul connected Asia and Europe once again after Yavuz Sultan Bridge. This connection took place with the opening of Eurasia Tunnel. The opening ceremony held on December 20th was widely attended by figures of politics and bureaucracy circles. Marmaray, the first junction of the two sides underwater, enables the rail system passage while the Eurasia Tunnel allows only passage of small vehicles with wheels. The traffic problem in Istanbul that aims to host large international organizations, is expected to reduce significantly.

106 METRES BELOW BOSPORUS

The project was realised after the completion of underwater works and the link road works on the land. The length of the project that runs between Göztepe and Kazlıçeşme, is 14.5 kilometres. A 5.4-kilometre section of the tunnel is under the sea floor. Project consists of a two-storey tunnel with two lanes through which cars and minibuses pass. The tunnel is supplied with oxygen by a mechanical ventilation system with two shafts. The ventilation shaft located on Asian side, was elevated 25 meters above ground to not to affect the Siyami Ersek Hospital nearby. The ventilation shaft on the European side was placed five meters above the ground level to not to spoil the silhouette of the Historical Peninsula. Eurasia Tunnel can only be used by light vehicles as cars, minibuses and vans. Heavy vehicles, motorcycles, bicycles and pedestrians can not enter the tunnel. Approximately half a million people are expected to pass through the tunnel each day.

> İLHAM KAYNAĞI OLACAK
Seok Jae Seo (Avrasya Tüneli AŞ Bşk. Yrd.)

İçinden derin bir su yolu geçen İstanbul'un trafik sorununun çözümü, ileri teknoloji, yüksek mühendislik ve uzmanlık gerektiriyor. Avrasya Tüneli Projesi, Asya ve Avrupa arasında en hızlı ulaşımı sunmanın yanı sıra güvenli ve konforlu seyahat imkânı da sağlıyor. Proje, aynı zamanda metropol ulaşımına çevre dostu bir yaklaşım getiriyor. Dünya çapında bir öneme sahip bu projenin, pek çok ülke için de ilham kaynağı olacağına inanıyorum.

> IT WILL BE A SOURCE OF INSPIRATION
Seok Jae Seo (Deputy Chairman of Eurasia Tunnel Inc.)

The solution to the traffic problem of Istanbul, through which a deep water route passes, requires advanced technology, high engineering and expertise. Eurasia Tunnel Project both offers the fastest transportation between Asia and Europe, and enables travelling safely and comfortably. The project also brings an environmentally friendly approach to metropolitan transportation. I believe that this project with a world-wide significance will be a source of inspiration for many countries.

Koreli Öğrenciden Türkçe Kitabı

Turkish Book by Korean Student

TR

Güney Koreli Kowoon (Ülkesinde Goun şeklinde yazılıyor.) Jeon, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (YTB) Bursu ile Hacettepe Üniversitesi Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Bölümünde yüksek lisans öğrencisi. Jeon'un *Türkçe Öğretimi Kitabı*, ülkesinde yayımlandı. Güney Kore'de Türkçe öğrenenlere ve öğrenmek isteyenlere yardım sağlamak amacıyla hazırlanan kitap, dolu dolu 200 sayfadan oluşuyor. Kore'deki Türkçe öğretimi, İngilizce, Çince ve Japonca ile kıyaslandığında, öğrenci sayısı ve eğitim materyalleri bakımından düşük seviyede bulunuyor. Kitabın ortaya çıkma hikâyesinin tam olarak bu noktadan doğduğunu dile getiren Jeon, Kore'de Türkçe öğrenenlere ve öğrenmek isteyenlere fayda sağlamayı amaçladığını söylüyor.

EN

Written and published South Korean university student Kowoon Jeon, the Turkish Language Instruction Book is attracting intense interest in the country.

South Korean Kowoon (written as Goun in his country) Jeon is a graduate student at Hacettepe University Department of Teaching Turkish as a Foreign Language who studies with the scholarship awarded by the Presidency of Turks Abroad and Related Communities (YTB). Jeon's Turkish Language Instruction Book was published in South Korea. The book prepared with the aim of assisting those who learn and aspire to learn Turkish in South Korea, consists of 200 full pages. Turkish instruction in Korea is at a lower level compared to English, Chinese and Japanese instructions in terms of number of students and educational material. Jeon, saying that this is the point where the story of the book began, states that the aim is to present Turkish students and those who want to learn Turkish in Korea with a book that assists.

Güney Koreli Üniversite öğrencisi Kowoon Jeon'un hazırlayıp yayımladığı Türkçe Öğretim Kitabı ülkesinde yoğun ilgi görüyor.

Dünya Barışına Aşure

Ashure for World Peace

TR

İslam inancında Nuh Peygamberin karaya ayak bastığında gemide kalan son malzemelerle yaptığı aşure tatlısı, Gaziantep'te dünya barışı için pişirildi.

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi ile Gaziantep Gastronomi ve Turizm Derneği iş birliğiyle 21 Eylül Dünya Barış Günü'nde 3 ton 192 kilogram aşure pişirildi. Gaziantep'te "Dünya-ya Barış, Barışa Bereket" sloganıyla gerçekleştirilen pişirme işlemi, Festival Park'ta oluşturulan alandaki devasa kazanda gece boyunca devam etti. Kazanın içine toplam 27 çeşit malzeme katıldı. Festival alanına farklı ülkelerden büyükelçilerin yanı sıra pek çok yabancı konuk da iştirak etti. Büyükşehir Belediye Başkanı Fatma Şahin, aşurenin barış sembolü olduğunu belirterek sözlerine şöyle devam etti: "Bir barış şehridir Gaziantep. Türk, Kürt, Arap birlikte yaşayan; tüm dünyaya ensar-muhacir ilişkisiyle, 'Biz bunu başarıyoruz, siz de başarın' diyen bir barış şehri. O nedenle bu denemeyi aşure üzerinden yaptık. İçinde Kahramanmaraş'ın cevizi var. Sri Lanka'nın tarçını ve pirinci var. Malatya'nın kayısısı, Karadeniz'in fındığı, Balıkesir'in baklası, Şanlıurfa'nın mercimeği, Gaziantep'in fıstığı var."

EN

By collaboration of Gaziantep Metropolitan Municipality and Gaziantep Gastronomy and Tourism Association, 3 tons 192 kilograms of ashure was cooked on September 21st World Peace Day. The cooking event that took place in Gaziantep with the slogan "Peace to the World, Abundance to Peace" continued throughout the night as ashure was cooked in a massive cauldron at the section in Festival Park. A total of 27 kinds of ingredients were added to the cauldron. Ambassadors of various countries visited the festival ground as well as many foreign guests. Metropolitan Mayor Fatma Şahin stated that Ashure is a symbol of peace and continued as follows: "Gaziantep is a city of peace. It is a city of peace where Turks, Kurds, Arabs live together; that sings to the whole world 'We achieve this, and so should you' with the connection of immigrants and locals who embrace them. That is why we made an attempt with ashure. It contains walnuts from Kahramanmaraş, cinnamon and rice from Sri Lanka. Malatya apricots, Black Sea hazelnuts, Balıkesir beans, Şanlıurfa lentils and Gaziantep pistachios."

In Islam, it is believed that Ashure was cooked by Noah when he first stepped on the land with the last provisions on the ship, and Ashure was cooked for world peace in Gaziantep.

İstanbul Tarihine Farklı Bir Bakış

A Different View of Istanbul's History

TR

Sokaklar yalnızca insana ait değil. Uysallığı, masumluluğu, mahzun bakışları ve iyi huylarıyla köpekler de sokakta söz ve hak sahibi... Hele ki yaşadığınız şehir İstanbul ise koca bir tarihi vardır sokakların da sokak köpeklerinin de. Osmanlı Devleti'nde sokak köpeklerinin dokunulmazlıkları vardı. *Dört Ayaklı Belediye: İstanbul'un Sokak Köpekleri* sergisi, hemen her dönemde gündelik hayatın mühim bir parçası, vazgeçilmezi olan sokak köpeklerini-siyasi ve sosyolojik dönüşümlerle- tarihsel serüveni-

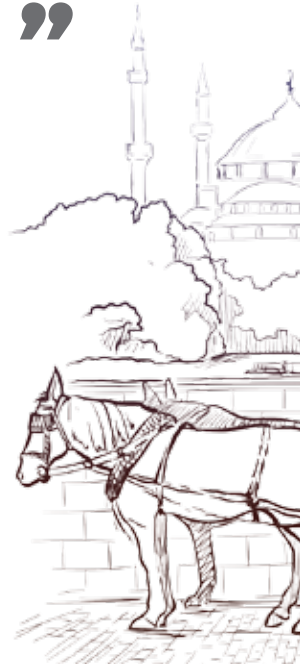

Beyoğlu bugünlerde sıra dışı bir sergiye ev sahipliği yapıyor. 11 Mart'a kadar sürecek olan etkinlik, İstanbul'a sokak köpekleri üzerinden bakıyor.

Beyoğlu currently hosts an unusual exhibition. The event to last until March 11th looks at Istanbul over stray dogs.

EN

The streets do not just belong to people. The dogs with their docility, modesty, doleful glances and good behaviour have a say and right on the streets... Especially if the city you live in is Istanbul, streets have a long history as well as stray dogs. Stray dogs had immunity in the Ottoman State. *Four-Footed Municipality: Istanbul's Stray Dogs* exhibition is about stray dogs, an important and indispensable part of everyday life in almost every period and their historical journey with political and sociological trans-

TR

ni konu alıyor. Serginin küratörlüğünü Ekrem Işın, danışmanlığını ise Catherine Pinguet üstleniyor.

HAYVAN SEVMİYEN İNSAN DA SEVEMEZ

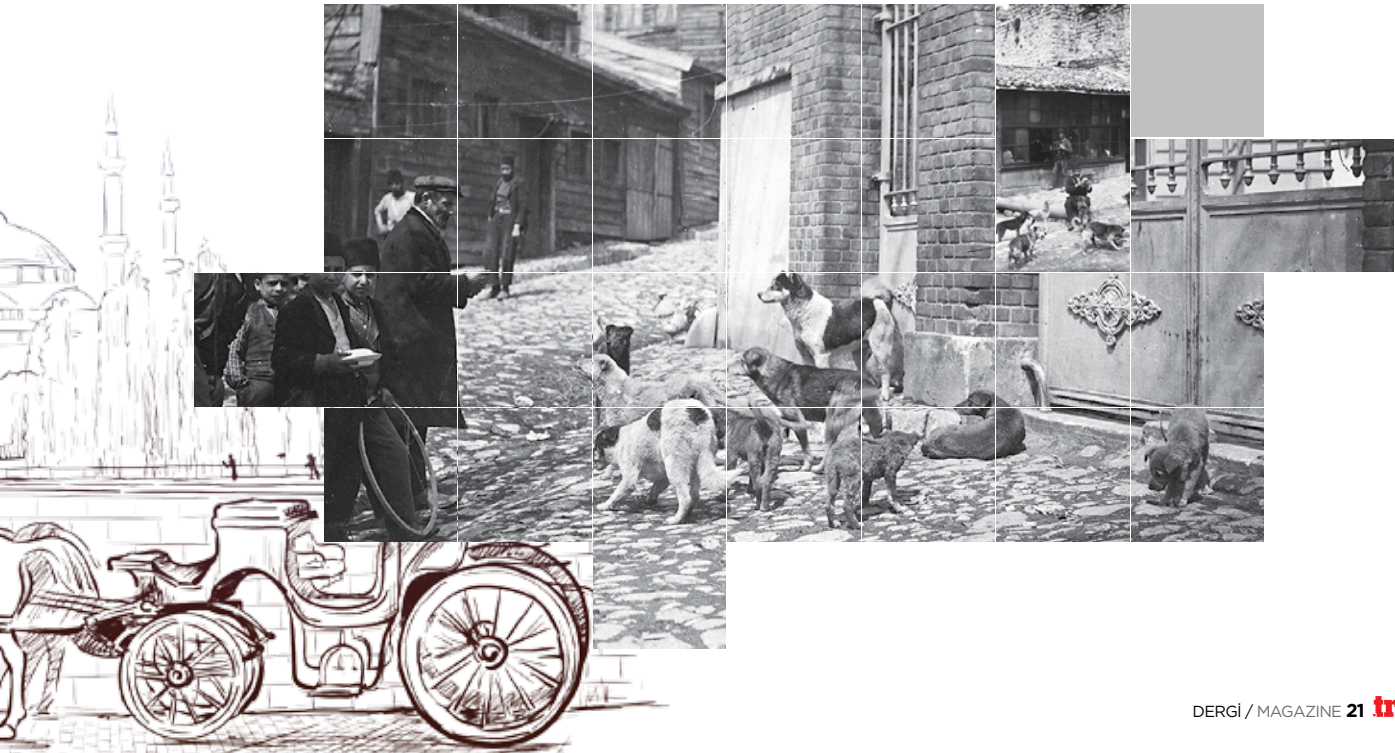
Küratör Işın, İstanbul köpeklerinin en az insanlar kadar şehir hayatının toplumsal serüvenine kattıklarını, yönetim ve güvenlik sorunlarında uzmanlaştıklarını, kendilerine özgü bir ortak yaşam felsefesi geliştirdiklerini ifade ediyor. Işın, şehri ziyaret eden Batılı gözlemcilerin, hayvanları bile toplumsallaştıran bu kültürün inceliklerine merakla yaklaştığını vurguluyor. Dönem kaynakları incelendiğinde, İstanbul köpeklerine bakış açısı daha çok belediyeçilik noktasında yoğunlaşıyor. Kaynaklarda sokak köpekleri, şehir temizliğini sağlamakla yükümlü birer belediye memuru olmanın yanı sıra, mahalle güvenliğini sağlayan birer bekçi olarak da görülüyor. Pinguet, hayvan meselesini ciddiye alanlara yöneltilen "Bir hayvan için neden bu kadar lakırdı?" sorusunun, İstanbul sokak köpeklerinin dostu ve koruyucusu olanların çok iyi bildiği sıradan bir yaklaşım olduğunun altını çiziyor. Pinguet, John Berger'in *Why Look at Animals?* adlı kitabının insanlara durmak ve bakmak konusunda bir çağrı niteliği taşıdığını belirtiyor ve soruyu şöyle cevaplandırıyor: "Çünkü onların özgürlüğü, benim özgürlüğümün teminatıdır." Beyoğlu Tepebaşı'ndaki İstanbul Araştırmaları Enstitüsünde devam eden sergi, 19. yüzyıldan 20. yüzyıla uzanan bir süreci, fotoğraflar, seyahatnameler, kartpostallar, dergiler ve gravürler eşliğinde ziyaretçilerine sunuyor. Pazar hariç, her gün 10.00-19.00 arası açık olan serginin girişi ücretsizdir. Bilgi için: iae.org.tr

EN

formations. Exhibition is curated by Ekrem Işın and advised by Catherine Pinguet.

THOSE WHO DO NOT LOVE ANIMALS DO NOT LOVE PEOPLE

Curator Işın asserts that Istanbul dogs have participated in the social adventure of urban life as much as people, have specialized in management and security, and have developed their own collective life philosophy. Işın emphasizes that the Western observers who visit the city are curious about the finesse of this culture that has even allowed socialization of animals. When sources of the period are examined, mainly the municipal works have a view of Istanbul dogs. According to sources, in addition to being a municipal officer responsible for city cleanliness, stray dogs are also seen as guards that ensure safety of the neighbourhood. Pinguet underlines that the question "Why so much fuss for an animal?" directed at those who take animal issues seriously, is an ordinary approach well known to those who are friends and guardians of Istanbul's stray dogs. Pinguet marks that the book *Why Look at Animals?* by John Berger is a call to people to stop and look around, and answers the question as follows: "Because their freedom is the guarantee of my freedom." The ongoing exhibition at Istanbul Research Institute in Beyoğlu Tepebaşı, presents the visitors a period between the 19th to 20th century accompanied by photographs, travel books, postcards, magazines and engravings. The exhibition is open every day between 10 A.M.-7 P.M. except Sundays, and the entry is free. For information: iae.org.tr

Kayak Yaparken Dikkat!

Pay attention while skiing!

TR

Dikkat edilmezse çeşitli kazalara yol açabilecek bir spor olan kayanın öncelikle eğitim alınarak yapılması gerekiyor. Çünkü doğru duruşlar ve hareketler ancak bu derslerde öğrenilebiliyor. İşte güvenli bir kayak keyfi için püf noktaları:

- * Kaymaya başlamadan önce egzersizlerle kaslar ısıtılmalı.
- * Kayaktan önce kızartma türü ağır yiyeceklerden kaçınılmalı ve bol sıvı tüketilmeli.
- * Ağız kuruluğunu engellemek için ağızdan nefes alınmalı.
- * Karların güneş ışınlarını yansıtması nedeniyle ultraviyole ışığı süzen gözlükler kullanılmalı.
- * Pistlerdeki uyarı levhalarına mutlaka dikkate edilmeli.
- * Çocukların kask takmadan kaymasına izin verilmemeli.
- * Koruyucu özel bileklikler kullanılmalı.
- * Eğitimcilerin onayı olmadan riskli hareketler denenmemeli.
- * Kalp rahatsızlıkları olanlar kayak yapmadan önce doktora danışılmalı.
- * 2 bin metre yükseklikten itibaren görülmeye başlanan baş dönmesi ve nefes darlığı gibi durumlarda yavaş yavaş rakim düşürülmeli.

EN

Skiing is a sport that can lead to various accidents if attention is not paid. This is why instruction must be received beforehand. Because correct postures and movements can only be learned in these lessons. Here are tips and tricks for a safe skiing experience:

- * Before exercising, muscles should be warmed up through exercise.*
- * Avoid heavy fried foods before skiing and drink plenty of liquids.*
- * In order to prevent dryness of mouth, breath through your mouth.*
- * Because snow reflects sun rays, glasses that filter ultraviolet light should be used.*
- * Warning signs on the tracks must be taken into consideration.*
- * Children should not be allowed to ski without wearing a helmet.*
- * Special protective wristbands should be used.*
- * Do not attempt risky moves without instructor's approval.*
- * Those with heart problems should consult their doctors before skiing.*
- * In cases such as dizziness and shortness of breath that may occur at altitudes over 2,000 meters, one must gradually move to a lower altitude.*

Gündem AGENDA

34

BİR ŞEHİR: MONTREAL, BİR ÜLKE: KÜBA
One City: Montreal, One Country: Cuba

38

TÜRKLER AVRUPA'YA ÖZGÜRLÜK GÖTÜRMÜŞTÜ
Turks Brought Freedom to Europe

44

İKİ ASIR ÖNCEKİ İSTANBUL
Istanbul Two Centuries Ago

54

TARİHİ DEĞİŞTİREN GÖBEKLİTEPE
Göbekli Tepe That Altered History

≡/ ADEM BULUT

İhtiyaçtan Fazlası: Keçe

Surplus to Requirement: Felts

TR

Keçe, 1071 Malazgirt Zaferi sonrasında Anadolu'ya geldi. Öte yandan Hititlerde 3. ve 5. yüzyıllarda keçenin varlığını ispatlayan mezar kalıntıları da bulundu. Osmanlı tarihinde ise Konya, Diyarbakır, Afyon, Isparta, Uşak, Urfa ve Bursa keçe üretim merkezleri olarak nam saldı. Keçecilik, Ahilik teşkilatı içindeki esnaf localarında çok mühim bir yere sahipti. Kalfalarla ustalar uzun ve

EN

Felt arrived in Anatolia after 1071 Malazgirt Victory. On the other hand, tomb remains from the Hittite period prove the existence of felt between the 3rd and 5th centuries. Konya, Diyarbakır, Afyon, Isparta, Uşak, Urfa and Bursa became famous as felt production centres in the Ottoman history. Felt-making had a very important place in the local trade guilds within the Ahi-order. Foremen and masters went through a long and difficult training. Apprentices who learned methods such as wool flocking, wool tossing, wool kicking, wool preparation for mould, making felt in bathhouse for an average of six to seven years, first received foreman and after that master title, and earned the right to open his own shop. During the Ottoman Empire period, the palace inspected

SIKKE

Mevlevi dervişlerinin giydikleri yüksek ve tepesi düz keçe külah.

COIN

High felt cone hat with a flat top worn by Mevlevi dervishes.

Türklerin kullandığı en eski el zanaatlarından biri olan keçecilik, kültürel katmanlarımızdaki zenginlikleri ve doğanın renklerini günlük hayatımıza taşıyor.

TR

zorlu bir süreçten geçirdi. Ortalama altı-yedi yıl boyunca yün ditme, yün atma, ayakla yün tepme, kalıba yün hazırlama, hamamda keçe pişirme gibi yöntemlerini öğrenen çıracılar, önce kalfalığa yükselir; sonrasında da usta olup kendi dükkânını açma hakkını kazanırdı. Osmanlı İmparatorluğu döneminde saray, ürün standartlarını bizzat kendisi denetler, belirlediği yüksek standartlara uygun keçe siparişleri verirdi. Keçenin başlıca malzemesi yündür. Ekseriyetle koyunyünü tercih edilir. Fakat deve tüyü ve alpaka yünü de kullanılır. Koyunların yün çeşitleri de ziyadesiyle fazladır, yedikleri otlara ve buldukları bölgeye göre yünün kalitesi değişkenlik gösterir. Orta Asya'dan beri Türkler tarafından bilinen keçe hem kızın hem de erkeğin çeyizinde bulunurdu. İyi şans getirdiğine inanıldığı için çadırlara keçeden kuklalar asılırdı.

One of the earliest handicrafts used by the Turks is felting that brings the richness of our cultural layers and colours of nature to our everyday lives.

”

EN

the product standards themselves and placed orders for felt in line with the high standards established. The main material of felt is wool. Sheep's wool is often preferred. But camel hair and alpaca wool are also used. There is a wide variety of sheep wool with varying wool quality based on the forage and region. Felt known by Turks since Central Asia could be found in dowries of both girls and boys. It was believed to bring good luck so felt puppets were hung in tents.

İLK AĞIZDAN / FIRSHAND

Mehmet Girgiç (UNESCO Yaşayan İnsan Hazinesi unvanlı Keçe Ustası)

"Bu zanaatın temeli aşk ve sabırdır. Terlemeden keçe kıvama gelmez. Çocukluğumun Konya'sında keçeci hamamları vardı. Sabah namazından hemen sonra başlayan yoğurma işi akşam ezanına kadar sürerdi. Keçe yapımında kullandığım tüm malzemeler doğal, renklendirme işlemini de kök boya ile yapıyorum. Keçe yanmaz, kalın bir tabaka keçe kurşun bile geçirmez. Soğuğu geçirmedeği hâlde hava akışını sağlayarak insan vücuduna nefes aldırır, yumuşak dokusundan ötürü rahatlatıcı etkisi de vardır. Yoğun bir çaba sonunda Anadolu keçesi dünyada tanınmaya başladığı için mutluyum!"

Mehmet Girgiç (UNESCO Felting Master with the Title Living Human Heritage)

"This craft is based on love and patience. Felt does not thicken before sweating. There were felting baths in Konya when I was a child. Kneading that began right after the morning prayer would last until the evening prayer. All the materials I use in felting are natural, and I do the dyeing process using madder. The felt is inflammable and a thick layer of felt might even be bullet-proof. It allows the body to breathe by allowing air flow although it keeps warm and there is also a relaxing effect due to its soft texture. I am glad that Anatolian goat has now been recognized in the world after intense efforts."

Bir Doğu Masalı

İshak Paşa Sarayı

An Oriental Tale Ishak Pasha Palace

TR Ağrı Dağı'nın yakınında, Doğubayazıt'ta bulunan İshak Paşa Sarayı, bir zamanlar süt ve bal akan çeşmeleri ve eşsiz mimarisi ile sizi bekliyor.

EN *Ishak Pasha Palace located in Doğubayazıt near Ağrı Mountain (Mount Ararat) awaits you with its fountains that once offered milk and honey and its unique architecture.*

4 ADIMDA
STEPS**GEZ / VISIT**

İnşasına 1685 tarihinde başlanıp tam 99 yılda tamamlanan 116 odalı İshak Paşa Sarayı, Türk taş işçiliğinin muhteşem örneklerinden biri olarak gezilmeyi hak ediyor.

116 roomed Ishak Pasha Palace's construction was launched in 1685 and completed in 99 years. A spectacular example of Turkish stone masonry, Palace is worth the visit.

GÖR / SEE

İshak Paşa Sarayı'nın yakınında görülmeye değer yerlerden biri ise Meteor Çukuru. Gökyüzünden düşen dev bir göktaşının oluşturduğu çukur, etrafı çevrilerek koruma altına alınmış durumda.

Another attraction worth seeing near Ishak Pasha Palace is the Meteor Crater. Created by a massive meteor from space, crater is surrounded by a fence for preservation purposes.

DENE / TRY

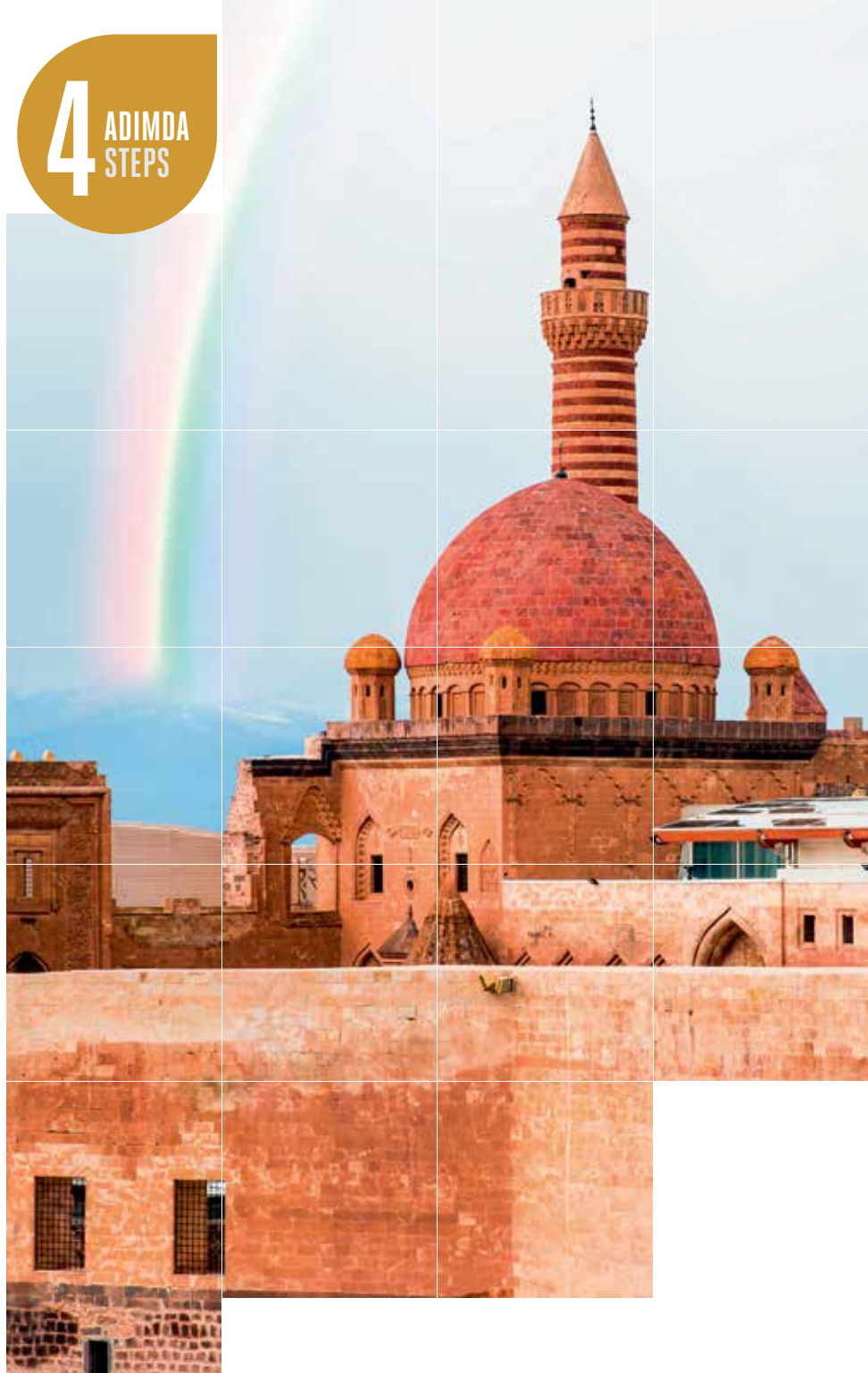
Etin uzun süre dövülüp kıvam kazandırılmasıyla hazırlanan Abdigör köftesi, Türkiye'nin hiçbir yerinde bulamayacağınız yerel lezzetlerden biri. Baharatlarla tatlandırılan bu köfteyi Ağrı ve Doğubayazıt'taki lokantalarda deneyebilirsiniz.

Abdigör meatballs prepared by tendering the meat for a long time, is a local delicacy you cannot taste anywhere else in Turkey. Try the meatballs seasoned with spices in restaurants in Ağrı and Doğubayazıt.

AL / BUY

İlçedeki pasajlarda el yapımı semaverlerden aromatik çaylara, dekoratif objelerden elektronik eşyalara ne ararsanız var.

You can find anything you are looking for from handmade samovars to aromatic teas and from decorative objects to electronic devices in the passages in the district.

Satrançın Ustası

Batuhan Daştan

Chess Master Batuhan Daştan

TR

19 yaşındaki tıp öğrencisi olan Batuhan Daştan, bir satranç sporcusunun erişebileceği yeryüzündeki en yüksek onur derecesi kabul edilen Büyükusta (GM) unvanına sahip oldu.

Satranca olan ilginiz ilk olarak ne zaman filizlendi?
İlkokul birinci sınıfta başladı ve sonrasında artarak devam etti.

Satranç müsabakaları esnasında neler hissediyorsunuz?

Büyükusta maçlarına çıkarken aşırı stresli oluyorum. Maç esnasında duygularımı kontrol etmekte zorlandığımı itiraf etmem gerekiyor. Daha önceki iki maçım ve son oynadığım maçta kazanma arzusundan ötürü daha agresif oynadım. Bu da her zamankinden daha fazla risk almama neden oldu. Satrançta elde ettiğim başarıya giden yolda bana daima destek olan aileme, hocalarıma ve Türkiye Satranç Federasyonuna yürekten teşekkür ediyorum.

Peki, şimdi istikamet neresi, nedir hedefiniz?

Türkiye satranç tarihinde bu unvana erişen 10'uncu sporcuyum. Şimdiki hedefim, 2 bin 600 puana ulaşmak ve böylelikle "Dünya Büyükusta" sıralamasında ilk 100'ün içinde yer almak. Bunu başarabileceğime inanıyorum.

EN

When did you first take interest in chess?

I was in the first grade and my passion has grown since then.

How do you feel during chess matches?

I feel very stressed during grandmaster matches. I have to admit that I have a difficult time controlling my emotions during a match. In my last match and in two before that I played rather aggressively with the desire to win the game. This led me to take more risks than usual. I sincerely thank my family, my teachers and Turkish Chess Federation for their support on the course to success in chess.

Now what is the new direction and your next goal?

I am the tenth chess player in Turkish chess history to receive this title. My next goal is to reach to 2600 points and make it to the top 100 in "World Grandmaster" ranking. I have faith that I can achieve this.

19 year-old medical student Batuhan Daştan has received Grandmaster (GM) title, considered as the highest honorary rank in the world for a professional chess player.

MELİH USLU

Asırlık Gelenek

Deve Güreşi

Age Old Tradition: Camel Wrestling

İkinci Mahmut döneminde Tire ve civarında deve güreşlerinin yapıldığı biliniyor. Günümüzde de sürdürülen bu gelenek köklü bir kültüre işaret ediyor.

TR

Her yıl kış aylarında Balıkesir'den İzmir'e, Çanakkale'den Antalya'ya uzanan geniş coğrafya deve güreşi festivalleriyle şenleniyor. Kasım ayı ortalarında başlayıp mart ayının son haftasına kadar devam eden bu renkli etkinlik, izleyenlere benzersiz bir kültür deneyimi yaşıyor.

KÖKLÜ GELENEK

Toros Dağlarında yaşayan göçebe Yörüklerin İpek Yolu kervanlarından alıp zenginleştirdiği bu gü-

EN

Every winter, the lands from Balıkesir to İzmir, from Çanakkale to Antalya are brought to life with camel wrestling festivals. This colorful event starts the first week of December, and offers a unique cultural experience to spectators until the last week of March.

DEEPLY ROOTED TRADITION

Nomadic Yörüks of the Taurus Mountains adopted camel wrestling from the caravans of the Silk Road, and enriched it by passing it down the generations to the present day. There are several hypotheses

Camel wrestling bouts were organized in and around Tire during the rule of Mahmud II. The tradition continues today and points to a deep-seated culture.

”

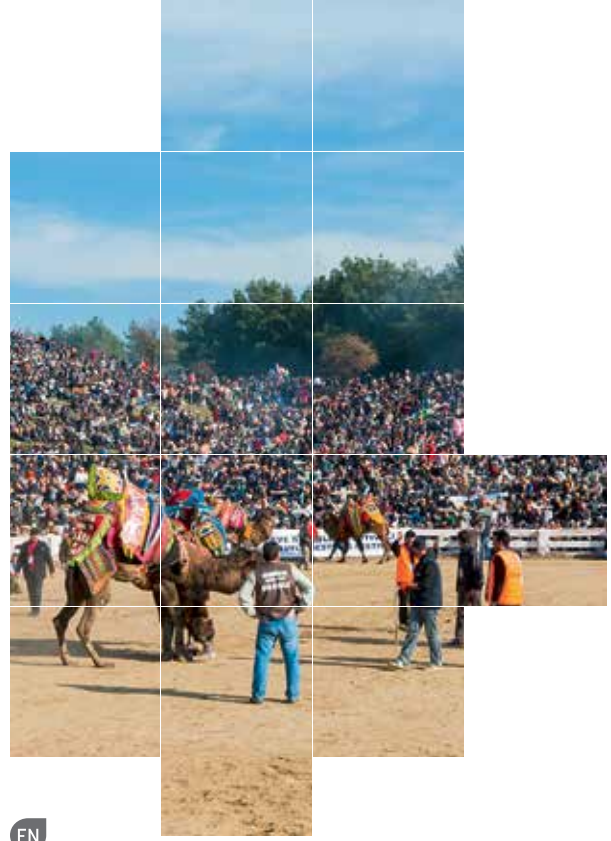

TR

reşler, günümüzde de varlığını sürdürüyor. Batı Anadolu'da yapılan geleneksel deve güreşlerinin geçmişiyle ilgili farklı bilgilere rastlamak mümkün. Bir görüşe göre Anadolu'daki deve güreşlerinin ilk kez 19. yüzyılda Aydın'ın İncirliova ilçesine bağlı Hıdırbeyli köyünde gerçekleştirildiği söyleniyor. Bir diğer kaynakta 18. yüzyılın sonlarında İzmir ve çevresinde deve güreşlerinin yapıldığı ifade ediliyor. Münis Armağan'ın *Batı Anadolu Tarihinde İlginç Olaylar* adlı kitabının "Develerin Sonu" bölümünde, Sultan İkinci Mahmut döneminde Tire ve civarında deve güreşlerinin yapılmakta olduğu belirtiliyor. Bütün bu bilgiler bir yana, Anadolu'ya özgü deve güreşlerinin en az iki asırlık bir geleneğe işaret ettiği genel kabul görüyor. Anadolu'nun, Ege ve Akdeniz Bölgelerinde adını sayamayacağımız kadar çok köy ve kasabada yapılan deve güreşleri, genellikle çevresi açık geniş meydanlarda düzenleniyor. Ege'de İzmir, Selçuk, İncirliova, Aydın, Muğla ve Denizli; Kuzey Ege'de Balıkesir ve Çanakkale; Akdeniz'de ise Antalya, Burdur ve Isparta birer deve güreşi merkezi olarak tanınıyor. Türkiye'deki 11 "Yavaş Şehir"den (Cittaslow) biri olan Yenipazar ise doğal ve tarihi güzelliklerinin yanı sıra deve güreşi sahasıyla nam salan yerler arasında bulunuyor.

TÜLÜ, SAVRAN, CAZGIR...

Güreşler, "tülü" adı verilen özel seçilmiş erkek develer arasında gerçekleştiriliyor. Tülüler, "yoz" denilen tek hörgüçlü dişi

EN

regarding the origins of camel wrestling in Western Anatolia. It might be that the first bouts were held in the Hıdırbeyli Village of the İncirliova County of Aydın in the 19th century. Another source points to bouts held in İzmir and the surrounding region towards the end of the 18th century. The chapter titled "The End of the Camels" in Münis Armağan's book *Interesting Events in the History of Western Anatolia* notes that camel wrestling bouts were organized in and around Tire during the rule of Mahmud II. All this info aside, it is generally accepted that Anatolian camel wrestling dates back at least two centuries. Innumerable villages and towns in the Aegean and the Mediterranean regions of Anatolia wrestle camels in large open spaces near settlements. İzmir, Seçuk, İncirliova, Aydın, Muğla and Denizli in the Aegean; Balıkesir and Çanakkale in the North Aegean; Antalya, Burdur, and Isparta in the Mediterranean are all known as camel wrestling centers. One of the 11 official "Slow Cities" (Cittaslow) of Turkey, Yenipazar, makes its name not only by its natural and historical beauties, but a camel wrestling field as well.

TÜLÜ, SAVRAN, CAZGIR...

Bouts take place between specially chosen male camels called "Tülü"s. A Tülü is an offspring of a single-humped dromedary female called "yoz" and two-humped Bactrian male called "buhur". However, just being a Tülü does not a wrestling camel make. Several criteria ranging from the teeth to the age of the camel come into play. Wrestling

TR

develer ile "buhur" adı verilen çift hörgüçlü erkek develerin çiftleşmesinden meydana geliyor. Ancak bir devenin tülüs olması güreşebilmesi için yeterli neden oluşturmuyor. Bunun için devenin dışından yaşına kadar birçok kritere sahip olması gerekiyor. Güreşçi develer, tıpkı atlarda olduğu gibi soya dayalı olarak seçiliyor. Güreşçi tülülerin güreşçi develerin kanından olmasına özen gösteriliyor. Özenle seçilen develer, "savran" adı verilen eğitilmiş bakıcılar tarafından güreşe hazırlanıyor. Güreşler, "ayak", "orta", "başaltı" ve "baş" olarak tanımlanan dört farklı boy ve kilo kategorisine göre yapılıyor. Develer, tıpkı diğer güreşlerde olduğu gibi "pehlivan" olarak adlandırılıyor. Güreşler ise "cazgır" adı verilen kişiler tarafından anons ediliyor. Bir devenin güreşten galip ayrılabilmesi için rakibini kaçırtması, çaresizce bağırması ya da yere yıkması gerekiyor.

EN

camels, like horses, are chosen based on pedigree. It is important for wrestling Tülüs to come from a lineage of wrestling camels. Specially picked camels are prepared for wrestling by their expert trainers, "savran"s. The bouts are organized under four height and weight categories of "foot", "middle", "below head", and "head". The camels are called "pehlivan"s, just like their human counterparts. The bouts are announced by "cazgır"s. For a match to end, one camel must run, cry helplessly, or fall to the ground.

2017 DEVE GÜREŞİ TAKVİMİ

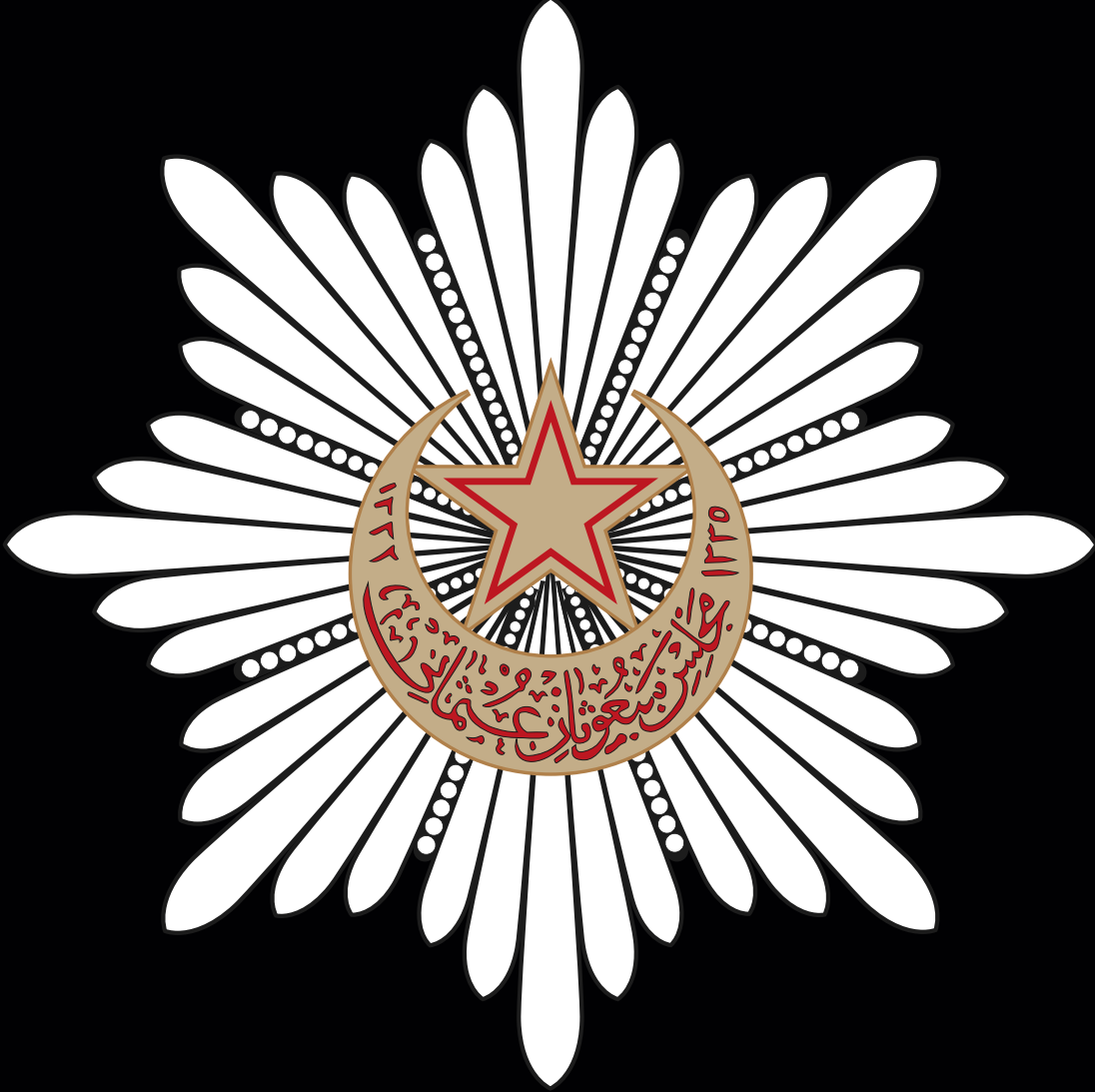
1 Ocak	İncirliova, Bodrum, Zeytindağ (Bergama)
8 Ocak	Bayramiç (Çanakkale), Germencik, Menemen, Sarayköy
15 Ocak	Selçuk, Çanakkale, Yatağan
22 Ocak	Selimiye Milas, Sultanhisar, Tire, Kumluca
29 Ocak	Burhaniye (Balıkesir), Bağarası, Bayır, Demre, Pınarbaşı
5 Şubat	Biga (Çanakkale), Yenipazar, Söke, Ödemiş
12 Şubat	Milas, Edremit (Balıkesir), Bergama (İzmir), Umurbey (Çanakkale), Kuyucak
18 Şubat	Nazilli, Havran (Balıkesir), Çine
26 Şubat	Çan, Poyracık, Denizli Merkez, Bozdoğan, Salihli, Torbalı
5 Mart	Ayvacık, Altınova, Bayraklı, Köşk
12 Mart	Çal Denizli, Aydın, Buldan, Ödemiş (Dernek)
19 Mart	Gönen, Ortaklar, Gökkaya
26 Mart	Yazıdere, Karapınar

2017 CAMEL WRESTLING CALENDAR

January 1st	İncirliova, Bodrum, Zeytindağ (Bergama)
January 8th	Bayramiç (Çanakkale), Germencik, Menemen, Sarayköy
January 15th	Selçuk, Çanakkale, Yatağan
January 22th	Selimiye Milas, Sultanhisar, Tire, Kumluca
January 29th	Burhaniye (Balıkesir), Bağarası, Bayır, Demre, Pınarbaşı
February 5th	Biga (Çanakkale), Yenipazar, Söke, Ödemiş
February 12th	Milas, Edremit (Balıkesir), Bergama (İzmir), Umurbey (Çanakkale), Kuyucak
February 18th	Nazilli, Havran (Balıkesir), Çine
February 26th	Çan, Poyracık, Denizli Merkez, Bozdoğan, Salihli, Torbalı
March 5th	Ayvacık, Altınova, Bayraklı, Köşk
March 12th	Çal Denizli, Aydın, Buldan, Ödemiş (Dernek)
March 19th	Gönen, Ortaklar, Gökkaya
March 26th	Yazıdere, Karapınar

Göğüste Taşınan Mükâfat Türk Nişanları

Decoration on the Chest Turkish Orders

TR

1798 yılının yazı... Osmanlı tahtında Üçüncü Selim oturmakta. Akdeniz'de suların kısa süre içinde ısındığı günler. Gelen haberlere göre Napoléon Bonapart Fransa'dan düşer yollara... Hedef, Osmanlı idaresindeki Mısır'dır. Ancak Fransızların hesaba katamadığı bir şey daha vardır: İngilizler. Mısır özellikle Hindistan'da var olmak isteyen İngilizler için geçiş güzergâhlarında vazgeçilmez bir

EN

Summer of 1798... Selim III is on the Ottoman throne. The days when waters of Mediterranean heat up in a very short time. Rumour has it that Napoleon Bonaparte left France... The destination is Egypt under the Ottoman rule. But there is one thing that the French did not consider: the English. Egypt is an essential destination en route particularly for the British who aspire to make their presence felt in India. It is safer for Ottomans to

Sultan Üçüncü Selim.
Sultan Selim III.

TR

noktadır. Fransızların eline geçmesindense şimdi-lik Osmanlı'nın elinde bulunması daha güvenlidir. Osmanlı'nın aldığı çeşitli önlemlere rağmen İngilizler işi şansa bırakmak istemez ve İngiliz Amiral Nelson komutasındaki İngiliz donanması Mısır açıklarına demirler.

İLK LİYAKAT AMİRAL NELSON'A

İşte o günlerde Fransızları büyük bir sürpriz beklemektedir. Zira İngilizler bu önemli noktayı rakiplerine kaptırmayı hiç niyeti yoktur. İki rakip arasındaki mücadelenin galibi İngilizler olur. Haber İstanbul'a ulaştığında büyük bir sevinç yaşanır. Sultan Selim hemen Nelson ve emrindeki askerlere hediyeler gönderilmesini emreder. O güne dek, böyle durumlarda taltif veya mükâfat olarak yabancılara verilen hediyeler, hilat, altın enfiye kutusu veya at ile sınırlı kalırken; bu kez Sultan genel temayüllerin dışına çıkmış ve Nelson'a mücevherlerle süslü bir nişan verilmesini emreder. Avrupa'da eskiden beri

EN

rule Egypt for time being rather than the French. Despite the measures taken by the Ottomans, the British do not want to leave it to chance, and the British navy under command of British Admiral Nelson drops anchor off Egyptian shore.

THE FIRST ORDER OF MERIT TO ADMIRAL NELSON

A big surprise awaits the French in those days. Because the British have no intention of losing this spot of major importance to their opponents. The winner of the battle between the two opponents are the British. When the news reach Istanbul, it is welcomed with cheers. Sultan Selim immediately orders gifts sent to Nelson and the soldiers under his command. Until that day, gifts presented to foreigners as gratification or reward were limited to furred kaftans, golden snuff boxes or horses but this time Sultan goes beyond general practices and instructs Nelson to be awarded with a fancy jewelled

TR

askerî ve sivil liyakati mükâfatlandırmak için kullanılan "nişan" böylece Osmanlı'nın hayatına girmiş olur.

REFORMLA GELEN NİŞANLAR

Osmanlılar çok eski tarihlerden beri başarıyı veya liyakati ödüllendirici hediye olarak bir çeşit kürk olan "hilat"ı kullanıyorlardı. Düzenlenen merasimle yüksek başarı gösteren bir komutan, devlet adamı yahut paşaya hilat giydirilirdi. Ayrıca yine nişana benzer şekilde, sorguç, tuğ, çelenk, avize de takdim edilirdi. Oysa Sultan İkinci Mahmut devrinde bir taraftan Yeniçeri Ocağı kaldırılmış, diğer taraftan da askerî ve idari anlamda bir dizi reformlar yapılmıştı. Bunlardan en önemlisi de kıyafet reformu olmuş; askerî, mülki ve sivil bürokraside geleneksel kıyafetlerin yerini fes, ceket ve pantolon almıştı. Kıyafet reformu beraberinde henüz yeni yeni oturmaya başlayan nişan ve madalya kullanımını da beraberinde getirdi. Zira modern anlamdaki kıyafetlerin üzerine geleneksel bir mükâfat olan hilat, sorguç, tuğ ve benzeri uygun olmuyordu. Bu karı-

Sultan İkinci Mahmut.
Sultan Mahmud II.

Hanedan-ı Âli Osman Nişanı.
Medal of Âli Osman Dynasty.

EN

badge. The "badge" used in Europe to reward military and civil competence thus enters Ottoman life.

BADGES BROUGHT ABOUT BY REFORMS

The Ottomans had been using "hilat", a type of furred kaftan to reward success or merit since ancient times. A commander, statesman or pasha who displayed merit were dressed in a hilat with a ceremony. Similarly to the badge, crest, aigrette, wreath, or chandelier were presented. However in period of Sultan Mahmut II, the janissary guild was terminated, and a series of military and administrative reforms were made. The most significant was the clothing reform; the conventional military, administrative and civil bureaucracy attires were replaced with fez, jackets, and trousers. The clothing reform brought along the use of badges and medals which was a relatively new practice. Because traditional rewards as hilat, crest, aigrette did not suit modern attire. In order to rid of this confusion, it was decided to present the Ottoman citizens with badges or medals, awarded exclusively to foreigners until that day.

BASED ON RANK

Turkish badges vary due to the period, individual

Mecidi Nişanı.
Mecidi Medal.

TR

şıklığı gidermek için, o güne dek sadece yabancılarla verilmiş olan nişan yahut madalyaların Osmanlı vatandaşlarına da verilmesine karar verilmişti.

RÜTBEYE GÖRE

Türk nişanları, verildikleri devre, kişiye ve verilmiş sebebine göre değişiklik gösteriyordu. Sultan İkinci Mahmut sonrası her padişah, kendi devirlerinde yeni nişanlar yaptırmışlardı. Ayrıca İkinci Mahmut devrinde yeni askerî teşkilatın kurulmasıyla birlikte rütbeleri belirlemek üzere de nişanlar oluşturulmuştu. Bu nişanlar ülâ, saniye, salise ve rabia rütbelerine mahsus olmak üzere dört çeşitti ve her biri mücevherliydi. Aynı devirde çıkarılan iftihar nişanları da altın ve gümüşten yapılmış ve elmasla süslenmişti. İkinci Mahmut'tan sonra tahta geçen Sultan Abdülmecid zamanında imtiyaz nişanı ismiyle yeni bir nişan daha hazırlanmıştı. Bu nişan daha ziyade yüksek rütbeli kişilere ve gösterdikleri üstün başarılar neticesinde veriliyordu. Yüksek rütbeli kişilere verilen bu tür nişanlar sahibinin ölümü üzerine varisi olan evlasına kalyordu. Ancak oğlu bu nişanı izinsiz takamazdı.

GÜNÜMÜZDE NİŞANLAR

Türklerde nişan geleneği Osmanlı Devleti sonrası kısa bir kesintiye uğrasa da devamlılığını sürdürüyor. Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) tarafından 26 Kasım 1934 tarihinde kabul edilen kanunla sivil rütbe ve nişanlar kaldırıldı ve bunların kullanılması da yasaklandı. Ancak duyulan ihtiyaç sebebiyle 1983 yılında yabancılara vermek üzere "devlet", "cumhuriyet" ve "liyakat" adlı üç yeni nişan çıkarıldı. Devlet nişanı devlet başkanlarına, cumhuriyet nişanı yabancı başbakanlar ile bakanlara, liyakat nişanı ise bilim ve sanatta Türkiye yararına çalışan yabancılar içindir.

EN

and the reason of issue. Every sultan after Mahmut II, had new badges designed for their respective periods. Additionally, in Mahmut II period, badges were designed to specify the ranks with the establishment of new military organisation. There were four kinds of bejewelled badges, based on "ülâ, saniye, salise and rabia" ranks. Order of Honours that emerged in the same period were made of gold and silver and bedecked with diamonds. In the period of Sultan Abdülmecid who ascended to throne after Mahmut II, another badge was designed with the name "order of merit". This order was usually awarded to high-ranking officers for their outstanding success. This orders awarded to high-ranking officers were handed down to successors in case of death. However the successor was unable to put on this badge without permission.

BADGES TODAY

Although Turkish decorating tradition was shortly interrupted after the fall of the Ottoman State, it is still continued today. With the law passed by Turkish Grand National Assembly on November 26th 1934, the practice of awarding civil ranks and orders was discontinued, and putting these on was prohibited. However due to the need, three new decorations with titles "state", "republic" and "merit" were designed in 1983 to be awarded to foreigners. State is for presidents, republic is for foreign prime minister and secretaries, and merit is for people who work in fields of science and art for Turkey's benefit.

ÇEŞİTLİ NİŞANLAR

Nişan-ı Âli İmtiyaz: Sultan Abdülmecid'in vefatından sonra Osmanlı tahtına geçen Sultan Abdülaziz zamanında Sultan Abdülmecid'in imtiyaz nişanının yerine çıkarılmıştır. Yuvarlak bir güneş kursuna benzeyen nişanın ortasındaki altın plaka üzerinde Sultan Abdülaziz'in tuğrası vardır.

Nişan-ı Osmanî: Sultan Abdülaziz zamanında her türlü devlet hizmetinde üstün başarı göstermiş olanlara iftihar ve imtiyaz olarak çıkarılmıştır.

Şefkat Nişanı: Sultan İkinci Abdülhamid döneminde savaş zamanlarında, deprem, yangın ve su baskını gibi olaylarda devlet ve millet yararına çalışan kadınlara verilmek üzere çıkarılmış bir nişandır. Altından ve beş köşeli yıldız biçiminde yapılan nişanın ortası göbekli, üzeri ise güvez minelidir.

VARIOUS DECORATIONS

Nişan-ı Âli İmtiyaz (Sublime Order of Merit): Order was designed as a replacement to order of merit awarded in Sultan Abdülmecid period, in the period of Sultan Abdülaziz who ascended the throne after passing of Sultan Abdülmecid. In the middle of the badge that resembles a circular solar disc, there is a golden plate with Sultan Abdülaziz's signature on.

Nişan-ı Osmanî (Ottoman Badge): This was designed in the period of Sultan Abdülaziz to honour and merit those who showed excellence in civil services.

Şefkat Nişanı (Order of Compassion): This was an order designed in the period of Sultan Abdülhamid II to decorate women who worked for the benefit of the state and nation during times of war and events as earthquake, fire and flood. The golden badge with a pentagonal star shape, has a core in the middle and a violet glaze.

ŞAİR, YAZAR VE FOTOĞRAF SANATÇISI
POET, WRITER AND PHOTOGRAPHY ARTIST
MERİH AKOĞUL

Bir Şehir: Montreal, Bir Ülke: **Küba**

One City: Montreal, One Country: Cuba

“İstanbul’un önemli sanat merkezlerinden biri olan ve daha önce birçok sergiye ev sahipliği yapan Feyziye Mektepleri Vakfına ait Galeri Işık, geçtiğimiz günlerde çok özel bir sergiye yer verdi.

TR

Galeri Işık, şehirleri fotoğraflamayı kendilerine iş edinen bendeniz Merih Akoğul ve İhya Bozkurt’un dünyanın iki ayrı coğrafyasından çektikleri 30 fotoğrafını yan yana getirdi. Büyük boyutlarda C-Print ve diasec tekniğiyle basılan sergi, galerinin çarpıcı mimarisinden dolayı yalnızca ziyaretçilerin değil, Teşvikiye Caddesi’nden geçen binlerce insanın da sergiyi görmesini sağladı. Her şehrin kendine ait bir hikâyesi vardır.

EN

Gallery Işık brought together 30 photographs from two separate regions of the world by me, Merih Akoğul and İhya Bozkurt who made it their job to photograph cities. The exhibition featured photographs printed in large formats using C-Print and DiaSec techniques, and due to gallery’s striking architecture not only visitors but also thousands of people passing through Teşvikiye Street got the chance to see the exhibition.

Havana.
Habana.

Gallery Işık, a major Istanbul art centre of Feyziye Mektepleri Foundation that has hosted numerous exhibitions before, featured an exclusive exhibition in recent days.

TR

Kimi şehirler yakındır, kimileri uzak; kimileri sıcaktır, kimileri soğuk. Birinin dağları ünlüdür, diğerinin denizi... Diller farklıdır, gelenekler, davranışlar; kimi şehirlerde akış hızlıdır, kimilerinde yavaş; yaşam her şehirde farklı devinir. Kendi yaşadıkları yerleri hiç terk etmeden oturanların yanında, sürekli başka ülkeleri ziyaret eden de çoktur. Her türlü yaşama biçimi, içinde kendine has bir felsefeyi barındırır.

Ama yine de insanlar birbirlerinin yaşamını merak ederler, başka ülkeleri, şehirleri ziyaret ederler. Kimi kültür turizmi adına müze ve sergileri görmek için, kimi tatile denize girmek ya da kayak yapmak, kimi de alışveriş için gider başka bir şehre. Bazen kara yolu, bazen gemiler, çoğunlukla da uzak coğrafyalar için uçak yolculuğunu yeğlerler. Bazen iş, bazen de eğlencedir başka bir şehirde olmanın nedeni.

Oysa fotoğrafçılar, gittikleri her şehrin ve bu yerlerdeki yaşamın objektiften nasıl görüldüğünü ve başkalarının çektikleri fotoğraflara baktıklarında neler hissedecekleri üzerine inşa ederler dünyalarını. Onları dia gösterileriyle paylaşmak, sergilere

EN

Every city has its own story. Some cities are intimate, others are distant; some are warm, others are cold. One may be famous because of its mountains, the other because of the sea... Languages, traditions, behaviours differ; in some cities, the flow is rapid, in others slow. Life passes differently in every city. Next to those who have never left their home towns, there are also many who constantly visit other countries. Each way of life has a philosophy of its own.

Still people are curious about each other's lives, and visit other countries and cities.

Some visit other cities to see museums and exhibitions as part of culture tourism; some to make a sea holiday, a ski vacation, or a shopping trip. Sometimes they prefer to travel by road, sometimes by ship, and for remote destinations mostly by air. Sometimes the reason to be in

Montreal.

EN

another city is business, and sometimes it is simply fun.

However photographers build their world on how each city they visit and the life there is seen through the lens and how others feel when they see these photographs. Their greatest passion is to share these in slide shows, in exhibitions and to publish these in magazines and as books.

I, Merih Akoğul, turned my lens at subjects I carefully selected and moments I witnessed in Montreal city of Canada in August 2015 by remaining in the background, and quietly turned the flow of life into photographs featured in A Season in Montreal exhibition. I attempted to fit the sight of a city under summer lights into my frame through special moments. The star country of North America, Canada and its outstanding city Montreal is one of numbered cities of the world with its authentic architecture, intellectual life, and intense culture and arts events. At the same time, with the excellent education offered in famous high schools and colleges, it attracts students from all over the world.

Even though it is a French canton under Quebec, Montreal is a city of culture with a bilingual life with English. In this city, culture that preserves a balance between tradition and future, and encompasses a broad panorama, can easily be observed in Eskimo and Indian artworks and important works exhibited in the Museum of Contemporary Arts. Attracting art enthusiasts with Jazz Festival and Film Festival, Montreal offers new worlds at short distances at

TR

taşımak, dergilerde ve kitap olarak yayınlamaktır en büyük tutkuları. Bendeniz Merih Akoğul Montreal'de Bir Mevsim sergisinde, 2015 yılının Ağustos ayında Kanada'nın Montreal şehrinde büyük bir özenle seçtiğim konulara ve tanık olduğum anlara kendimi fazla göstermeden objektifimi doğrulturken, akıp giden yaşamı sessizce fotoğraflara dönüştürdüm. Bir şehrin yaz ışıkları altındaki görüntüsünü, özel anlar üzerinden çerçeveleme sığdırmaya çalıştım. Kuzey Amerika'nın yıldız ülkesi Kanada ve onun seçkin şehri Montreal de kendine özgü mimarisi, entelektüel hayatı, kültür ve sanat olaylarının yoğunluğu ile dünyanın sayılı şehirleri arasındadır. Aynı zamanda tanınmış okullarıyla lise ve üniversitelerde verdiği seçkin eğitimiyle tüm dünyadan öğrencileri bünyesine çekmektedir.

Quebec'e bağlı Fransız kantonu da olsa İngilizce ile birlikte çift dilli bir yaşamın olduğu bir kültür şehridir Montreal. Bu şehirde, Eskimo ve Kızılderili sanatından Çağdaş Sanatlar Müzesinde sergilenen önemli eserlere kadar gelenek ile gelecek arasına dengeyi koruyan ve geniş bir panoramayı içeren kültür rahatlıkla gözlenebiliyor. Caz Festivali ve Film Festivali ile de sanat tutkunlarını kendine çeken Montreal, kışları biraz uzun ve soğuk da olsa Plateau'dan Old Port'a, China Town'dan Down Town'a kısa mesafeler arasında bambaşka dünyalar sunuyor.

İhya Bozkurt, Bir Yalnız Ada: Küba sergisinde 2015 yılının Kasım ve Aralık aylarında, altı şehrine gittiği Küba'nın günlük yaşamından kesitleri çarpıcı karelere dönüştürmüştü. Bu yalnız adada, ülkenin coşkulu geleneksel yaşam ritmini oluşturan bireylerin yalnızlığına objektifini doğrultmuş. Bakış açısını âdeta görünmez bir katman gibi fotoğraflarının içine dâhil etmiş ve Küba'nın kendine has aurasını, kendi fotoğrafik deneyimi üzerinden büyük bir içtenlikle izleyicilerle paylaşmış. Fidel Castro'nun ölümünden sonra, yeni bir perdeyi aralayacak olan Küba'nın elbette yaşamı ile birlikte fotoğrafik görüntüleri de

TR

değişecek. Önümüzdeki yıllarda gidecekler, özellikle Küba'nın dünya ile farklılaşan ilişkileri sonucunda yaşam standartlarının değişeceğini ve bu yalnız adaya yepyeni bir hayat tarzının geldiğini göreceğiz. Bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğunu elbette zaman gösterecek. Geçici de olsa özlemini çecktikleri bazı malzemelere kavuşmak, bu adada yaşayanları kısa vadede elbette mutlu edecektir. Kitapları da yayınlanan bu sergiyle bendeniz ve İhya Bozkurt, dünyanın iki ucunda bulunan Küba ile Montreal'i aynı mekânda başarıyla bir araya getirdiğimizi düşünüyorum. İtiraf etmek gerekirse izleyicileri aynı anda iki farklı coğrafyanın içine çekmeyi hedefledik. Bu sergi aracılığıyla fotoğrafların dünyayı ne kadar küçülttüğünü, yakını uzak kıldığını ve İstanbul'un büyüğü fonunda şehirlerin ve ülkelerin birbirleriyle nasıl kardeş olabildiğini bir kez daha görüyoruz.

Küba.
Cuba.

EN

Plateau, Old Port, China Town and Down Town, even if the winters are a bit long and cold.

İhya Bozkurt went to six Cuban cities in November and December of 2015, and transformed sections of daily life in Cuba into striking frames in *A Lonely Island: Cuba* exhibition. In this lonely island, he turned his lens to loneliness of individuals who create the vigorous traditional life rhythm of the country. He integrated his perspective into his photographs as an invisible layer, and sincerely shared Cuba's unique aura with the audience through his photographic experience.

After death of Fidel Castro, the photographic images of Cuba which is about to turn a new page, will naturally change with its everyday life. Those who will travel to Cuba in the coming years will see the standards of living change as a result of Cuba's changing relationship with the world, and that a new lifestyle arriving to this lonely island. Surely time will tell if it is good or bad. To attain some materials they have longed for, even temporarily, will make the people living in this island happy in short term.

With this exhibition which is also published in books, I believe that İhya Bozkurt and I have successfully brought together Cuba and Montreal located at both ends of the world, in the same venue. To be honest, we aimed to draw viewers into two different regions simultaneously. By way of this exhibition, we see once again how photographs make the world smaller, make what is near far, and how cities and countries become brothers and sisters in the magical background of Istanbul.

PROF. DR. ERHAN AFYONCU

Article Series 3 Exclusive to .tr

Türkler Avrupa'ya ÖZGÜRLÜK GÖTÜRMÜŞTÜ

Turks Brought Freedom To Europe

16. yüzyılda Avrupa'da tehdit altında olan Protestanlar, Osmanlı topraklarına sığındılar. Birçok Hristiyan da Budin'e sığınarak dinî inançlarını burada rahatça yaşayabildiler.

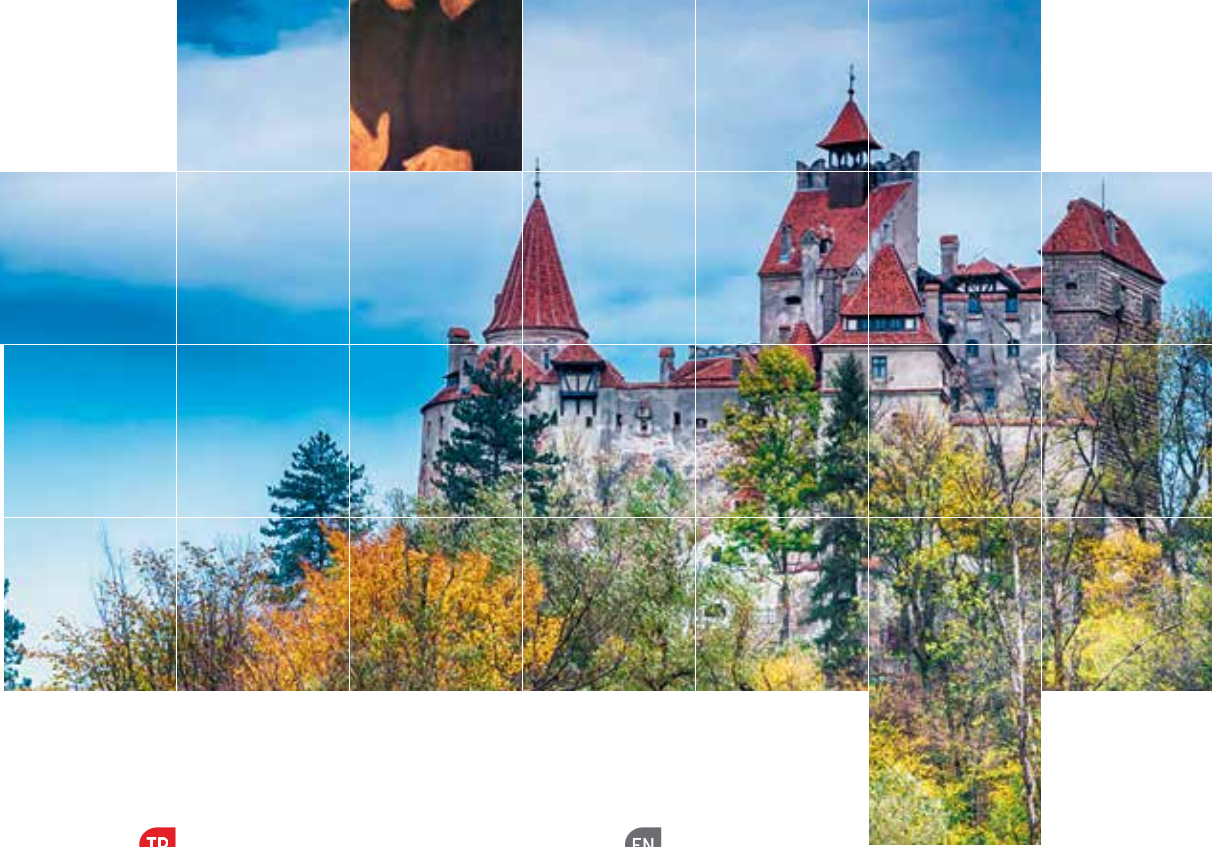

Kanuni Sultan Süleyman.
Suleiman the Magnificent.

John Calvin Holbein.
Transilvanya'da Bran
Kalesi (altta).
Bran Castle in
Transilvania (below).

The Protestants under threat in Europe in the 16th century, took asylum in Ottoman territory. Many Christians took refuge in Budin, and were able to freely practice their religions.

TR

Osmanlılar, Protestan ve Kalvinistleri her fırsatta desteklediler. 1552'de Kanuni, Protestan Alman prenslerine gönderdiği mektupta, o tarafa bir sefere çıkacağını ancak onların Osmanlı askerî harekâtından bir zarar görmeyeceğini söylüyor ve Papa ile Şarcken'e karşı onları kışkırtıyordu. Osmanlılar, Luther ve taraftarlarıyla ilgilendikleri ölçüde olmasa da Kalvinistlerin faaliyetlerini de takip ettiler. Kalvin'in ölümünden üç yıl sonra, Türkiye'den gönderilen bir mektupta, beyaz pelerinleri ve kazakları ile Prens Condé'nin emri altında Saint-Denis'de dövüşen Kalvincilerin yiğitliği övülüyordu. Bu mektupta Osmanlı padişahı şunları söylüyordu: "Eğer bu beyazlılar benim elimde olsaydı dünya'yı ele geçirdim ve beni bundan kimse alıkoymazdı".

Avrupa'da tehdit altında olan Protestanlar, Osmanlı topraklarına sığındılar. Osmanlı hâkimiyeti

EN

The Ottomans supported the Protestants and Calvinists at every opportunity. In 1552, Suleiman the Magnificent wrote in a letter sent to Protestant German princes that he was to embark on a campaign to that region soon, but that they would not suffer any damage from the Ottoman military operations, and provoked them against the Pope and Charles V. The Ottomans followed the Calvinist activity although not as closely as Luther and his followers. Three years after Calvin's death, the bravery of the Calvinists who fought in Saint-Denis under the command of Prince Condé in white cloaks and sweaters was praised in a letter sent from Turkey. In this letter, the Ottoman sultan says: "If those who wore white were under my command, I would occupy the world and nobody could have kept me from that".

The Protestants under threat in Europe, took refuge in Ottoman territory. Transilvania under the Ottoman rule was the primary refuge for Calvinists and

TR

altında bulunan Erdel, yani Transilvanya Kalvinist ve Unitarianların sığındığı en önemli yerdi. Birçok Protestan da Budin'e sığınarak dinî inançlarını burada rahatça yaşayabildiler. Nitekim Macar kökenli bir Protestan olan Sigmund Torda, Almanya'daki Protestanların önde gelenlerinden birisi olan Philipp Melanchton'a Aralık 1545'te yazdığı mektupta, ülkesinde Protestanlığın hızla yayıldığını, bu yüzden de Osmanlıların Macaristan'ı fethetmelerinin Allah'ın bir lütfü olduğunu söylüyordu. Alman prensliklerindeki Protestanlara, Osmanlı hâkimiyeti altındaki Macar topraklarından, burada rahat bir dinî hayat yaşadıklarına dair bunun gibi birçok mektup yazılmıştır. Macaristan'da yaşayan Emerius Zigerius'un (İmre Eszeki), Almanya'daki Protestanların önde gelenlerinden Matthias Flacius Illyricus'a gönderdiği mektup, bunların en ilginçlerinden birisidir. Zigerius'un "Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Protestanların, Hristiyan Avrupa'da hiç görülmeyen bir şekilde rahatça dinî hayatlarını yaşadıklarını" anlattığı mektubu Haziran 1550'de Flacius'un eline ulaştı, o da bu manzum mektubu bir ön söz ilave ederek yayınladı. Flacius ön sözde "Bizim sözde Hristiyan hükümdarlar, Türklerin Tanrı'nın sadık kulları Hristiyanları himaye ettiklerini savunduklarını, Hristiyanlık öğretisini yaymalarına ve uygulamalarına bile izin verdiklerini duyunca utançtan yüzleri kızarsın istedim. Benim burada sözünü ettiklerim Papa veya İspanyollar değildir. Kısa bir süre önce gerçek Hristiyanlığı kabul etmelerine rağmen Katoliklerin kaba kuvvetinden

EN

Unitarians. Many Protestants took refuge in Budin, and freely practiced their religion. As a matter of fact, Sigmund Torda who was a Protestant of Hungarian origin, wrote a letter to one of the leading Protestants in Germany, Philipp Melanchton in December 1545 and informed him that Protestantism was rapidly spreading in his country and that is why Ottoman invasion in Hungary was a blessing from God. Many letters were written to the Protestants in German principalities from Hungarian territory under Ottoman rule, in which people expressed how they could safely practice their religion. The letter Emerius Zigerius (Imre Eszeki) who lived in Hungary sent to a prominent Protestant in Germany, Matthias Flacius Illyricus, is one of the most interesting examples.

The letter in which Zigerius explains that "the Protestants in the Ottoman Empire practice their religion openly which is out of question in Christian Europe", reached Flacius in June 1550, and Flacius published this poetic letter with a foreword. Flacius writes the following in the foreword: "I wanted our so-called Christian rulers to feel embarrassed upon hearing that the Turks defend the faithful servants of God, the Christians, and even allow them to openly spread and practice Christianity. It is not the Pope or the Spanish I am talking about. Although they recently adopted true Christianity, they deny it because they either fear the Catholics' brute force or out of profit. They commit betrayal to completely expel the teachings of Jesus

19. yüzyıl tarihli bir resimde Habsburg dönemi canlandırılıyor.

The Hapsburg period is portrayed in a 19th century painting.

Ressam Josef Hauzinger'in bir eserinde (1728-1786) Habsburg Hanedanı üyeleri. Viyana (altta).

In a work by painter Josef Hauzinger (1728-1786) the members of the Hapsburg Dynasty. Vienna (below).

Rusya, 16. yüzyılda Korkunç İvan zamanındaki askerî teşkilatlanmasında Osmanlı ordusundan etkilendi. Osmanlı ordusundaki disiplin ve liyakat sistemi örnek alındı.

TR

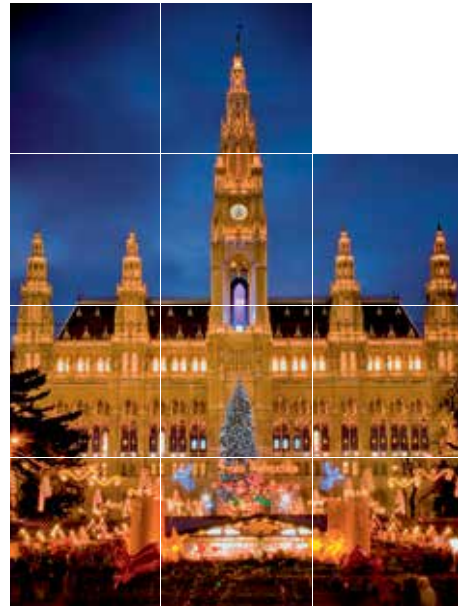
korkup ya da çıkar umuduyla inkâr edenlerdir. İhanet edip Hazreti İsa'yı Almanya'dan tümüyle atmak istiyorlar. Onlar Türkleri kendilerine örnek alınlr. Bu sözde Hristiyanlar, gerçek Hristiyanlara en korkunç Türklere daha kötü davranmaktalar. Türkler gerçek Hristiyan öğretisine izin vermekle kalmayıp, Hristiyan olmayan Kurtlara (Katoliklere) karşı da Hristiyanlığı kılıçlarıyla savunuyorlar... Ben bu mektupla huzursuzluk yaratmayı amaçlamadım. Amacım gerçek Protestanlık öğretisine inananlara Türkiye'deki Hristiyan kilisesini örnek gösterip onlara cesaret ve umut vermek. Kendilerini Hristiyan olarak niteleyen yöneticilere de Türklerin iyi niyet ve yumuşaklığını gösterip onları belki de saldırıdan ve hisimden vazgeçirmek." diye yazmaktadır. Bu mektup ve benzeri diğer mektuplarda Türklerin Protestanlara, Katoliklerden daha iyi davrandığının anlatılması çok büyük bir propaganda aracı olarak kullanıldı.

Luther yazılarında ve vaazlarında Türk tehlikesini büyütürken Katolik baskısından kurtulup dikkatlerini Osmanlılara çevrilmesi siyasetini gütmüştü. Bu yüzden 1545'te Şarlken ve Ferdinand Türklerle barış antlaşması yapmak istediği zaman Luther

Russia was influenced by the Ottoman army in the military organization during Ivan the Terrible period in the 16th century. The discipline and merit system in the Ottoman army was taken as an example.

EN

from Germany. They should follow in the footsteps of Turks. These so-called Christians treat true Christians worse than the Turks. Turks do not only tolerate the true Christian teachings, but also defend Christianity against the non-Christian wolves (Catholics) with their swords... I do not intend to cause a disturbance with this letter. My aim is to show the Christian church in Turkey as an example to followers of true Protestantism, and give them courage and hope. And to show the rulers who identify themselves as Christians the good intentions and softness of Turks, and perhaps to dissuade them from attacking and rage. " This letter and other similar letters explained how Turks were kinder towards Protestants than Catholics which was used as a major propaganda tool. Luther exaggerated Turkish threat in his works and sermons, and pursued the policy of focusing on the Ottomans by escaping Catholic oppression. So when Charles V and Ferdinand agreed on making a peace treaty with Turks in 1545, Luther strongly reacted. As a matter of fact, the House of Habsburg who had signed a year-long ceasefire with the Ottomans, first attacked the Protestants. Charles V could not prevent Protestantism's spread in German principalities due to Turkish

TR

büyük bir tepki göstermişti. Nitekim Osmanlılarla bir senelik ateşkes yapan Habsburglar ilk iş olarak Protestanların üzerine yürümüşlerdi. Şarlken, Türk saldırıları yüzünden Protestanlığın Alman prensliklerinde yayılmasını engelleyemedi. Ayrıca Habsburglar, Osmanlılara karşı koyabilmek için Protestan askerlerine de ihtiyaç duyuyorlardı. Protestanlar da cepheye asker göndermek için kendi dinî düşüncelerinin tanınmasını şart koştular. Osmanlıların, Kutsal Roma-Cermen İmparatorluğu'na her saldırısı Protestanlığın kademe kademe güçlenmesini ve sonunda da 1555'te Augsburg'da tam olarak tanınmasını sağladı.

MOSKOVA'NIN YÜKSELİŞİNDE OSMANLI PARMAĞI

Osmanlı İmparatorluğu'nun 15. yüzyılda izlediği siyaset ise ileride kendi başına büyük bir dert açtı. Bu dönemde küçük bir şehir devleti olan Moskova Knezliği, Altınordu'nun baskısı altındaydı. Altınordu'nun Lehistan-Litvanya ile olan ittifakına karşı Moskova, Osmanlı himayesinde bulunan Kırım Hanlığı ile iş birliği yaptı. Osmanlı İmparatorluğu Moldovya'daki konumlarının Lehistan-Litvanya tarafından tehdit edilmesi ve Altınordu'nun da Kırım'ı ele geçirmeye çalışmasından dolayı Moskova Knezliği-Kırım Hanlığı ittifakını desteklemişti. Kırım Hanı Mengli Giray'ın 1502'de vurduğu darbe ile Altınordu Devleti'nin sona ermesinden sonra, Moskova bağımsızlığını kazanarak ilk önce çevresindeki diğer Rus knezliklerini, daha sonra da Sibirya'ya kadar olan sahada ve Kafkaslardaki Türk hanlıklarını ele geçirdi. Moskova knezleri Osmanlılar ile yapılan kürk ticareti sayesinde de önemli gelirler elde etmişlerdi. Osmanlı-Rus dostluğu Üçüncü İvan'ın Volga havzasındaki Altınordu kalıntıları olan Kazan (1552) ve Astrahan'ı (1556) ele geçirmesine kadar sürdü. Osmanlı İmparatorluğu'nun dolaylı olarak yaptığı destek Büyük Rus İmparatorluğu'nun doğmasına yardımcı olan

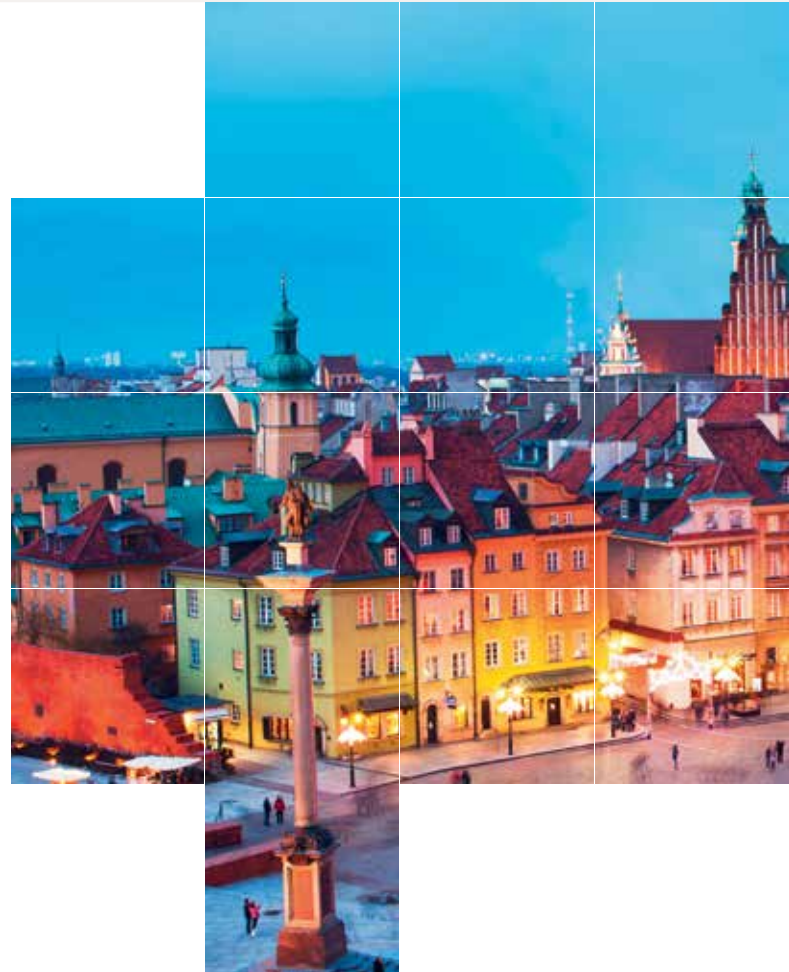
EN

attacks. In addition, the Habsburg needed Protestant troops to fend the Ottomans. Protestants required recognition of their religious beliefs to send soldiers to the front. With each Ottoman attack on the Holy Roman-German Empire, Protestantism became stronger and stronger, and eventually they won full recognition in Augsburg in 1555.

THE OTTOMAN HAND IN THE RISE OF MOSCOW

The policies Ottoman Empire pursued in the 15th century, was to cause great trouble ahead. The Moscow Knezstvo (Principality), a small city state of the period, was under Golden Horde control. Against the alliance of the Golden Horde with Poland-Lithuania, Moscow made an alliance with the Crimean Khanate under the Ottoman rule. The Ottoman Empire supported the alliance of Moscow Principality and Crimean Khanate because Poland-Lithuania threatened its position in Moldova and the Golden Horde made attempts to capture Crimea. After the Golden Horde State fell in 1502 by a blow dealt by Crimean Khan Mengli Giray, Moscow gained its independence and first seized other Russian principalities around it, followed by the Turkish khanates in the region up to Siberia and the Caucasus. The Moscow principalities had earned significant revenues thanks to the fur

“Avrupa'daki birçok devlette Osmanlı ordusunun tesirleri görülür. Önceleri savaşların gözdesi süvari birlikleriydi. Yeniçeriliğin kuruluşuyla birlikte savaşlarda piyadeler ön plana çıkmaya başladı.”

TR

unsurlardan birisidir. Rusya, 16. yüzyılda Korkunç İvan zamanındaki askerî teşkilatlanmasında Osmanlı ordusundan etkilendi. Osmanlı ordusundaki disiplin ve liyakat sistemi örnek alındı.

MACARİSTAN'DAN POLONYA'YA TÜRK İZLERİ

Yalnızca Rusya değil Avrupa'daki birçok farklı devlette de Osmanlı ordusunun tesirleri görülür. Uzun süre savaşlarda süvari birlikleri ön plandaydı. Yeniçeriliğin kuruluşuyla birlikte savaşlarda piyadeler ön plana çıkmaya başladı. İspanyollar, Şarlken döneminde Osmanlı ordusundan ilham alarak "tercios" birliklerini kurdular. İspanyollar ile evlenen İtalyan kadınlarının çocuklarına askerde "yeniçeri" deniliyordu. Macarlar, 15. yüzyılda "Hussar" adı verilen hafif süvari birliklerini Osmanlı tımarlı sipahilerini örnek alarak kurmuşlardı. Osmanlı ordusunu en çok taklit edenlerden biri de Polonyalıları. Polonya ordusu kullandığı kılıca kadar birçok silah ve sistemi Türk ordusundan örnek almıştı.

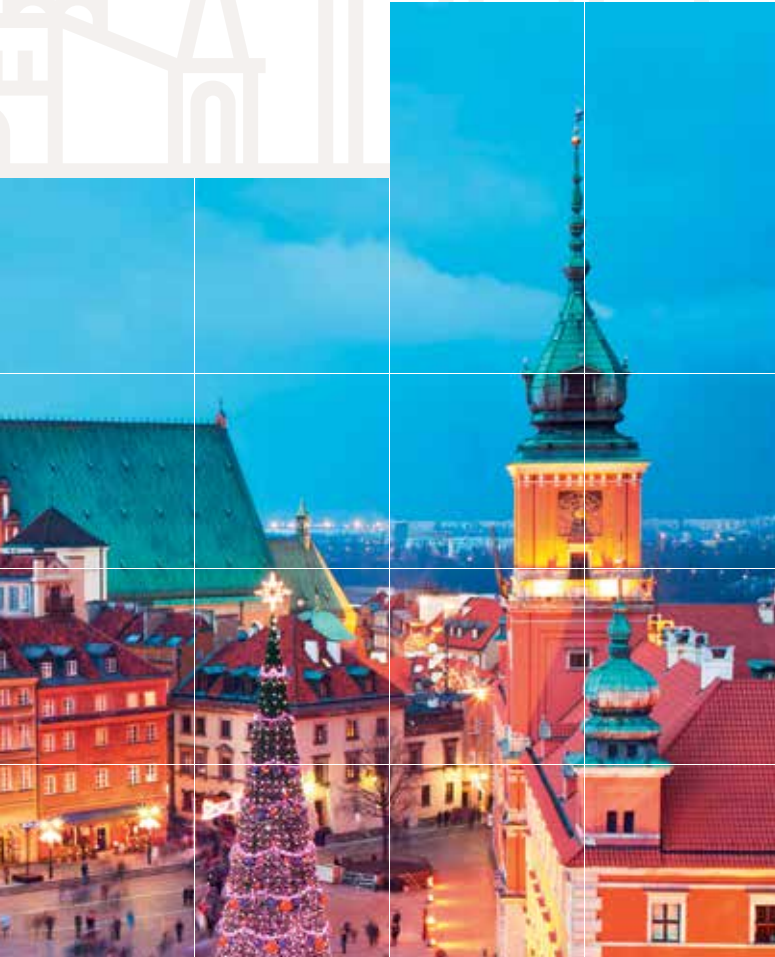
The influence of the Ottoman army can be seen in many European states. At first, cavalries were the favourite of battles. With foundation of janissary guild, infantries began to replace them.

EN

trade made with the Ottomans. The Ottoman-Russian friendship lasted until Ivan the Third captured the Golden Horde remains Kazan (1552) and Astrakhan (1556) in the Volga basin. Indirect support by the Ottoman Empire is an element that led to rise of the Great Russian Empire. Russia was influenced by the Ottoman army in the military organization during period of Ivan the Terrible in the 16th century. The discipline and merit system in the Ottoman army was taken as an example.

TURKISH TRACES FROM HUNGARY TO POLAND

The influence of the Ottoman army can be seen not only in Russia but also in various European states. The cavalry troops remained in the foreground in battles for a long time. With foundation of janissary guild, infantries began to replace them. The Spanish established the "tercios" troops in the Charles V period with inspiration from the Ottoman army. The children of the Italian women who married Spanish men, were referred to as "janissary" in the military. The Hungarians established the light cavalry units called "Hussar" in the 15th century based on Ottoman timariots. The Polish extensively imitated the Ottoman army. Many weapons, including the swords used by the Polish, and military system were inspired by the Turkish army.

Varşova.
Warsaw.

İki Avrupalı Seyyahın Gözünden
İKİ ASIR ÖNCEKİ
İstanbul

*Through the Eyes of Two European Travellers Istanbul
Two Centuries Ago*

.tr'ye özel
İLK KEZ
Exclusive to
.tr For The
FIRST TIME

TR

1814 yılı Temmuz'unda Varşova'dan Osmanlı topraklarına antik eserleri tanımak ve aramak maksadıyla yola çıkan Polonyalı Edward Raczyński, bu seyahatinde bilhassa İstanbul ve Çanakkale'deki kimi noktaları ziyaret eder. Seyahati esnasında yanında Alman dostu Ludwig Fuhrmann da yer almaktadır. Raczyński, gezdiği yerlerde gördüğü kayda değer bilgileri seyahat notlarına eklerken, ayrıca ressam olan Fuhrmann da gezide uğradıkları birçok tarihî eseri ve doğal manzarayı resmetmeye çalışmıştır. Polonya yoluyla Ukrayna steplerini aşıp, Odesa'dan bindikleri buğday yüklü gemi ile 9 Ağustos günü Arnavutköy'e ulaşan iki arkadaş, kayıkla Galata'ya geçerek buradan tarihî eserleri görmeye,

EN

In July 1814, Polish Edward Raczyński travels from Warsaw to the Ottoman lands to learn about and search for ancient artefacts, and visits some destinations in Istanbul and Çanakkale. His German friend Ludwig Fuhrmann also accompanies him on the trip. While Raczyński notes down worthwhile information about places he visits in his travel journal, Fuhrmann, also an artist, attempts to paint numerous historical monuments and natural landscapes. Two friends cross the Ukrainian steppes through Poland, and embark on a ship loaded with wheat from Odessa on August 9th, finally reaching Arnavutköy. They hire a row boat, and head to Galata to discover and appreciate the historical monuments on foot.

Edward Raczyński.

Ludwig Fuhrmann İstanbul'da bir kahvehanenin ortasında, ayakta direğe yaslanıyor. Ayasofya (altta).

Ludwig Fuhrmann is standing in the middle of a coffee shop in İstanbul, leaning against a pole. Hagia Sophia (below).

“ Her karış toprağı tarih kokan, doğal güzelliğı ve tarihe tanıklığı ile seyyahların ve ressamların çoğı zaman uğrak noktası olan İstanbul, 1814 yılında iki Avrupalı sanatçının uzak diyarlardan gelişine ev sahipliğı yapar.

TR

tanımaya yaya olarak devam ederler.

İSTANBUL NOTLARI

Seyahatnamelerin İstanbul'u yeterince anlatamadığını belirten Raczynski, İstanbul'u sanatkârların gözünde emsalsizliğini ve bir devlet adamı için doğal yapısıyla hiçbir yerde bulunmayan güzelliğe sahip olduğunu ifade eder. Beyoğlu'ndan etrafı seyrederken Anadolu Yakası'na düşen gölgeleri onları sanki Fatih ve Kanuni'nin karşıya uzanan gölgelerini hatırlatır. Sokakların karanlık olmasını evlerin cumbalı yapılarından kaynaklandığını belirtir. Ayrıca Türklerin buradaki evlerinin iç süslemelerinin ve tasarımının Batı'dakinden farklı olmakla beraber ahşap ve beyaz renkte olmasına dikkat çeker.

Ayasofya'nın tabii görüntüsüne zarar vermeden yapılan ve çevresinin çınar ağaçları ile gölgelendirildiği Sultanahmet Camii'ni gezen Raczynski, buradaki göğe uzanan çınar ağaçlarının koca dallarının görüntüsünün manzarayı tenkite mahal vermediğini söyler. “45 sokak saydım.” dediği Mısır Çarşısı'na da uğrayan seyyah, vitrinlerin çeşitliliğini görünce satılan her eşyanın insana almak için cazip geldiğini belirtir. Burada esnafın dürüst alışveriş yapmalarına şahit olan seyyah, Türklerin kazanç hirsına sahip olmadığını, ticaret sırasında bile

EN

İSTANBUL NOTES

Raczynski states that travel books do not adequately depict İstanbul, and expresses that it has an unparalleled beauty in the eyes of artists and a nature that is unique for statesmen. Watching the city from Beyoğlu, the shadows falling on the Anatolian side reminds him of the shadows of Mehmet the Conqueror and Suleiman the Magnificent reaching Anatolia. The darkness of streets result from bay windows of houses. He also points to the fact that interior decoration and designs of Turkish houses are different than West, and houses made of wood are painted in white.

Raczynski visits the Sultan Ahmet Mosque, constructed without harming the natural silhouette of Hagia Sophia, and shaded by sycamores, and says that the view of large sycamore branches extending to the sky, do not give rise to criticism of scenery. The traveller also visits the Egyptian Bazaar saying “I counted 45 streets,” and states that upon seeing the diversity of the showcases, the idea of buying all the items sold appeals to one. The traveller who witnesses the honest trade of shopkeepers, observes that the Turks do not possess avarice or greed, they keep their shops open while performing prayers even during trade, and that there is no theft or incidents alike. He gives information about the vanished his-

“ Pulsating with history at every step, İstanbul is a witness of history, and a destination frequented by travellers and painters also due its natural beauty. The city hosted two European artists from far lands in 1814.

TR

ibadetlerini yaparken dükkânlarını açık bıraktıklarını ve bu sırada hırsızlık hadiselerinin yaşanmadığını gözlemler. Buradaki yok olan tarihî Hipodrom ve Mısır'dan getirilen Dikilitaş'a dair bilgi verir.

Marmara'nın şahane görünüşü, sahillerindeki tarihle iç içe geçen mekânlarının kendisini daima çektiğini belirtir. Raczynski, gezisi esnasında Binbirdirek Sarnıcı, Bozdoğan Kemerli, Topkapı Sarayı'nın giriş kapısının yanındaki Ayasofya Hamamı, Atmeydanı, Tophane, Kız Kulesi, Haliç, Boğaziçi, Anadolu Hisarı, Hünkâr İskelesi, Bahçeköy, Belgrad ormanları gibi doğal, tarihî ve seyri doyumsuz yerleri de ziyaret eder. Çınar ve servi ağaçlarının etrafı süsleyen manzarasına hayran kaldığı Kâğıthane Deresi'nin olduğu bugünkü Sadâbad Parkı'nı da gezen seyyah, şehrin bunaltıcı havasından kurtulmak için serinlemeye gelen bir yabancı'nın burada duygularının manzaradan etkilenebileceğini belirtir. Mezarlıkları da ziyaret eden seyyah, Türklerin akraba, dost ve çocuk mezarlarına güzel kokulu çiçekler dikmelerinden hoşnut olur. Türklerin ölülerine mezar taşı yaptırmalarının bir âdet olduğunu ifade eden seyyah, en fakir birinin dahi hiç olmazsa kabrin başına sarık oymalı bir taş yerleştirdiğini belirtir. Türklerin sıhhatlerinden bir şey kaybetmemekle beraber yeme içme hususunda aza kanaat ettiklerini belirten Raczynski, Türklerin bu rolüne ramazan ayında da şahit olur. Ramazan gecelerinde İstanbul'un ayrı bir güzelliğe büründüğünü belirten seyyah, evlerde yanan ışıkları ve minarelerin renkli

Yerebatan Sarnıcı. İstanbul Boğazı'nda yalılar (üstte).

The Basilica Cistern. Seaside mansions on Bosphorus in Istanbul (above).

EN

torical Hippodrome, and the Obelisk brought from Egypt.

He marks that the stunning view of Marmara Sea and venues on the banks nested with history, invariably amaze him. Raczynski visits natural, historical attractions one cannot get enough of such as Cistern of Philoxenos, Valens Aqueduct, Hagia Sophia Bath next to the entrance gate of Topkapı Palace, Hippodrome of Constantinople, Tophane, Maiden's Tower, Golden Horn, Bosphorus, Anatolian Fortress, Hünkâr Pier, Bahçeköy, and Belgrade forest. The traveller also visits the Sadabad Park of today, near Kağıthane Creek offering an admirable view with surrounding sycamore and cypress trees, marking that a foreigner who visits here to cool off leaving the sultry atmosphere of the city behind, will be impressed with the landscape. Traveller who also visited cemeteries, appreciates the Turkish custom of planting fragrant flowers on graves of relatives, friends and children. Travel says that it is customary for Turks to have tombstones built for the dead, and even the poorest has a tombstone carved in the shape of a turban. Expressing that Turks are content with eating little while maintaining their well-being, also observes how Turks act similarly in the month of Ramadan. Indicating that Istanbul has a different beauty on Ramadan nights, traveller relays that this beautiful city built on seven hills is evocative of a fairy tale when it is illuminated with lights on houses and coloured lamps on minarets. To view this beauty, the traveller rents a row boat one night, and

Ludwig Fuhrmann'ın Topkapı Sarayı çizimi. Süleymaniye Camii (altta).

Topkapı Palace by Ludwig Fuhrmann. Süleymaniye Mosque (below).

TR

lambalarla aydınlatıldığında yedi tepe üzerinde kurulu bu güzel şehrin âdeta peri masallarını andıran bir hâl aldığını belirtir. Bu güzelliği seyretmek için seyyah, bir gece kayak kiralayarak İstanbul'u denizden seyretmek için dolaşır.

Seyyah, sayısız güzellikleri ile Boğaziçi ve üstünde gezen yelkenlerin manzarasını güzelleştirdiği Boğaz'daki yamaçların halkın yaz aylarında mesire alanı ve serinlemek için kullandığı gölgeli vadilerle çevrildiğini belirtir. Her milletten topluluğun, tabloyu animsatan insan manzarasını âdeta maskeli bir bahçe partisine benzeter. Seyahatinin geçtiği günlerde dönemin padişahı İkinci Mahmut'un cuma selamlığına gelişini de seyir için Beylerbeyi'ne gelen seyyah, üzerinde siyah tilki tüylü yeşil bir kürkü, sarığı ve belindeki kuşağı arasında yer alan elmas işlemeli hançeri bulunan hükümdarın camiye gelişindeki ihtişamına ve mahiyetindeki devlet erkânının protokol adabının intizamına şahit olur.

İstanbul'da geçen günleri esnasında Osmanlıcaya hâkim ve Osmanlı döneminin tarihçilerinin taraf-sızlığını öven Axak adlı Lehli bir hemşerisi ile tanışır. Seyyah, Topkapı Sarayı'nı ziyareti sırasında buradaki kubbe, minare ve servi ağaçları ile manzaranın şahaneliğine dikkat çekerek, Türk mimarisine göre yapılan saray avlusundaki çınar gölgeleri altındaki şadırvanları da belirtir. Raczynski, bu güzelliği resmetmek için saray nöbetçilerinden izin istemesine rağmen karşılık bulamaz. Ancak arkadaşı Fhurmann, sarayın duvarlarını adımları ile ölçüp, yüksekliğini nöbetçilerden öğrenir ve dış avluya iki kez ziyaret yaptıktan sonra Topkapı Sarayı'nı resmetmeyi başarır. Seyyah, gezi esnasında tarihî eserleri gözlemlerinin yanı sıra genel konulara da değinir. Topkapı Sarayı'ndaki hiyerarşiye, Osmanlı mües-

EN

watches Istanbul from the sea.

Traveller states that hillsides on the Bosphorus offering countless beauties, finer with the boats that sail, are transformed into picnic areas and shaded valleys public uses to cool off during summer months. He likens the picturesque view of people from all nations, to a masked garden party. During his journey, the traveller visits Beylerbeyi to see the sultan of the period Mahmut II as he arrives for the Friday divine service, and admires the splendour of the Sultan dressed in a green fox fur, and a turban with a diamond-studded dagger in his satchel, and the discipline of the protocol of high state officials in his courtier.

During his days in Istanbul, he meets a fellow countryman from Poland named Axak who has a good command of Ottoman language and praises the impartiality of historians in the Ottoman period. Pointing out the magnificence of the domes, minarets and the view of cypress trees during his visit to Topkapı Palace, traveller also speaks of the water-tanks shaded by sycamores in the palace courtyard built in Turkish architectural style. Raczynski asks for permission from palace guards to paint this beauty but he is turned down. However his friend Fhurmann measures the walls of the palace with his steps and learns the height from guards, and after visiting the outer court two more times, he achieves to paint Topkapı Palace.

TR

seslerinin işleyişi, devletin idare yapısına da değinerek, Roma ve Bizans dönemlerinde gerçekleşen savaşları, buradaki güç dengelerini, elim hadiseleri, Türklerdeki hamam kültürü, İstanbul'un fethinde Fatih'in askerî manevralarını da anlatır. İstanbul'da baş gösteren veba salgını ve yangınlar hakkında da bilgi verir. İstanbul'un kalabalık olmasıyla insanların iâşesinin karşılanmasında aksama olmadığına dikkat çeken Raczynski, stratejik yapısı itibarıyla buradaki deniz akıntılarının gemi ticaretinin canlı olmasına katkı sağladığını söyler. Raczynski, veba salgını etkilerinin devam ettiği yıllarda İstanbul'da insanlardan uzak olmaya çalışırken, Osmanlıların bu gibi hastalıklar karşısında ilahi kadere boyun eğmelerine dikkat çekerek, acılı günlerinde bile kendilerine hâkim olabilmelerine hayran kaldığını ifade eder.

ÇANAKKALE'YE GİDİŞ

İstanbul'da kaldığı bir aylık zaman zarfında tarihî mekânlara uğrayan seyyah, insanlık tarihinin son derece önemli yerlerinden olan Çanakkale'ye de gitmeye karar verir. Eylül ayında Üsküdar'a gelerek buradan Kadıköy'e ve Anadolu Yakasındaki Kınalıada, Burgazada ve Heybeliada güzergâhı üzerinden gemiyle yol alır. Seyyahın bulunduğu gemi, Çanakkale güzergâhında ilerlerken Yeşilköy, Marmara Ereğlisi, Tekirdağ ve Kumbağ'ında fırtına nedeniyle demir atmak zorunda kalır. Havanın elverişli olmasıyla ilerleyen gemi Lapseki'ye ulaşır. Ramazan Bayramı'na tesadüf eden günlerde seyyah, buradan Bozcaada'ya devam eder. Burada-

EN

The traveller does not only observe historical monuments during the trip, but also addresses general topics. He speaks of the hierarchy in Topkapı Palace, running of Ottoman institutions and the administrative structure of the state as well as the wars in the Roman and Byzantine eras, balances of power there, deplorable incidents, the Turkish bath culture, and the military manoeuvres of Mehmet the Conqueror during the conquest of Istanbul. He also gives information about the plague epidemic and fires that broke out in Istanbul. Raczynski points out that although Istanbul is crowded, there are no issues regarding distribution of provisions to the people. Raczynski says that due to its strategic structure, sea currents here contribute to maintenance of a dynamic shipping trade. Raczynski states that he tried to stay away from Istanbul locals in the years of the epidemic, and pointing out that the Ottomans bow to divine fate in face of such diseases, notes that he admired how collected they remained even in days of anguish.

TO ÇANAKKALE

The traveller visits historical places within his one month of stay in Istanbul, and decides to visit Çanakkale of utmost significance for history of humanity. In September, he arrives first in Üsküdar and then in Kadıköy, and embarks on a ship on the Anatolian side taking Kınalıada, Burgazada and Heybeliada route. The ship the traveller is on, is forced to anchor in Yeşilköy, Marmara Ereğlisi, Tekirdağ and Kumbağ due to a storm en route to Çanakkale.

Troya. Assos Athena Tapınağı (altta).

Troy. Athena Temple in Assos (below).

TR

ki tarihî eserlere, madeni paralara ve bunlar gibi arkeolojik kalıntılara dair izlenimlerini kaydederek Midilli Adası'na geçmek için tekrar yola koyulur. Gemideki seyahat esnasında kaptan gemideki yolculara hitaben seyyahın bu seyahatinin amacının farklı olup, onun bir antika para toplayıcısı olduğunu söyleyince seyyah da hiddetlenerek amacının bu bölgelerde savaşan ve tarihe karışan, Avrupa'nın da tamamının ilgisini çeken, 3000 yıl önce buralarda yaşayan kendi atalarının bıraktığı eserleri tanımak olduğunu söyler. Midilli'de geçen günlerinde buranın tarihsel süreçteki değişimine, adanın doğal manzarasına ve zeytin ile üzüm bağlarına dair tarımsal faaliyetlere değinir. Ayrıca burada yaşayan Müslüman ve Rum halkın sosyal yaşantılarında bir sıkıntı olmaksızın ibadetlerini yaptıklarına dikkat çekmektedir. Seyyah, buradan dönüş güzergâhını bugünkü Behramkale yakınlarındaki tarihî Assos Antik Kenti'ne çevirir. Burada tarihî Assos Kalesi, harabeler ve antik tiyatroyu ziyaret etmeden gitmez. İki haftalık Çanakkale gezisinden sonra İstanbul'a geri dönen seyyah, yine fırtına nedeniyle güzergâhta Türk-

EN

As the weather becomes more favourable, the ship proceeds to Lapseki. On days that coincide with Ramadan holiday, traveller continues to Bozcaada. Noting down his impressions of the historical artefacts, metal coins and archaeological remains alike, he sets off to visit the island of Lesbos. During his journey on the ship, the captain tells the passengers that the purpose of traveller's trip was different and that he was an ancient coin collector. Upon this, the enraged traveller explains that his purpose is to learn about the artefacts left by his ancestors who lived, fought and vanished here 3000 years ago, which the entire Europe also takes intense interest in. In his days in Mytilene, he addresses the transformation of the island throughout the history, its natural landscape and the agricultural activities in olive groves and vineyards. In addition, he points out that the Muslim and Greeks who live here do not experience any problems in social life and openly practice their religions. On his return trip from the island, traveller decides to make a stop at the historical Assos ancient city near today's Behramkale. He does not leave before visiting historical Assos Castle, the ruins and ancient theatre. After a two-week trip in Çanakkale, the traveller returns to Istanbul and again due to the storm, he is forced to make stops at Babakale (Ayvacak), Dalyan Village (Ezine) and Yenişehir Village (Gallipoli) where daggers and swords used by Turks during war were produced. The traveller visits the villages here one by one replete with ruins of Troy ancient city surrounded by the famous Mount Ida offering forest views, and takes down notes of the archaeological findings and ruins.

On his way back to Istanbul, he becomes a guest at a banquet at the house of Russian consul in Çanakkale. The traveller who explains the Turkish-style dishes prepared, marks that the Ottomans love the

Haliç. Babakale'deki Osmanlı kalesi (üstte). Mevlevi dervişleri (altta).

Haliç. The Ottoman fortress in Babakale (above). Mevlevi dervishes (below).

TR

lerin savaşta kullandığı hançer ve kılıçların imal edildiği Babakale (Ayvacak), Dalyan Köyü (Ezine) ve Yenişehir köyünde (Gelibolu) de durmak zorunda kalır. Ormanlarının manzarası ile meşhur Kazdağlarını çevreleyen Troya Antik Kenti'ne ait kalıntıların yer aldığı köyleri tek tek merakla gezen seyyah, arkeolojik buluntulara ve harabelere dair gözlemlerini notlarına kaydeder. İstanbul'a dönüş yolunda Çanakkale'de bir Rus konsolosun evinde verdiği ziyafette misafir olur. Türk usulüne göre hazırlanan yemekleri kaydeden seyyah, sofrada hazır bulunan yoğurtlu kabak dolmasını Osmanlıların çok sevdiğini belirtir. Ayrıca sofradaki limonlu yumurta ile pişirilen kebabın Leh damak tadına da uyacağını tavsiye eder. İstanbul'a hareketinde Gelibolu'da ikamet eden eski sadrazamlardan Kör Yusuf Ziyaeddin Paşa'ya da misafir olur. Doğu ülkelerinde gördüğü kahve ikramına gelir gelmez burada da şahit olur. Gelibolu'dan İstanbul'a gelirken gördüğü zirai canlılıktan ve insanların çalışkanlığından bahseden seyyah, Avrupalıların Osmanlı halklarının fakir olduğu fikri konusundaki yanlışlığı da belirtir. Bununla beraber Türklerin misafirperverliği, işlerinde dürüst oluşu, aile fertleri arasındaki samimiyeti ve düşünülere yardım için vakıflar kurmaları konusundaki sosyal hayattaki canlılığa da dikkat çeker. Avrupalıların kültür ve ilim konusunda Osmanlı halklarının yaşamını görmeden fikir beyan etmelerini, onları bilgisizlikle suçlamalarını da tenkit eder. Tekirdağ'da yolda gördüğü çeşmelerden dolayı insanların bu ülkede ne kadar hayırsever olduklarını belirtir. Silivri yolunda Türklerin atalarından kalma cirit oyunu oynamasına da şahit olur. Silivri'de gördüğü bu

EN

filled zucchini with yogurt offered. He also recommends the kebab cooked with the lemon and eggs at the table, finding it suitable for Polish palate. En route to Istanbul, he is hosted by the former grand vizier Blind Yusuf Ziyaeddin Pasha who lives in Gallipoli. As soon as he arrives, he comes across the coffee treat he also witnessed in the Orient countries. The traveller who speaks of the agricultural vitality and industriousness of the people on his way from Gallipoli to Istanbul, also points out the misconception Europeans have on Ottomans as being poor. However, he also draws attention to Turkish hospitality, honesty in affairs, sincerity among family members, dynamic social life and them establishing foundations for those in need. He criticizes Europeans for declaring their views on Ottoman culture and science without experiencing Ottoman lifestyle, and for accusing them of being ignorant. He tells that people are benevolent here after seeing the fountains on the way in Tekirdağ. He also witnesses Turks playing the ancestral game of javelin

TR

hadiseden saatler sonra Küçükçekmece, Kemerburgaz yolu üzerinden akşamüzeri Beyoğlu'na varır. Burada halkın telaşlı bakışları arasında bir ev yangınına da şahit olur. Seyyah İstanbul'daki son günlerinde şehirde yer alan surların uzunluğunu görmek için gittiği güzergâhta önce Eyüp Sultan Camii'ne sonra da Galata'da yer alan tekkelerdeki sufi grupları ziyarette bulunur. Yaklaşık iki ay kadar İstanbul'da kalan seyyah, hava şartlarının elverişli olmasına bağlı olarak Odessa'ya oradan da Polonya'ya dönüş hazırlığına 20 Ekim günü başlar. Ressam arkadaşı ile beraber dönüş yolculuğunda Karadeniz sularında fırtına nedeniyle çok badireler atlatan seyyah, Odessa'ya günler sonra ulaşır. Odessa'da veba salgını kontrolleri nedeniyle 27 Kasım'a kadar karantinada bekler. Günler sonra memleketine sağ salim ulaşır.

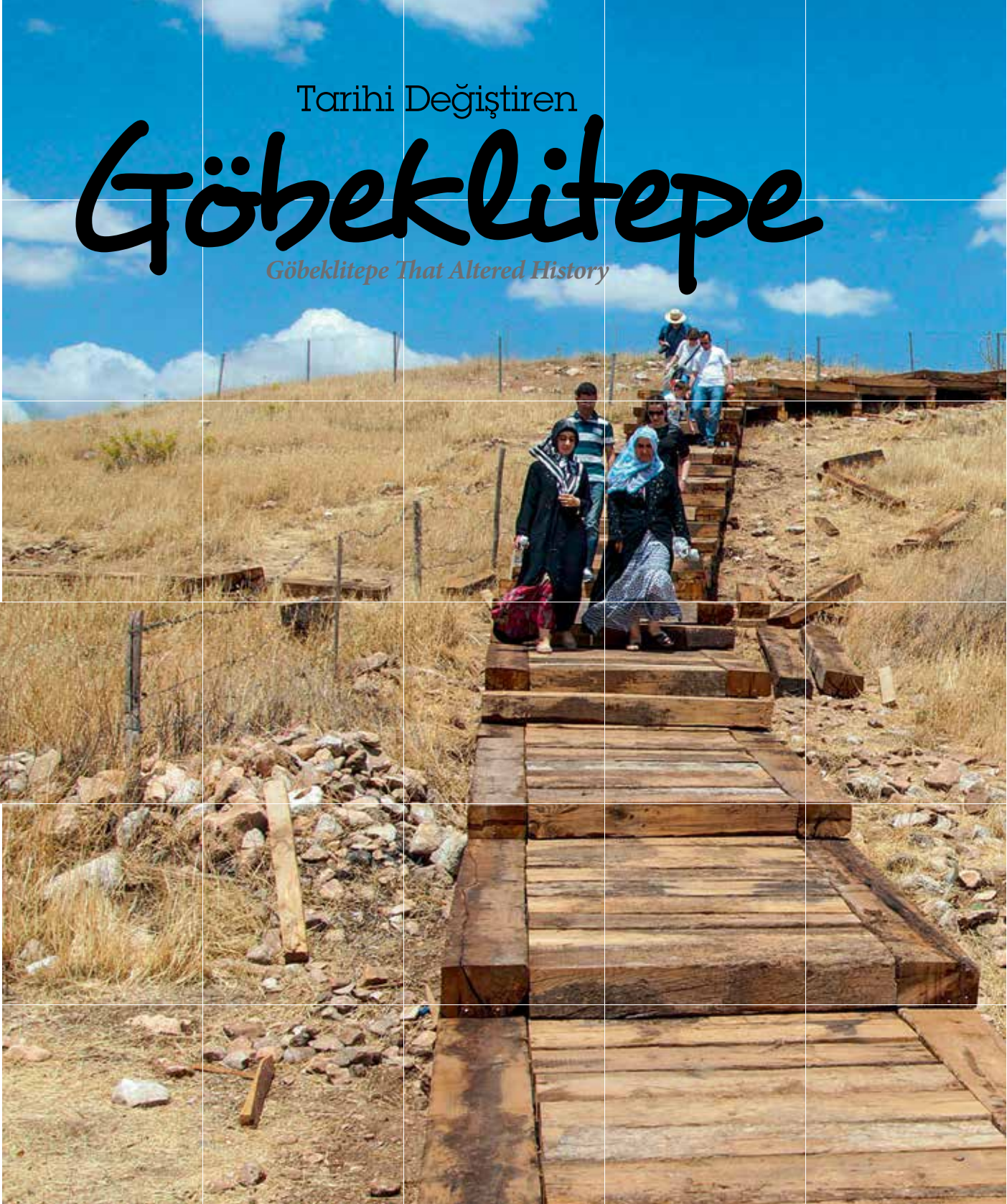
EN

en route to Silivri. Hours after seeing the game in Silivri, he arrives in Beyoğlu towards the evening passing through Küçükçekmece and Kemerburgaz. Here he comes across a house on fire among the anxious glances of locals. In his last days in Istanbul, traveller takes a tour to see the length of city walls, and visits Sufi groups in lodges in the Eyüp Sultan Mosque and then in Galata. The traveller who stays in Istanbul for nearly two months, starts preparations for his return to Odessa and then back to Poland on October 20th in anticipation of good weather conditions. Traveller who survives hardships with his artist friend because of storms in the Black Sea, arrives in Odessa days later. They stay in quarantine in Odessa until November 27th because of the plague control. Days later, he reaches his country safe and sound.

Galata Kulesi. Karaköy Limanı (üste).
Galata Tower.
Karaköy Harbour (above).

Tarihi Değiştiren
Göbeklitepe
Göbeklitepe That Altered History

“ UNESCO tarafından Dünya Geçici Kültürel Miras Listesi'ne alınan Göbeklitepe, tarih öncesi dönemlere dair bildiklerimizi sorgulatıp bizlere insanlığın geçmişi ile ilgili yeni şeyler öğretirken merak duygumuzu kamçılıyor.

ADEM BULUT

TR

Anadolu coğrafyası, jeopolitik konumu ve sahip olduğu verimli toprakları münasebetiyle tarihin her döneminde rağbet gören bir yerleşim yeri oldu. İnsanlık ise mizacı gereği geçmişten günümüze kadar sürekli tapınma alanları inşa etti. Dünyada bilinen en eski tapınağa ev sahipliği yapan Göbeklitepe ile uygarlığın ilk dönemleri yeniden yazılıyor. Urfa'nın 22 kilometre kuzeydoğusundaki Göbeklitepe, İngiltere'de bulunan Stonehenge'den 7 bin, Mısır piramitlerinden ise 7 bin 500 yıl daha eski. Tarihi günümüzden 11 bin 600 yıl öncesine dayanan bu arkeolojik alan, kazılarının başladığı 1995 yılından bu yana bilim insanlarının uygarlığın kökeni üzerine düşüncelerini

EN

Anatolia has been a popular region for settlement throughout the history due to its geopolitical location and the fertile lands possessed. Humanity, on the other hand, has consistently built places of worship from past to present. Early periods of civilization are currently being rewritten with Göbeklitepe that hosts the oldest known temple in the world. Göbeklitepe at 22 kilometres north of Urfa, is 7 thousand years older than Stonehenge located in England, and 7,500 years older than Egyptian pyramids. This archaeological site dating back to 11,600 years ago, has shaken to their foundations scientists' ideas on the origin of civilization since the excavations were launched in 1995, and has prompted us to reinvestigate numerous facts.

“ Göbeklitepe included on the World Temporary Cultural Heritage List by UNESCO, both makes us question our knowledge of prehistoric periods and teaches us new things about history of mankind while arousing our curiosity.

TR

temelden sarsmakla birlikte doğru sandığımız birçok şeyi sorgulamamıza neden oldu.

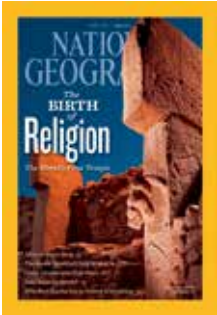
İNANÇLA GELEN YERLEŞİK DÜZEN

Şimdiye kadar keşfedilen en eski tapınak yapılarına sahip olan Göbeklitepe, insanlığın tarım ve hayvancılığa geçiş sürecindeki en son aşamada inşa edildi. Bölgenin tarihinin bu kadar eskiye dayanmasından hareketle, tarımın uygarlığa yol açtığı fikri geçerliliğini yitirmiş durumda. Bugüne değin genel kanı, avcı-toplayıcıların yerleşik düzene geçmesinin ardından yetiştirilen ürünlerin fazlalığı sonucunda karmaşık toplumların kurulduğu yönündeydi. Göbeklitepe bu yaygın kanıyı tartışmaya açtı. 1995'ten itibaren 19 yıl sürüyle kazının başkanlığını yapan Arkeolog Prof. Klaus Schmidt, insanın kronolojik akışının Göbeklitepe ile birlikte tarihe kavuştuğunu ileri sürmüştü. Schmidt'e göre yapıları inşa etmek için gerekli iş gücü, çalışanlara yiyecek, içecek sağlama yolu olarak tarımın gelişmesine yol açmıştı. Kalabalık toplulukların ibadet merkezine yakın olma arzusu ve çevrede bu toplulukların ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzeyde yeterince kaynak bulunmaması, insanları tarım yapmaya itmmişti. Göbeklitepe'de ortaya çıkarılan yapı kompleksinde, çatıya dair bir iz rastlanma-

EN

PERMANENT SETTLEMENT WITH BELIEF

Home to the oldest temples discovered to date, Göbeklitepe was built during the last stage of humanity's transition to agriculture and stock breeding. Setting off from the fact that the region is ancient, the idea that agriculture led to civilization has lost validity. General view until today was that the complex societies were formed as a result of surplus of crops grown after hunter-gatherers settled. Göbeklitepe opened this popular opinion up to discussion. Archaeologist Prof. Klaus Schmidt who led the excavations for 19 years from 1995 onwards, propounded that the chronological flow of humanity attained a history with Göbeklitepe. According to Schmidt, the work force required to build structures led to development of agriculture as a way of providing workers with provisions. The crowded communities had a desire to be near places of worship and as resources in the environment were insufficient to meet the needs of these communities, people were forced to engage in agriculture. In the building complex discovered at Göbeklitepe, there was no trace of a roof and these buildings were recognized as open-air temples.

Göbeklitepe pek çok prestijli dünya dergisine kapak konusu oldu.

Göbeklitepe became a cover story for many prestigious world magazines.

TR

dı ve bu yapıların birer açık hava tapınağı olduğu kabul gördü.

SANATIN İLK ADIMLARI

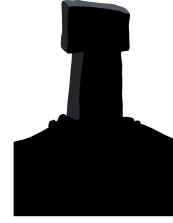
Göbeklitepe, tarımın başlangıcından ve hatta çanak-çömleğin icadından bile daha eski bir geçmişe sahip. Diğer yandan insanı simgeleyen T biçimli taşların üzerine süsleyen hayvan figürlerinde sanat denilebilecek bir üslup söz konusu. Taşlar üzerinde akrep, tilki, boğa, yılan, yaban domuzu, aslan, turna ve yaban ördeği figürleri yer almakta. Bilhassa aslan figürleri Neolitik Dönem'de aslanların Anadolu'da yaşadığını kanıtıyor. Bazı araştırmacılara göre bu hayvan figürleri, tapınağı ziyaret eden kabileleri simgeliyor. Göbeklitepe'deki buluntular, kalabalık grupları bir araya getirmedeki organizasyon becerisini ve sanat becerilerinin gelişkinliğini bize anlatıyor. Ayrıca bulunan sembollerin -küçük ölçekli de olsa- benzerleri Kuzey Irak ve Suriye'ye kadar yayılan bir bölge de mevcut. Buradan yola çıkarak Göbeklitepe'nin Neolitik Dönem'de kültürel etkileşim merkezi olduğu ileri sürülüyor. Tapınak zeminlerinin sıvı geçirmeyecek şekilde inşa edilmiş olması, törenlerde sıvı maddelerin kullanıldığına işaret ediyor. Konumu itibarıyla pek çok yeri görebilen ve pek çok yerden de görülebilen Göbeklitepe, MÖ 8 bin dolaylarına kadar kült merkez olarak kullanılmış. Sonrasında üzerinin toprakla kapatılarak tarih sahnesinden silinmesi ise bugün bile Göbeklitepe için "Peki neden?" sorusunu güçlü biçimde sormamızı gerektiriyor.

EN

FIRST STEPS OF ART

Göbeklitepe dates back to earlier than the beginning of agriculture and even the invention of pottery. On the other hand, there is a style that can be perceived as artistic in animal figures that embellish T-shaped stones symbolizing man. On the stones are scorpion, fox, bull, snake, wild boar, lion, pike and mallard figures. Particularly lion figures prove that lions lived in Anatolia during the Neolithic period. According to some researchers, these animal figures symbolize the tribes who visited the temple. The findings at Göbeklitepe illustrate the organizational skills which brought together crowded groups and advanced artistic skills. Symbols similar to those discovered - although smaller - can be seen in a region spanning over Northern Iraq and Syria. Based on this, it is suggested that Göbeklitepe was a centre of cultural interaction in the Neolithic period. The fact that the temple floors were constructed in a way to prevent leakage, indicates that the liquid substances were used in ceremonies.

Göbeklitepe that overlooks and is visible from many places due to its location, was a cult centre until around 8 thousand BC. However it was covered with soil and vanished from history which impels us to vigorously ask the question "But why?" for Göbeklitepe, even today.

T ŞEKLİNDE DİKİLİTAŞ

TAPINAĞIN SİMGESİ
Göbeklitepe'deki T biçimli dikilitaşların boyu 5 metreye, ağırlıkları ise 16 tona ulaşılıyor.

T-SHAPED OBELISK

THE SYMBOL OF THE TEMPLE
T-shaped obelisks at Göbeklitepe reach up to a height of 5 metres and a weight of 16 tons.

KELAYNAK

SON KUŞLAR
Sadece Türkiye'de (Birecik -Urfa) ve Fas'ta yaşayan kelaynakların yeryüzündeki sayısı yaklaşık 500 bireydir.

BALD IBIS

LAST BIRDS
Bald ibis species which can be found in Turkey (Birecik-Urfa) and Morocco today, have a population of approximately 500 individuals.

GÖBEKLİTEPE SIRA DIŞI BİR YER

Nabi Avcı (Kültür ve Turizm Bakanı)

"Göbeklitepe arkeoloji dünyasında devrim niteliğinde bir buluş. Kazılarda ortaya çıkan eserlerin nasıl üretildikleri tartışılıyor. İnanç merkezi olduğu konusu, bilim dünyasının en gözde senaryosudur. Fakat Göbeklitepe'nin henüz nasıl bir işleme sahip olduğu, ne için oluşturulduğu konusunda kesin bilgi yok. Cazibesi de buradan geliyor. Burası, bildiklerimizin dışında bir alan. Bu, Türkiye'nin kültürel etkinlikleri açısından da çarpıcı bir örnek."

GÖBEKLİTEPE AN EXTRAORDINARY PLACE

Nabi Avcı (Minister of Culture and Tourism)

"Göbeklitepe is a revolutionary discovery in the world of archaeology. There is a discussion as to how the works discovered in digs were produced. The most popular scenario for the science world is that it was a centre of belief. However there is still no certain information on Göbeklitepe's function and why it was established. This is why it is intriguing. This place is beyond our knowledge. It is also a striking example to Turkey's cultural activities."

GÖBEKLİTEPE'NİN

12 Bin Yıllık Serüveni

GÖBEKLİTEPE'S JOURNEY OF 12 THOUSAND YEARS

İllüstrasyon *Illustration*: Merve Aktaş

MÖ 9600

Avcı ve toplayıcı gruplar açısından önemli bir kültür merkez olan Göbeklitepe'nin en erken kullanımı, Çanak Çömleksiz Neolitik Çağ'ın A evresine (MÖ 9.600 - 7.300) aittir.

9600 BC: A major cult centre for hunter and gatherer groups, the earliest record of Göbeklitepe dates back to A stage of the Neolithic Age without pottery (9.600 - 7.300 BC)

MÖ 8000

Bu civardaki bir dönemde kutsal bölgenin üzeri, henüz bilinmeyen bir nedenle toprakla örtülüp kapatıldı. Göbeklitepe 10 bin yıllık derin bir uykuya daldı.

8000 BC: In this period, the sacred ground was covered with soil for a reason yet unknown. Göbeklitepe sunk into a 10 thousand years of slumber.

1963

Göbeklitepe, İstanbul ve Chicago Üniversiteleri tarafından "Güneydoğu Anadolu Bölgesi Araştırma Projesi" kapsamındaki yüzey araştırmaları esnasında keşfedildi. Burada bir höyük olduğu kanıtlandı.

1963: Göbeklitepe was discovered during surface explorations conducted as part of "South-eastern Anatolia Region Research Project" by Istanbul and Chicago universities. The existence of a mound here was proved.

1980

Göbeklitepe'den uluslararası alanda ilk olarak Peter Benedict'in Survey Work in Southeastern Anatolia (Güneydoğu Anadolu'da Araştırma Çalışması) adlı makalesinde söz edildi.

1980: Göbeklitepe was discussed in the international arena for first time in an article by Peter Benedict titled Survey Work in South-eastern Anatolia.

1995

Göbeklitepe'deki arkeolojik kazı çalışmaları Türkiye Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu kararıyla Prof. Klaus Schmidt tarafından başlatıldı.

1995: Archaeological digs in Göbeklitepe were launched by Prof. Klaus Schmidt with the decision taken by Turkish Republic Council of Ministers.

2005

Göbeklitepe, Diyarbakır Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğünün 422 numaralı kararıyla Birinci Derece Arkeolojik Sit Alanı olarak tescil edildi.

2005: Göbeklitepe was registered as a First Degree Archaeological Site by Diyarbakır Directorate of Preservation of Cultural Assets Regional Council's decision numbered 422.

2009

Dünyanın en prestijli yayın organlarında geniş yer bulan Göbeklitepe, tarihteki ilk büyük tapınak kompleksi olarak nitelendirilmeye başlandı.

2009: Göbeklitepe widely covered by world's most prestigious media organs, was referred to as the first large temple complex in the history.

2011

Göbeklitepe, UNESCO tarafından Dünya Kültür Mirası Geçici Listesi'ne dâhil edildi.

2011: Göbeklitepe was included in World Cultural Heritage Temporary List by UNESCO.

GÖBEKLİTEPE

Guide

Rehberi

NE YENİR?

Lokanta yönünden geniş bir yelpazeye olan sahip Urfa'da, kebab ve içli köftenin yanı sıra borani, bostana ve humus gibi yerel yemekleri deneyebilir; mirra denilen kahveyi yudumlayabilirsiniz.

WHAT TO EAT?

Offering a wide variety of restaurants, you may try local foods as borani, bostana and hummus as well as kebab and kibbeh in Urfa, and sip the coffee called mirra.

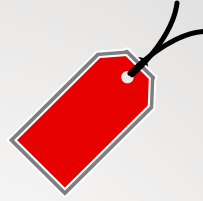

NE ALINIR?

Urfa şehir merkezinde ve ören yeri yakınlarındaki seyyar tezgâhlarda Göbeklitepe'den esinlenilerek üretilmiş hediyelik eşyalar ve dekoratif objeler satılıyor. Ayrıca Şanlıurfa Halk Eğitim Merkezi ve Göbeklitepe Taş İşçiliği Atölyesinde geçmişin incelikli zanaatları öğretiliyor.

WHAT TO BUY?

In Urfa city centre and in vendors near archaeological sites, souvenirs and decorative objects inspired by Göbeklitepe are sold. In addition, the fine handicrafts of the past are taught in Şanlıurfa Public Education Centre and Göbeklitepe Stone masonry Workshop.

KAÇIRMAYIN

Göbeklitepe'nin en üst noktasındaki dilek ağacının bulunduğu alan ziyaretçiler tarafından sıklıkla ziyaret ediliyor. Ayrıca Örencik köyündeki Göbeklitepe Örenyeri Müzesi her gün ziyarete açık, giriş ücreti 5 TL.

DO NOT MISS

The ground at the top of Göbeklitepe where wishing tree is located is frequently visited. In addition, Göbeklitepe Archaeological Site Museum in Örencik Village is open for visit everyday of the week and admission fee is 5 lira.

NASIL GİDİLİR?

Türk Hava Yolları, Ankara, İstanbul ve İzmir'den Şanlıurfa'ya karşılıklı seferler düzenliyor. Göbeklitepe, havalimanına indikten sonra yaklaşık yarım saat içinde otomobil ile rahatça ulaşabileceğiniz bir mesafede bulunuyor.

HOW TO GO?

Turkish Airlines organizes reciprocal flights from Ankara, Istanbul, Izmir to Şanlıurfa. Göbeklitepe can easily be reached after a half-hour drive from the airport

Aktüel
ACTUAL

62

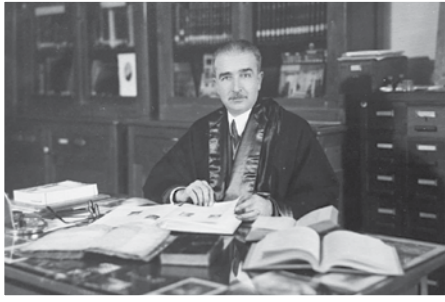
GÜNEY AFRİKA'DA BİR OSMANLI
An Ottoman in South Africa

70

15 TEMMUZ ERASMUS'U ETKİLEMEDİ
July 15th has not Affected Erasmus

82

PORTRE: SÜHEYL ÜNVER
Portrait: Süheyl Ünver

92

KEYİFLİ ANLARIN VAZGEÇİLMEZİ: ÇAY
An Essential for Enjoyable Moments: Tea

Ebubekir Efendi'nin Torununu Güney Afrika'da Bulduk

We found the Grandchild of Abu Bakr Effendi in South Africa

1862 tarihinde Güney Afrika'ya "muallim ve müderris" olarak gönderilen Osmanlı Âlimi Ebubekir Efendi'nin torunu Kemal Effendi'yi Cape Town'da bulduk ve Türk tarihine ışık tutabilecek bir söyleşi gerçekleştirdik.

We found Kemal Effendi in Cape Town, the grandson of the Ottoman Scholar Abu Bakr Effendi sent to South Africa as a "teacher and professor" in 1862, and held an interview that can shed light on Turkish history.

Ebubekir Efendi.
Abu Bakr Effendi.

TR

G ünümüzden yaklaşık 1,5 asır önce dünyaya “Her türlü farklılıklara rağmen birlik ve beraberlik içerisinde yaşanabileceğini” gösteren Ebubekir Efendi, İstanbul’dan yola çıkarak yürüttüğü eğitim ve kültür faaliyetleri ile Güney Afrika ve çevre ülkelerde herkesin beğenisini kazanan tarihî bir miras bıraktı. Bu değerli Osmanlı âliminin bıraktığı izler hâlâ canlıyken bizler

EN

Abu Bakr Effendi who showed the world one and a half centuries ago that “we can live in unity and solidarity despite all differences”, left behind a historical legacy applauded by all in South Africa and neighbouring countries with educative and cultural activities he carried out, setting off from Istanbul. As the marks left by this esteemed Ottoman scholar can still be seen, .tr magazine met with and interviewed his grandson Kemal Effendi, a South

Kemal Effendi.

TR

biz .tr dergisi olarak Güney Afrika'da Güney Afrika vatandaşı olarak yaşayan torunu Kemal Effendi ile tanıştık ve kendisine çok özel sorular sorduk.

Ebubekir Efendi'nin torunu olarak kendinizi biraz tanıtır mısınız?

Ben 30 yıldır kendimi hiç tanıtmadım. Otuz sene önce Türkiye'de benim ilk eğitim dönemimde okullarda bana hep "Kemal kendini tanıtır mısın?" derlerdi. Ben de "İşte Güney Afrika'dan geldim. 11 yaşındayım. Cape Town'da doğmuş, büyümüş ve Türkiye'de okumaya niyetli bir gencim. Ama Türkçe bilmiyorum." diyordum. O günler öyle geçiyordu. Şimdi ise artık Cape Town'da yaşayan, Türkiye'de eğitim almış bir Osmanlı vatandaşıyım.

"Osmanlı vatandaşıyım" dediniz. Malumunuz 1862 Ebubekir Efendi'nin Güney Afrika'ya geliş yılı. Bu, Türkiye Cumhuriyetimizin ve Türk milletinin aslında tarihî derinliğini gösteriyor. Ebubekir Effendi kimdir, Afrika'da ne tür faaliyetler yaptı? Kısaca bizimle paylaşır mısınız?

Ebubekir Efendi'yi kısaca anlatmak kolay değildir. Ebubekir Effendi hakkında yazılan son kitap, 650 sayfadır. Yaptığı hizmetlere bakacak olursak, İstanbul'dan 1862 yılının Kasım-Aralık ayları döneminde ayrılır. İngiltere'de 40 gün geçirir. Daha sonra gemi ile yola çıkarak Cape Town'a 1863'ün Ocak ayında varır. Ebubekir Efendi'nin Cape Town'a gelmesinin ana sebebine baktığımızda o dönemde burada yaşayan Müslümanlar tamamıyla bilinçsiz bir şekilde İslamiyet'i yaşıyorlar. Bu Müslümanların çoğu Hindistan'dan, Cava'dan ve Malezya'dan gelmişler. O bölgedeki insanlardan yerliler ve Hintliler İngilizlere, Malezyalılar ve Endonezyalılar ise Hollandalılara karşı ayaklanırlar. Ayaklanan insanları öldürürlerse ülkede daha çok ayaklanma olacağı için bu insanları sürgüne gönderirler. Güney Afrika'ya çoğu köle olarak gelir. Fakat İngilizler bu bölgede sömürge gücünü Hollandalıların elinden alınca buradaki kölelerin çoğunu serbest bırakırlar. Güney Afrika'da Hollandalıların döneminde İslamiyet belli bir raddeye kadar aktif olarak yaşanır, ama İngilizler döneminde İslamiyet gerileme dönemi yaşar. İngilizler, Müslümanlara burada cami açtırlar, fakat namaz kılmalarını engellerler. Güney Afrika'ya 1860'lı yıllarda bir gazeteci gelir ve Cape Town'da belediye sarayının önünde iki tane Müslüman birbirleri ile münakaşaya girdiğini görür. Basit bir İslami hüküm üzerinden yaşanan

Cape Town'da Müslümanların yaşadığı Bo-Kaap bölgesi.
Bo-Kaap region where Muslims live in Cape Town.

EN

African citizen living in South Africa.

Could you introduce yourself briefly as the grandson of Abu Bakr Effendi?

I have never introduced myself before, for 30 years. Thirty years ago, while I was a elementary school student in Turkey, they would ask me, "Kemal, can you introduce yourself?". I would reply, "I come from South Africa. I am 11 years old. I was born and raised in Cape Town, and as a young person, I aspire to study in Turkey. But I do not speak Turkish." That was the case back in the day. Now I am an Ottoman citizen who studied in Turkey and live in Cape Town.

You said "I am an Ottoman citizen". As you know, 1862 was the year Abu Bakr Effendi arrived in South Africa. This in fact demonstrates the historical depth of both Turkish Republic and the Turkish people. Who is Abu Bakr Effendi, what kind of activities did he conduct in Africa? Could you briefly share with us?

It is not easy to briefly describe Abu Bakr Effendi.

EN

The last book written on Abu Bakr Effendi is 650 pages-long. Based on his services, he left Istanbul in November-December months in 1862. He spent 40 days in England. Later he embarked on a ship, and arrived in Cape Town in January 1863. The main reason why Abu Bakr Effendi visited Cape Town were the Muslims living here who practised Islam in a completely uneducated manner. Most of these Muslims were from India, Java and Malaysia. Indigenous people and Indians in that region uprose against the British, while Malaysians and Indonesians revolted against the Dutch. They sent rioters to exile knowing that more people would uprise had they executed the rebels. Most arrived in South Africa as slaves. But when the British took the colonial power in this region from the hands of the Dutch, they released most of the slaves. During the Dutch period in South Africa, Islam was openly practised however to a certain extent. Islam went through a period of regression under English rule. The English allowed Muslims to open mosques here but they

banned performing prayers. A journalist came to South Africa in the 1860s, and saw two Muslims fighting each other in front of the town hall in Cape Town. One killed the other over an argument that arose from a simple Islamic provision.

After witnessing this, the journalist returned to England thinking that "There is need for a serious Islam education in this country and people need books," and sent a letter to Queen Victoria. In the letter, the journalist wrote, "In Cape Town region under your rule, there is a lack of education and awareness among Muslims. These people do not know Islam.

There are serious issues between them. This may lead to unmitigated chaos." Upon receiving this letter, Queen Victoria wrote to Ottoman Sultan of the period Abdulaziz, expressing the urgent need for Holy Koran in Cape Town area, and asked the caliph to send holy books. caliph responded as follows: "Islam education cannot be provided without scholars." He assigned one of the grand viziers of the period, Enver Pasha to send a scholar to Cape Town. Enver Pasha requested the scholar to both have knowledge on Islamic studies and law education and speak a foreign language. Upon this brief, Abu Bakr Effendi was assigned to this task after returning to Turkey from England where he had been conducting a research. He renounced all his duties concerning service to the caliph and arrived in Cape

TR

münakaşada tartışanlardan biri diğerini öldürür. Gazeteci bunu görünce "Bu ülkede ciddi bir İslami eğitime ihtiyaç var ve bu insanlara kitap lazım." düşüncesiyle İngiltere'ye döner ve Kraliçe Victoria'ya bir mektup gönderir. Mektupta der ki "Sizin Cape Town bölgenizde Müslümanlar arasında eğitimsizlik ve bilinçsizlik vardır. Bu insanlar İslamiyet'i bilmiyorlar. Aralarında da ciddi sürtüşmeler var. Bu durum büyük kargaşalıklara sebep olabilir." Kraliçe Victoria bu bilgilendirme üzerine dönemin Osmanlı padişahı olan Sultan Abdülaziz'e mektup yazıp, bize ait olan Cape Town bölgesine gönderilmek üzere acil Kur'an-ı Kerim ihtiyacı olduğunu ifade eder. Kraliçe, Halife'den kitap ister. Halife Hazretleri ise "İslami eğitim hocasız olmaz." der. Cape Town'a uygun bir hoca gönderilmesi görevini baş vezirlerinden Enver Paşaya verir. Enver Paşa ise bu göreve layık olacak kişinin hem İslami ilimleri bilen hem hukuk tahsili yapmış ve yabancı dil bilgisi yeterli biri olmasını ister. Bu talimat üzerine o dönem için bir vakıa araştırması yapmak üzere İngiltere de bulunan Ebubekir Efendi'nin Türkiye'ye gelişi ile bu görev ona verilir. Kendisi Halife'ye hizmet için

TR

tüm görevlerinden vazgeçerek Erzurum'daki ailesi ile vedalaşıp Cape Town'a gelir. Buraya gelirken yanında Ömer Lütfi adındaki yeğenini de getirir. Ömer Lütfi seyahatnamesini okursanız Ebubekir Efendi'nin buradaki hayatını ve yaşadığı evreleri tek tek görebilirsiniz. Çok zorlu şartlarda yaşamışlardır. Fakat Ebubekir Efendi buraya geldikten sonra ilk önce buradaki hükümet binasını ziyaret eder. Valilik kendisine burada istediği eğitimi vermesi için izin verir. Bu noktada şu önemli hususu da belirtmemiz gerekir: Ebubekir Efendi, Güney Afrika'da halifeyi temsil ediyor; halk onu halifenin temsilcisi olarak görüyordu.

Peki, Ebubekir Efendi Cape Town'a geldiğinde ilk neler yaptı?

Ebubekir Efendi'nin gelişinden sonra yerel insanlar toplanır ve 5 bin kişinin imzasından müteşekkil bir mektupla Sultan Abdülaziz'e teşekkür ederler. "Sen bizi karanlıktan kurtarıp hoca gönderdin ve bundan sonra cuma günleri hutbe senin adına okutulacaktır." derler. Ebubekir Efendi geldikten 15 gün sonra ilk mektebini Güney Afrika'da açar. Buradaki insanların evvela eğitime ihtiyaçları olduğu kanaatine vararak Güney Afrika'da İlk Osmanlı mektebini açar. Bu mektebe 15 günde 30 talebe yazdırılır. Ebubekir Efendi'nin girişimiyle ilk kız mektebi açılır. Ayrıca vaktinin büyük bir kısmını da mahkemelerde geçirir. Yerel mahkemeler, Müslü-

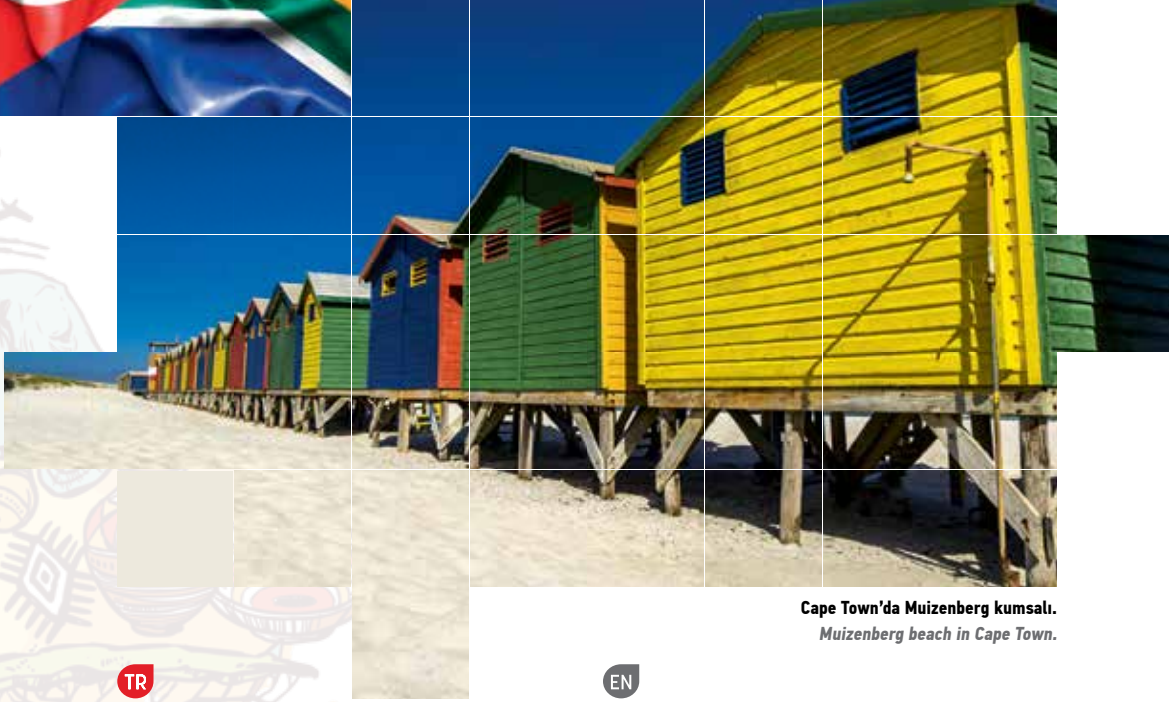
EN

Town after saying goodbye his family in Erzurum. He also brought along his nephew Ömer Lütfi. If you read Ömer Lütfi's travel book, you can learn about Abu Bakr Effendi's life and every stage he went through here. They lived under very difficult conditions. Abu Bakr Effendi first visited the state house upon his arrival. The governor's office allowed him to provide the education as he desired. At this point, we should stress the following: Abu Bakr Effendi represented the caliph in South Africa; and the public deemed him the delegate of the caliph.

So what did Abu Bakr Effendi do when he first arrived in Cape Town?

After the arrival of Abu Bakr Effendi, local people gathered and thanked Sultan Abdulaziz with a letter featuring five thousand signatures. They said, "You saved us from darkness, sent us a professor, and from now on, Friday sermons will be performed in your name." Abu Bakr Effendi opened his first school in South Africa 15 days after arriving. Convinced that the people here primarily needed education, he opened the First Ottoman school in South Africa. 30 students enrolled in this school in 15 days. Abu Bakr Effendi also opened the first school for girls. In addition, he spent most of his time in courts. Local courts received Abu Bakr Effendi's opinions in accordance with Islamic law to settle disputes between Muslims.

Cape Town'da Muizenberg kumsalı.
Muizenberg beach in Cape Town.

TR

manlar arasındaki münakaşalarda karar vermek için Ebubekir Efendi'den İslam hukukuna göre görüş alır. Ebubekir Efendi buraya geldikten aşağı yukarı 7-8 ay içinde yerel dili başarılı bir şekilde öğrenir. Bir Afrika dilinde yazılmış fıkıh kitabı hazırlar. Ebubekir Efendi, buraya yerleştikten sonra İslamiyet'in prensiplerini iyi bilen, hafızlık yapmış birçok hoca eğitir. Bu dönem içinde yeğeni Ömer Lütfi'nin görevi de hafız öğrencilere Arapça öğretip onları geliştirmektir. Ömer Lütfi, dört sene sonra ayrılır. Fakat bu döneme kadar Ebubekir Efendi'nin birçok talebesini eğitmiştir. Yeterli eğitim seviyesine ulaşanlar da diğer talebeleri eğitebilecek kalitede eğitim alırlar. Güney Afrika'da ilk Osmanlı mektebi açılmıştır. Buradaki öğrencilerin not durumları haftalık rapor olarak İstanbul'a iletilirdi. Ömer Lütfi'nin yazdığına göre Ebubekir Efendi'nin 18 sene burada yaşadığı 13. yılından itibaren çok iyi yetmişmiş öğrencileri olduğu ifade edilir.

Bunların dışında Port Elizabeth'te bir cami açar ve bir medrese kurar. Bu medreseyi daha sonra Ebubekir Efendi'nin oğlu Hişam bin Nimetullah yönetir. 1960'lardaki Apartheid dönemde o bölgeyi istedikleri için maalesef o semti yıkarlar ve medrese ortadan kaldırılır. Ebubekir Efendi çok aktif olarak çalıştığı için hep aynı yerde durmaz. Durban'da Ahmet Osman adında Hintli aile vardır. Onlarla birlikte çok aktif bir şekilde çalışarak, özellikle Hicaz Demir Yolları için büyük miktarda yardım toplarlar. İkincisi, Ebubekir Efendi'nin talebelerinden biri olan Sadık Bey, İngiltere'de Londra Camisi'ni

EN

Abu Bakr Effendi successfully learned the local language in 7-8 months. He wrote a fiqh book in African language. Abu Bakr Effendi trained many teachers, hafizes with a good command on Islamic principles, after settling here. The task of his nephew Ömer Lütfi was to teach Arabic to hafiz students and improve their education. Ömer Lütfi left after four years. But he trained many of Abu Bakr Effendi's students until then. Those who achieved a sufficient level of education, also received training and became qualified enough to train other students. The first Ottoman school was inaugurated in South Africa. The grades of students were reported to Istanbul on a weekly basis. Ömer Lütfi wrote that Abu Bakr Effendi lived in Cape Town for 18 years, and he raised competent students after his 13th year here. He also opened a mosque in Port Elizabeth and established a madrasah. This madrasah was later administered by Abu Bakr Effendi's son, Hisham bin Nimetullah. During the Apartheid in the 1960s, unfortunately those who wanted to control that region demolished the neighbourhood and the madrasah was destroyed as well. Abu Bakr Effendi did not always stay at the same place due to his active efforts. In Durban there was an Indian family called Ahmet Osman. He collaborated with them, and raised considerable funds, especially for the Hijaz Railway. Secondly, Abu Bakr Effendi's student Sadik Bey opened the London Mosque in England. After working in this region, Abu Bakr Effendi moved to neighbouring island, country of Madagascar and actively worked there.

Cape Town'da bir cami.
A mosque in Cape Town.

TR

açar. Ebubekir Efendi bu bölgede çalıştıktan sonra, komşu ülkemiz Madagaskar Adası'na geçer ve orada aktif çalışmalar yürütür. Artık Mozambik'te de bir camimiz vardır.

Ebubekir Efendi'nin vefatından sonra, oğulları bu çalışmayı Afrika'nın değişik yerlerinde yürütür. Osmanlı Devleti'nin sonlarına geldiği dönemlerde maalesef yardımlar kesilir. Durumu şöyle anlatabilirim: Annem bir akrabasının yanında bırakılmak zorunda kalır. Çünkü dedemin bunların hepsine bakacak durumu yoktur. Ama yine de hizmete devam ederler.

Osmanlı'nın yıkılması ile beraber Ebubekir Efendi'nin ailesi ile kopuş başlıyor. Peki, sonra ne zaman Türkiye ile üst düzey iletişime geçiliyor?

2005 yılında Güney Afrika'ya gelen, o zaman başbakan olan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile beni tanıştırdılar. Afrika'nın en önemli adamı sıfatıyla... Etrafıma bakıyorum, kimi kastediyorlar diye. Afrika'nın en önemli adamı kim burada? Allah, Allah diyorum. Beni "Osmanlı torunu" olarak tanıttılar. Tanıştıktan sonra geri çekildim. Sayın Recep Tayyip Erdoğan, beni "Nerede o Osmanlı torunu" diye tekrar yanına çağırdı ve "Beni Ebubekir Efendi'nin kabrine götür." dedi. Sayın Başkanım, "Şimdi orası bakımsız durumda.

EN

Now we have a mosque in Mozambique.

After Abu Bakr Effendi's passing, his sons carried out similar projects in different regions of Africa. As Ottoman Empire neared its end, unfortunately their funds were cut off. Let me explain this: They were forced to leave my mother with a relative. Because my grandfather had no way of taking care of all of them. But they continued to serve regardless.

With the fall of the Ottoman Empire, Abu Bakr Effendi began to lose contact with his family. So, when did they contact with senior officials in Turkey?

In 2005, they introduced me to then Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan who was in South Africa. As the most important man in Africa... I looked around, who did they refer to? Who is the most important man in Africa? I was confused. They introduced me as an "Ottoman grandson". After I met him, I took a few steps back. Mr. Recep Tayyip Erdoğan called me again, asking "Where is that Ottoman grandson?" and he said to me, "Take me to Abu Bakr Effendi's mausoleum." I replied, "Mr. Prime Minister, it has been neglected for a while. It is better if you do not visit." Immediately after our chat, Mr. Erdoğan gave instructions to turn the grave into a proper place for visit. After a certain period of time, TİKA had a fence built around his

TR

Siz oraya gitmeseniz daha iyi olur.” dedim. Sayın Erdoğan, bu konuşmadan hemen sonra mezarın ziyarete uygun hâle getirilmesi için talimat verdi. Belli bir zaman sonra TİKA tarafından mezarın çevresine çit yaptırıldı. Çevre düzenlemesi yapılarak ziyarete uygun hâle getirildi.

Bildiğiniz gibi Yunus Emre Enstitüsü Türkiye'nin dilini, kültürünü ve sanatını dünyaya tanıtan bir kurum. Bu kurumdan beklentileriniz nelerdir?

Yunus Emre Enstitümüzün Güney Afrika'ya gelmiş olması, Türkçeyi öğretecek olması, Türk kültür ve sanatını millî ve manevî değerlerimizi burada tanıttak olması bizim için mutluluk verici bir durumdur. Biz bunu yıllardır hasretle beklemekteydik. Babamın bana anlattıklarına göre yıllardır buradaki Osmanlı bakiyeleri Türkiye'den bir el uzatış bekliyorlardı. Geçte olsa buraya TİKA'nın gelmesi, Yunus Emre Enstitüsünün gelmesi heyecan ve mutluluk verici. Emeği geçenlere çok teşekkür ediyorum. Burada Türkçe öğrenmek isteyen birçok insan var. Yunus Emre Enstitüsü, Cape Town'da Türkçe dil kursu açar açmaz sadece bizim aile de bile onlarca kişinin buraya yazılacağına inanıyorum. Dil öğretiminin yanı sıra kültür-sanat faaliyetleri de burada büyük beğeniyle karşılanacaktır. Bizler de radyo, gazete ve dergileri kullanarak Türkiye'nin buradaki Müslümanlara verdiği hizmetleri ve Türkiye'yi tanıtan konuları Güney Afrikalılara ulaştırmalıyız.

EN

grave. After landscaping, the grave is now suitable for visiting.

As you know, Yunus Emre Enstitüsü is an institution that introduces Turkish language, culture and art to the world. What are your expectations from our Enstitü?

It is a pleasure for us that our Yunus Emre Enstitüsü has arrived in South Africa, that it will teach Turkish and introduce Turkish culture and art, our national and spiritual values here. We have been longing for this for years. My father told me that Ottoman remnants here waited for Turkey to extend a hand from for many years. TİKA arriving here although late, Yunus Emre Enstitüsü coming here is exciting and pleasing. I thank you very much for all your efforts. There are many people here who aspire to learn Turkish. I believe that as soon as Yunus Emre Enstitüsü organizes a Turkish language course here in Cape Town, dozens will sign up only from our family. Culture-art activities will be appreciated here as well as language instruction. We must utilize radio stations, newspapers and magazines to inform South Africans on services Turkey brings to Muslims here and for promotion of Turkey.

Cape Agulhas Deniz Feneri. Afrika kıtasının güney ucundaki Agulhas Burnu (üstte). Cape Agulhas Lighthouse. Agulhas Cape on the southernmost point of African continent (above).

MUSTAFA ÖZKAN

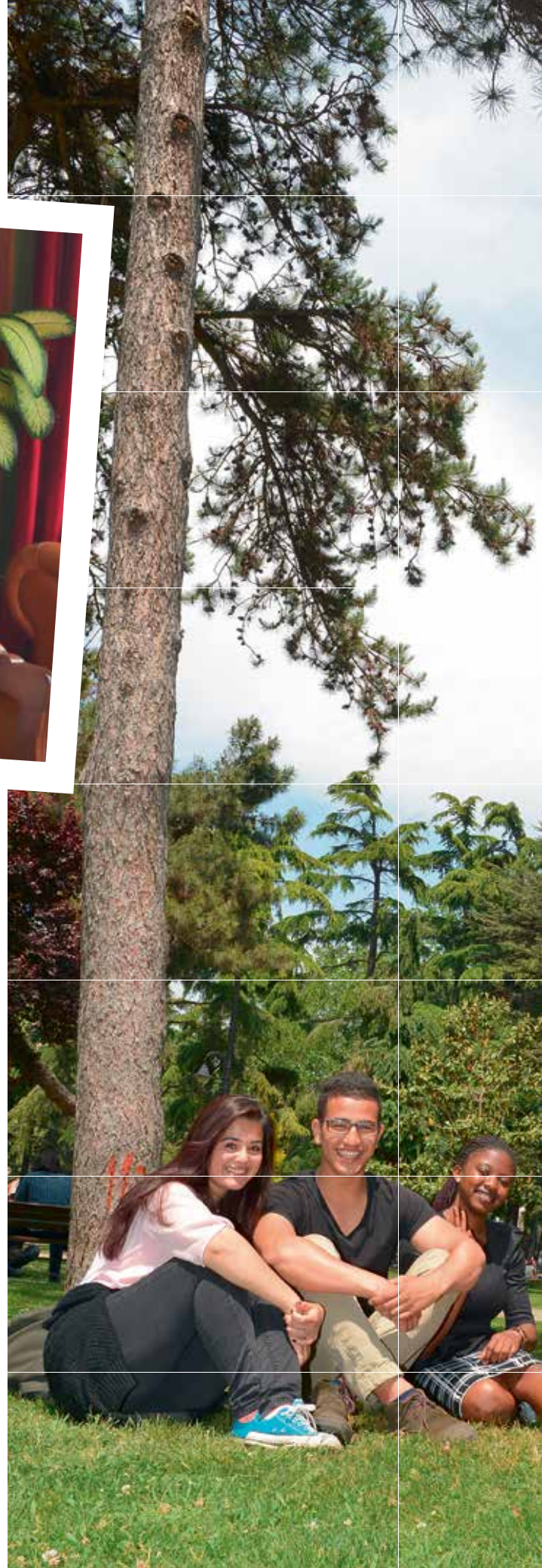
15 Temmuz Erasmus'ü
korktuğumuz kadar

Etkilemedi

*July 15th has not affected Erasmus as much
as we feared*

TR “Darbe girişimi yurt dışından Türkiye’ye gelen öğrenci sayısını az da olsa etkiledi ama eğitimde uluslararasılaşmanın sağlıklı ilerlemesi için 15 Temmuz’u dünyaya anlatmak çok önemli” diyen İstanbul Üniversitesi Erasmus Koordinatörü Doç. Dr. Y. Yeşim Özer Yürür ile konuştuk.

EN We held an interview with Istanbul University Erasmus Coordinator Assoc. Dr. Y. Yeşim Özer Yürür who said, “The coup attempt has slightly affected the number of foreign students in Turkey but for a healthy internationalization process in education, it is of utmost importance to explain July 15th to the world.”

TR

İstanbul Üniversitesi Erasmus Programı olarak 15 Temmuz darbe kalkışması sonrasındaki süreçten nasıl etkilendiniz? Türkiye'nin hızla normalleşen şartlarıyla birlikte her şey normale döndü mü?

15 Temmuz girişiminden hemen sonra, yurt dışındaki partnerlerimize yönelik olarak bir hazırlığımız oldu. Biz üniversite olarak bu konuyu sadece Erasmus diye düşünmüyoruz. Burada Erasmus programının yanında hem Mevlana Programı var hem de ikili anlaşmalar çerçevesinde yürüten ortaklıklarımız var. 55 farklı ülke ile 160'a yakın ikili anlaşmamız mevcut. Erasmus ile ilgili olarak 650'ye yakın anlaşmamız var. Diğerlerine göre daha yeni olan Mevlana Programı ise 45 anlaşma çerçevesinde öğrenci ve öğretim üyesi değişim gerçekleştiriyoruz. Bunun dışında dünyanın 157 farklı ülkesinden Yabancı Öğrenci Sınavı ile gelip lisans veya lisansüstü eğitimlerini İstanbul Üniversitesinde sürdüren öğrencilerimiz var. Bu öğrencilerimizin sayısı 2016 yılı itibarıyla 7 bin 783. Özetle İstanbul Üniversitesinin parçası olduğu böyle bir uluslararası akademik ilişkiler ağı var. O nedenle de biz, 15 Temmuz Darbe Girişimi sonrası işimizin başına döner dönmez hemen bir açıklama metni kaleme

EN

How were you affected by the process after the July 15th military coup attempt as Erasmus Program of Istanbul University? As conditions rapidly normalize, have things returned to normal in Turkey?

Immediately after the July 15th attempt, we made preparations aimed at our partners overseas. As a university, we do not approach this subject simply as Erasmus. Here we have collaborations within the framework of bilateral agreements and Mevlana program next to Erasmus program. We have made nearly 160 bilateral agreements with 55 different countries. There are nearly 650 agreements related to Erasmus. As part of the more recent Mevlana Program, we exchange students and faculty members within the framework of 45 agreements. In addition, we have students who come from 157 countries who passed the Foreign Student Examination and currently continue their undergraduate or postgraduate studies at Istanbul University. The number of these students is 7783 by 2016. In short, there is an international academic network Istanbul University is part of. This is why, as soon as we returned to work following the July 15th coup attempt, we penned a statement and sent it to our partners.

What was the content of this statement?

A statement that briefly informs about the events

TR

aldık ve bunu partnerlerimize gönderdik.

Bu metin neler içeriyordu?

15 Temmuz'un ne olduğunu kısaca anlatan, Türk halkının demokrasiye sahip çıktığını, bütün süreci bizim açımızdan anlatan bir metin. Buna ilk günlerde beklediğimizden az dönüş oldu. İlk tepkilerden sonra Gelen Öğrenci-Gelen Personel Sorumlumuz Sayın Mustafa Kaplan Bey ile bir durum değerlendirmesi yaptık. 15 Temmuz'dan sonraki ilk haftaya dair rakamları aldık. Ne kadar öğrencinin gelmekten vazgeçtiğini görmeye çalıştık. İki gün içinde 50-60 kişi programını iptal etti. Bu iptallerin devam etmesinden endişe duyduk, ancak böyle olmadı. Hem hükümetin bu yöndeki çabaları hem de belirli bir süre geçtikten sonra Yüksek Öğretim

EN

on July 15th, how Turkish people claimed democracy and the whole process through our perspective. There was less feedback than we expected in the early days. After the initial reactions, we assessed the situation with Mr. Mustafa Kaplan, Chief of Visiting Student-Visiting Personnel. We received the figures for the first week after July 15th. We wanted to see how many students changed their minds about coming to Turkey. In two days, 50-60 people cancelled their programs. We were concerned that these cancellations would continue however they stopped. Both due to government's efforts and statements about July 15th attempt by numerous higher education institutions and organizations, and especially by the Council of Higher Education issued after some time, decreased the number of

TR

Kurulu başta olmak üzere yükseköğretimle ilgili birçok kurumun 15 Temmuz'daki girişimi anlatan açıklamaları iptallerin bir noktada azalmasını sağladı.

Erasmus ile ilgili sözünü ettiğiniz ikili ilişkileri nasıl yürütüyorsunuz?

Diğer partnerlerimizle olduğu gibi, Erasmus çerçevesindeki ilişkilerimizi de yürütürken birebir temaslara ve insani ilişkiler etkili oluyor. Örneğin, bir üniversite ile ikili anlaşmamız var, oradan öğrenciler ülkemize geliyor. Onlarla birebir görüşme imkânı buluyoruz. Ya da şöyle durumlarla da karşılaşıyoruz: Öğrenci bize belgelerini gönderiyor. Bazen mail atıyor. Şu şekilde çok mail aldık mesela, öğrenci diyor ki "Ben gelmek istiyorum, ama ailem göndermiyor." Veya muhatap olduğumuz üniversiteden yetkili kişi, "Öğrenciler Türkiye'ye gitmek istiyor ama ailelerini ikna edemiyoruz." Bu tür sorunları birebir ilişkilerle aşmak mümkün olabiliyor.

Velilerin 15 Temmuz sonrası nasıl bir Türkiye algısı var sizce?

Buna güzel bir örnekle yanıt vermek isterim. Kore'de çok iyi ilişkilerimiz olan bir üniversite var. Biz gidiyoruz, onlar geliyor. 15 Temmuz sonrasında Türkiye'ye geleceklerdi. Bana mesaj attılar. Diyorlar ki "Bizim ekipteki insanlar endişeleniyor. Ne diyorsun, nasıl yapalım, gelelim mi? Nasıl orada

EN

cancellations to an extent.

How do you maintain the bilateral relations concerning Erasmus you mentioned?

As is the case with our other partners, one-to-one contacts and human relations influence maintaining our relations within Erasmus framework. For example we have a bilateral agreement with a university, and students of that university come to our country. We have the opportunity to meet them individually. Or we encounter situations as the following: Students sometimes send us documents and sometimes e-mails. We have received many mails as the following: "I would like to come (to Turkey), but my family does not allow." Or an official from the university says, "Students want to go to Turkey but we can not convince their families." These issues can be overcome by one-to-one contacts.

How do parents view Turkey following July 15th?

I would like to answer this question with a good example. There is a university in Korea we have established a very good relationship with. We send students and vice versa. They had the plan to visit

TR

durum, dışarı çıkabiliyor musunuz?” Ki bizler 15 Temmuz’un hemen ertesinde bile görevlerimizin başındayız. Böyle durumlarda yabancıları ikna etmek kolay değil. Ama biz şanslıyız ki ikna edebildik. “Bizler normal hayatımızı devam ettiriyoruz, herhangi bir sorun yok.” diye anlatıyoruz. O zaman hemen “Tamam geliyoruz.” diyorlar ve Türkiye’ye geldiklerinde de bize hak veriyorlar. “Uçaktan indik, çok şaşırдық, bir şey yokmuş gerçekten” diyorlar. Biz de onlara “Ne bekliyordunuz ki? Yani nasıl düşünüyorsunuz, Türkiye’de neler olduğunu düşünüyorsunuz?” diye soruyoruz. Diyorlar ki “İşte çatışmalar oldu, yollar bomboştu.” Bu tür manzaralar bekliyordular Türkiye’de. “Bize lanse edilen, dışarıdan görülen o.” diyorlar. Sanırım bu örnek uluslararası arenada Türkiye’deki 15 Temmuz algısına ilişkin çok şey anlatıyor. Darbe girişimi sonrasındaki ilk bir ay Türkiye’deki herkes gibi bizim için de zordu. Ancak şu anda iptallerin azaldığını görüyoruz. Bir de artık Türkiye’de hayatın normal şartlarda devam ettiğine partnerlerimizin ikna olduğunu da...

Sözünü ettiğiniz zorlu süreçte iptal olan ikili anlaşmalarınız oldu mu?

Yok, hayır. Bir iki üniversite öğrenci göndermekte tereddüt ettiğini belirtti. Erasmus programı belirli ve bugüne kadar oturmuş bir sistem içinde yürüyen bir yapı. Avrupa Birliği’nin fonladığı bir program. Ama son dönemde özellikle Çin, Kore,

EN

Turkey after July 15th. They sent me a message saying, "People on our team are worried.

What do you say? Shall we still come? How is the situation there? Can you go out?" And we immediately returned to our duties after July 15th. It is not easy to convince foreigners in such situations. But we were lucky and we could convince them. We explain them that "We continue our normal lives, there are not any problems." Then they immediately reply, "So we are visiting," and they see we are right when they come to Turkey.

They say, "We landed, left the airport and are surprised that there are in fact no problems." We ask them, "What were you expecting? What do you think is going on in Turkey?" They say "There were shoot-outs, roads were empty." They expect to see such scenes in Turkey. They say, "That is what is presented us that, what is seen from the outside." I think this example tells a lot about how July 15th in Turkey was perceived internationally. The first month after the coup attempt was as difficult for us as it was for the rest of Turkey. But now these cancellations are less. And that our partners are now convinced that life in Turkey continues as usual...

Has any bilateral agreements been cancelled during this difficult period you referred to?

No. One or two universities stated that they are hesitant about sending students. The Erasmus

TR

Kazakistan başta olmak üzere Avrupa Birliği dışı ülkelerle de gelişen ilişkilerimiz olduğunu söylemek mümkün. Mevlana Programı bu çerçevede oldukça önemli bir destek bizim açımızdan.

Biraz daha eskiye gidersek... Rusya ile yaşadığımız 24 Kasım uçak krizi, üniversitenizin Erasmus programını nasıl etkiledi?

İptal demeyelim ama belli alanlarda durdurmalar yaşanmıştı. Mesela bizim o zamanlar, K107 projesimiz vardı Rusya'dan bir üniversite ile. Kriz sonrası dondurma talebi gelmişti. Ama Rusya'daki diğer üniversiteler Mevlana Programımızı iptal etmemişti, "bu dönem öğrenci kabul etmeyelim" diyenler olmuştu. Bugün Rusya ile akademik ilişkilerimizde herhangi bir sorun yok.

Anlattıklarınızdan bir sonuç çıkarmamız gerekirse. 15 Temmuz süreci sonrası Türkiye'de günlük hayatın ve eğitim dünyasının sağlıklı olduğuna yönelik mesajların özellikle uluslararası platformlarda yapılmasına ihtiyaç var diyebilir miyiz?

Evet, kesinlikle diyebiliriz. Bunu YÖK (Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı) yaptı, yapıyor. Diğer kurumlarımız da yapmaya gayret ediyor. Çünkü dekanların ve öğretim görevlilerinin görevden alınması gibi durumlar yaşandı. Bunu kamuoyuna anlatmak gerekliliği doğdu. Açıklamalardan sonra karşı taraf da anlamakta iyi niyet gösterdiği zaman

EN

program is a structure that has a certain established system. It is a program funded by the European Union. However, it is possible to say that our relations especially with China, Korea, Kazakhstan and other European countries have improved in the recent period. Mevlana is a very important program for us in this regard.

If we go a little back... How did the November 24th plane crisis with Russia affect Erasmus program of Istanbul university?

Let's not say there are cancellations however there were some suspensions in some fields. For example, we were conducting K107 project with a Russian university at that time. After the crisis came a request for suspension. But other universities in Russia did not cancel Mevlana program, and there were those who said, "Let's not accept students for this term." Today, there are no issues with Russia concerning academic relations.

To draw a conclusion from what you tell us, do you think it is necessary to send messages on international platforms explaining that the daily life and education in Turkey have returned to normal after July 15th?

Yes, we can certainly say that. This was and is carried out by the Council of Higher Education. Other Turkish institutions also make efforts. Because for instance deans and teaching staff have been remo-

TR

bir sorun olmuyor.

Bir de darbe girişiminin ordu içerisindeki küçük bir azınlık tarafından yapıldığını vurgulamak lazım kanaatimce. Çünkü yurt dışında sanki ordu tamamen devlete karşıymış gibi bir algı var. Bu kalkışmanın arkasında halk desteği olmadığını da anlatmamız gerekiyor. Öyle değil mi?

Kesinlikle çok haklısınız. Dünya kamuoyunu ikna etmek için mesajlarınızın net ve kolay algılanır olması şart. Bu anlamda OHAL'in (Olağanüstü Hâl) varlığı, Türkiye ile ilgili olumsuz kanaatler yaymak isteyenler için önemli bir koz dönüşüyor. Mesela, 15 Temmuz sonrası yurt dışında bir konferansa katılacaktık Siyasal Bilgiler Fakültesinden bir iş arkadaşım. Ancak işle ilgili yoğunluklarımızdan dolayı her ikimiz de katılamadık ve çalışmayı beraber hazırladığımız doktora öğrencimiz katıldı konferansa sunum yapmak üzere. Orada kendisine konu ile ilgili çok soru gelmiş. "Hocaların neden gelemedi, yurt dışına çıkamadılar tabii OHAL nedeniyle" gibi söylemler olmuş. Fakat o dönemde öğretim üyeleri akademik faaliyetler için istedikleri zaman yurt dışına çıkabiliyordu.

Dünyaya bunları da anlatmak lazım çünkü bizim öngöremediğimiz biçimde farklı algılanıyor birçok şey. "Türkiye'de akademisyenler yurt dışına çıka-

EN

ved from duty. A need to explain this to the public arose. Following the statements, if the other party also shows good will and listens, there will not be any problems.

In my opinion, there is also a need to emphasize that the coup attempt was staged by a minority within the army. Because the view abroad is that the army is completely against the state. We also need to explain that the public did not support this attempt. Is not it correct?

You are absolutely right. In order to convince the world public, the messages should be clear and coherent. In this sense the SOE (State of Emergency) in effect, becomes a major leverage for those who want to spread negative opinions about Turkey. For example, me and a colleague from the Faculty of Political Science were going to attend a conference abroad after July 15th. However we were both busy with work and were unable to attend so we sent the doctoral students who we prepared the study with, to attend the conference. People asked a lot of questions as, "Why did your professors not come? They naturally could not leave the country because of SOE." However the faculty members were free to go abroad at will for academic activities.

We have to explain this to the world because there are faulty perceptions in a way we could not foresee.

İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mahmut Ak, 2015 Nobel Kimya Ödülü sahibi Aziz Sançar'a plaket verirken.

Rector of Istanbul University Dr. Mahmut Ak, presenting a plaque to Aziz Sançar, the 2015 Nobel Prize for Chemistry Laureate.

TR

mıyor, işte dekanlar görevden alındı.” gibi ifadeler, büyük resmin içinden cımbızla çekilip alınıyor. Biz içinde yaşarken dışarıdan nasıl görüldüğünü belki algılayamıyoruz. Biraz karşı taraftan bakıp ona göre bir strateji belirlemek de önemli üniversiteler için... Şunu özellikle belirtelim lütfen: Öğrencilerin Türkiye’ye gelişinde ve gidişinde, akademisyenlerin de aynı şekilde geliş gidişlerinde veya memurların yurt dışına çıkışında herhangi bir sıkıntı yok. Tabii eğer ülke için tehdit oluşturacak özel bir durum yoksa.

Yani biz OHAL’i yaşamıyor muyuz aslında?

.tr dergisi 15 Temmuz Özel Sayısı’nda çok başarılı bir konu vardı. OHAL ve Sıkıyönetim nedir? Farkları nelerdir gibi... Bunu çok güzel bir şekilde net olarak anlatmışsınız. İnanın bunlar dünyada bilinmiyor. Hatta Türkiye’de de bilinmiyor. Bu açıdan 15 Temmuz’u bilhassa yurt dışında anlatırken seçtiğimiz kelimeler ve kullandığımız dil büyük önem kazanıyor. Bu konuda sadece hükümete değil hepimize görev düşüyor. Çabalarımızda kararlı olursak, yakın gelecekte bizi güzel günlerin beklediğine inanıyorum.

EN

Expressions such as "Turkish academics can not leave Turkey and go abroad, deans were removed from duty," are picked out from the big picture. Perhaps we can not comprehend how it is seen from the outside while we live in it. It is important for universities to see from the other side and to determine a strategy accordingly... Let us stress that there are no issues concerning students' and academics' arrivals to and departures from Turkey and that is also the case for state officials. Unless there is a particular situation that poses a threat for Turkey.

So do not we actually live in a SOE?

There was a successful topic in .tr magazine July 15th Special Issue. What is SOE and Martial Law? What are their differences and so on? You explained this very clearly. Believe that these are not known in the world. It is not even known in Turkey. In this respect, the words we choose and the language we speak particularly in explaining July 15th is of major importance. In this regard, duty falls not only on the government but on all of us. I believe that if we are determined in our efforts, good days await us in near future.

Türkçeyi Öğrendikçe DAHA ÇOK SEVDİM

Turkish The More I Learn The More I Love

Dokuz Eylül Üniversitesi Yabancı Dil Olarak Türkçe
Öğretimi Yüksek Lisans Mezunu

*Dokuz Eylül University Teaching Turkish as a Foreign
Language Master's Degree*

HILDA KOVÁCS

TR

26 yaşındayım. Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de yaşıyorum. Bir Türk şirketinde çevirmenlik yapıyorum. 2009 yılında üniversiteye başvururken Türklerin ve Macarların ortak tarihi çok ilgimi çektiği için Türkoloji Bölümünde okumaya karar verdim. Türkçe öğrenme serüvenim bu şekilde başladı. Önceleri tarihe, özellikle de Türk tarihine duyduğum yoğun ilgi zamanla Türkçeye kaymaya başladı. Türkiye'ye ilk kez 2010 yılında gitme fırsatım oldu. Önce İstanbul ile tanıştım. Sonrasında İzmir'e taşınmadan önce birkaç kez daha gittim İstanbul'a... Toplam 2,5 sene Türkiye'de yaşadım. Denizli'de bulunan Pamukkale'nin yanı sıra Kapadokya ve İstanbul'dan çok etkilendim. 2013 yılında Türkoloji Bölümünden mezun olup, Türkiye Bursları Programından yüksek lisans kazandım. Bu vesileyle Dokuz Eylül Üniversitesi'nin Türkçe Öğretimi Bölümünde eğitim gördüm. Budapeşte'deki Yunus Emre Enstitüsünde düzenlenen kurs ve etkinliklere fırsat buldukça katılıyorum. Enstitüde çalışanları şahsen tanıyorum. İşlerini çok iyi yapıyorlar ve çok misafirperverler. Bütün Yunus Emre Enstitüsü camiasına yürekten teşekkür ediyorum.

EN

I am 26 years old and I live in the Hungarian capital of Budapest. I work as a translator in a Turkish company. As I applied to university in 2009, I decided to study Turcology because the shared history of Turks and Hungarians was very appealing. This is how my journey of learning Turkish language began. Initially I took interest in history, especially in Turkish history, and later I steered towards Turkish. I had the opportunity to visit Turkey for the first time in 2010. First I got to know Istanbul. Later before moving to Izmir I visited Istanbul a few more times... I lived in Turkey for a total of 2.5 years. I am very impressed by Pamukkale (Hierapolis) located in Denizli as well as Cappadocia and Istanbul. I graduated from Turcology Department in 2013 and earned a master's degree from Turkey scholarships program. As a result, I received education in Dokuz Eylül University's Turkish language instruction department. I attend the courses and events held at Yunus Emre Institute in Budapest when I find a chance. I personally know the staff of the Enstitü. They do their jobs very well and they are very hospitable. I sincerely thank the Yunus Emre Enstitüsü community.

Türk Sinemasının Kitap Hâli

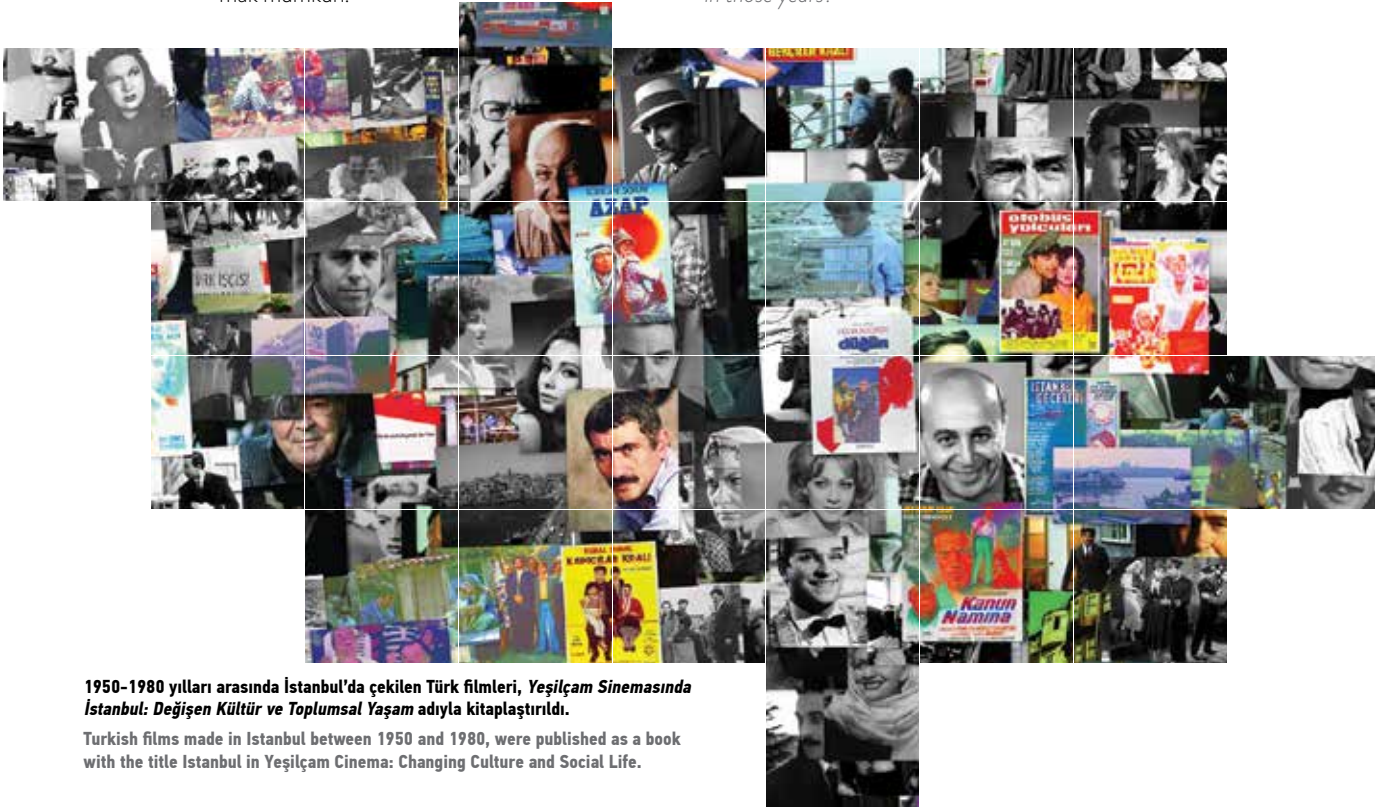
The Book Form Of Turkish Cinema

TR

Masumane yıllardı, dünya başkaydı. Yahut en azından öyle olduğuna inanıyorduk. O yılların filmleri hâlâ izleyici bulabiliyorsa ekranlarda, samimiyet ve masumiyete olan inancımızdan değil de nedir? O büyüdü dünyadan kesitler sunan bu kitapta, *Keşanlı Ali Destanı*'ndan *Ah Güzel İstanbul'a*, *Sevmek Zamanı*'ndan *Üç Arkadaş'a* kadar uzanan 50 filmlik bir seçkiye yer verilmiş. Doç. Dr. Barış Bulunmaz ve Yrd. Doç. Dr. Ömer Osmanoğlu tarafından kaleme alınan eser, 1950-1980 seneleri arasında İstanbul'u doğal bir film platosu olarak kullanan ve şehirde vuku bulan sosyokültürel dönüşümleri belgeler nitelikte olan filmleri incelikle okuyucuya sunuyor. Filmler kimlik, kişilik, aidiyet problemleri, şehir hayatında sermaye ve emek ilişkisi, din, gelenek, toplumsal değerler ve benzeri birçok olguyu da ele alıp irdeliyor. Bu filmlerde izleyiciye yansıyan fiziki, kültürel ve toplumsal manzaralar mercek altında tutuluyor. İstanbul o yıllarda ne kazandı ya da ne kaybetti sorularının yanıtını bu yapıtta bulmak mümkün.

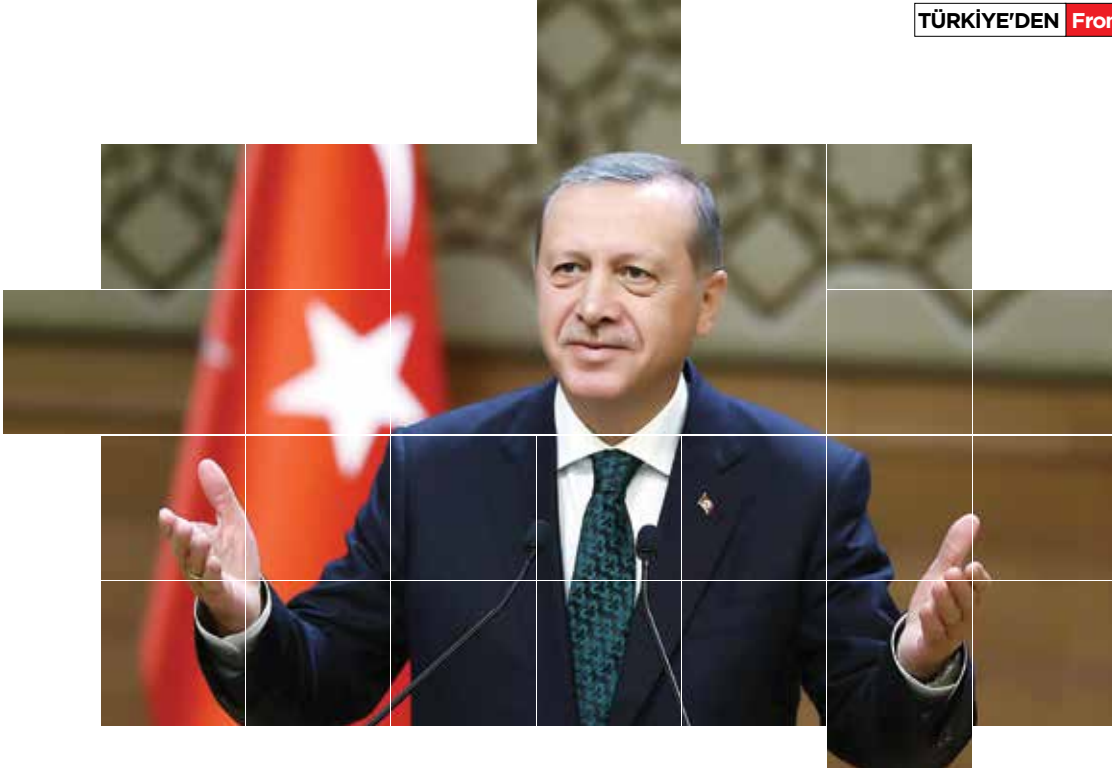
EN

*Those were innocent years, the world was something else. Or at least we believed it was. If the films of those years can still find audience, is not that because we have faith in sincerity and innocence? This book presenting slices from that magical world, features a selection of 50 films including *Keşanlı Ali Destanı*, *Ah Güzel İstanbul*, *Sevmek Zamanı* and *Üç Arkadaş*. Work written by Assoc. Dr. Barış Bulunmaz and Assist. Assoc. Dr. Ömer Osmanoğlu, gracefully presents the readers with the films which used Istanbul as a natural film set between 1950-1980, and documented the sociocultural transformations that took place in the city. The films deal with and address many issues as identity, personality, problems of belonging, capital and labour relations in urban life, religion, tradition, and social values. In these films, the physical, cultural and social spectacles viewed by the audience are examined. It is possible to find in this book an answer to the question "what did Istanbul gain or lose in those years?"*

1950-1980 yılları arasında İstanbul'da çekilen Türk filmleri, *Yeşilçam Sinemasında İstanbul: Değişen Kültür ve Toplumsal Yaşam* adıyla kitaplaştırıldı.

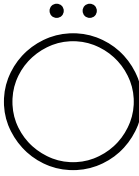
Turkish films made in Istanbul between 1950 and 1980, were published as a book with the title *Istanbul in Yeşilçam Cinema: Changing Culture and Social Life*.

Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri Sahiplerini Buldu

Culture and Art Grand Awards were determined

TR

Özgün eserleri veya hizmetleriyle üstün kabiliyet gösteren Türk vatandaşları ve yabancı uyruklu kişi veya kurumlara, devlet adına onurlandırmak ve özendirmek amacıyla verilen

Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri'nin bu yılki sahipleri belli oldu. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından sahiplerine takdim edilen ödüller, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreter Yardımcısı Doç. Dr. İbrahim Kalın, Cumhurbaşkanlığı Basın Başdanışmanı Lütfullah Göktaş, Cumhurbaşkanlığı Danışmanı H. Hümeysra Şahin, Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı Ömer Arısoy, Yunus Emre Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Şeref Ateş ile Yazar Alev Alatlî'dan oluşan Değerlendirme Kurulunun önerisiyle Mustafa Kutlu, Prof. Dr. Kemal Haşım Karpaz, Prof. Dr. Erol Parlak, Şener Şen, Feridun Özgören ve Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver'e verildi.

Announced on October 29th Republic Day every year, Presidential Culture and Art Grand Awards were determined also this year.

EN

Presidential Culture and Art Grand Awards, granted to Turkish citizens and foreign nationals or organizations who display superior ability with their original works or services to honour and to encourage them on behalf of the state, were determined this year. Turkish President Recep Tayyip Erdoğan presented the awards to winners selected on recommendation of the Evaluation Board formed by Secretary General to Presidency Fahri Kasırga, Deputy Secretary General of Presidency Assoc. Dr. İbrahim Kalın, Principal Press Advisor of Presidency Lütfullah Göktaş, Advisor to President H. Hümeysra Şahin, Undersecretary of Ministry of Culture and Tourism Ömer Arısoy, Yunus Emre Enstitüsü President Prof. Dr. Şeref Ateş and author Alev Alatlî. Mustafa Kutlu, Prof. Dr. Kemal Haşım Karpaz, Prof. Dr. Erol Parlak, Şener Şen, Feridun Özgören and Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver received this year's awards.

Her yıl 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda açıklanan Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri'nin bu yılki sahipleri belli oldu.

ORD. PROF. DR. SÜHEYL ÜNVER
DISTINGUISHED PROF. DR. SÜHEYL ÜNVER

Aklıselim, Kalbiselim ve Zevkiselim: Süheyl Ünver

Sensible at Mind, Heart and Delight: Süheyl Ünver

AYŞE NUR AZCA

TR

C umhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri'nin son sahipleri geçtiğimiz günlerde belli oldu. Değerlendirme Kurulunun önerisi üzerine Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan tarafından ödüle layık görülen değerli isimlerden biri olan Ordinaryüs Prof. Dr. Ahmet Süheyl Ünver ile ilgili şu değerlendirmelere yer verildi: "Türk kültürünün bu bereketli

EN

The latest winners of the Presidential Culture and Art Grand Awards were determined in recent days. Distinguished Professor Dr. Ahmet Süheyl Ünver, one of the esteemed names President Recep Tayyip Erdoğan deemed worthy of the award upon suggestion by the Evaluation Board, is described as follows: "Süheyl Ünver who produced works of art holding on to survival of Turkish culture in this fertile lands with an unbreakable faith and perseverance, who succes-

Ünver (sol baştan üçüncü) dostlarıyla birlikte.
Ünver (third from left) with his friends.

“ 2016 yılı Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri sahiplerinden Süheyl Ünver, hekim, ressam, hattat ve tezhipçi bir vücutta birden fazla meziyeti barındıran modern Türk tıp tarihinin temellerini atan bir isim.

Süheyl Ünver, a 2016 Presidential Culture and Art Awards Grand Prize winner, is a figure that set the foundations of history of modern Turkish medicine that possessed more than a single virtue as a physician, artist, calligrapher and illumination artist.

TR

topraklardaki bekasına sönmeyen bir inanç ve azimle bağlanarak eserler veren; tasavvuf neşvesiyle 'aklîselim, kalbiselim ve zevkiselim' damarlarını başarıyla bir terkibe dönüştüren; bu bütünlüşmeyi hikmetli şiirlerinde, tezhip ve sulu boya resimlerinde, bilim ve sanat eserlerinde aksettirerek Türk milletine ve dünyaya armağan eden Süheyl Ünver. Her insana nasip olmayacak bir övgü...”

MODER TÜRK TIBBININ KURUCUSU

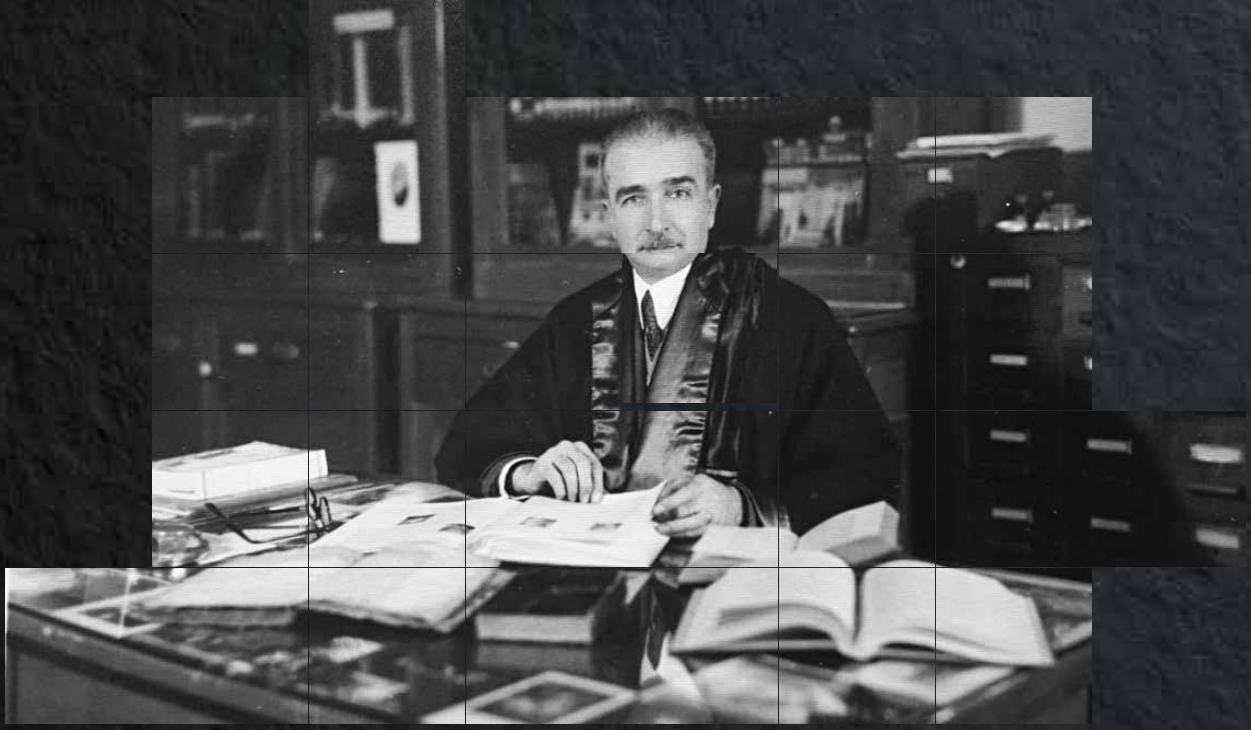
Kadim medeniyet Osmanlı Devleti'nin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin arasındaki bir nevi kültür köprüsü olan Süheyl Ünver, İstanbul Muhâberât-ı Umûmiyye müdürü olan babası Trnovalı Mustafa Enver Bey, annesi Hattat Mehmed Şevki Efendi'nin kızı Safiye Rukiye Hanım'ın oğlu olarak 17 Şubat 1898 yılında dünyaya geldi. Öğrenimine Menbaül İrfan Rüşdiyesi ile başlayan Ünver, Mercan İdadisini bitirdikten sonra tıp eğitimi için 1915 yılında Mekteb-i Tıbbiyede okumaya başladı. Asistanlığına Gureba ve Haseki Hastahanelerinin cildiye ve dâhiliye bölümlerinde başlayan Ünver, 1927-1929 yıllarında Paris'te Pitié Hastahanesinde görev aldı. Akademik hayatına Prof. Dr. Akil Muhtar Özden'in Tedavi ve Farmakodinami Kursüsünde doçent olarak başladı.

EN

sfully combined the zest of Sufism with 'sensitivity at mind, heart and delight', and presented this integration to Turkish nation and the world by reflecting it in his erudite poetry, illuminations and watercolour paintings, works of art and science. A praise not every man receives...”

FOUNDER OF MODERN TURKISH MEDICINE

Süheyl Ünver, a cultural bridge so to speak between the ancient civilization Ottoman State and Republic of Turkey, was born on February 17th, 1898 as the son Mustafa Enver Bey from Trnovo, director of Istanbul Muhâberât-ı Umûmiyye (Public Communications) and Safiye Rukiye Hanım, daughter of Calligrapher Mehmed Şevki Effendi. Ünver started his studies in Menbaül İrfan Rüşdiyesi (Junior High School), and after graduating from Mercan High School, he started studying at the School of Medicine in 1915. Ünver began his career as an assistant at dermatology and internal medicine departments of Gureba and Haseki Hospitals. He worked Pitié Hospital in Paris between 1927-1929. His academic career began as an associate professor at Therapy and Pharmacodynamics Department founded by Prof. Dr. Akil Muhtar Özden.

TR

1933 yılında üniversite reformu ile İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinde Tıp Tarihi Enstitüsünü kurdu ve ders vermeye başladı. 1939'da profesörlük unvanını alan Ünver, 1954 yılında ise ordinaryüslüğe yükseldi. Tıp fakültesinde akademik hayatına devam eden Süheyl Ünver, gönülden bağlandığı güzel sanatları da bırakmadı. 1936-1955 yılları arasında Güzel Sanatlar Akademisinde Türk Minyatürü alanında öğretim üyeliği yaptı. Amerika'da 1958-1959 yıllarında misafir profesör olarak bulunan Ünver, Tıp Tarihi ve Deontoloji Kürsüsünün başkanlığına 1967 yılına kadar devam etti. İkinci tıp tarihi ve deontoloji kürsünü Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde kurdu. Emeklilik dönemine kadar uluslararası tıp tarihi kongrelerinde yer aldı. Bu süre zarfında hocalığının yanında Türk süsleme sanatının seminerlerini de yürüterek Türk-İslam sanatının tanıtılmasını sağladı.

Bir vücutta birden fazla meziyeti barındıran Süheyl Ünver, çalışmalarıyla Türk tıp tarihinin temellerini attı. Ünlü Türk hekimlerin -İbni Sina, Sabuncuoğlu Şerefeddin, Hacı Paşa, Hekimbaşı Sâlih b. Nasrullah Efendi ve daha nicelerinin- biyografilerini ve tıp ilmine olan katkılarını inceledi. Bunu yanı sıra tıbbi kurumlarla yakından ilgilenmiş ve kurumların tarihçelerini kaleme aldı. Tıp Tarihi Enstitüsünde görevini yerine getirirken Türk-İslam tarihi araştırmalarını *Türk Tıp Tarihi Arşivi* dergisinde yayımladı.

EN

With the university reform of 1933, he founded the Institute of History of Medicine at Faculty of Medicine in Istanbul University and began to teach there. Ünver received professorship title in 1939, and in 1954 he became a distinguished professor. As Süheyl Ünver continued his academic career at the faculty of medicine, he did not abandon fine arts he was deeply attached to. Between years 1936-1955, he worked as a lecturer at the Fine Arts Academy in field of Turkish Miniature. Ünver was a visiting professor in the United States in 1958-1959, and continued to chair the Department of History of Medicine and Deontology until 1967. He founded the second history of medicine and deontology department at Cerrahpaşa Faculty of Medicine. He participated in international conferences on history of medicine until his retirement. In addition to teaching, he also organised seminars on Turkish art of ornamentation in the meantime and introduced Turkish-Islamic art. Süheyl Ünver, possessing more than a single virtue in one body, laid the foundations of history of Turkish medicine with his works. He studied biographies of famous Turkish physicians as Avicenna, Sabuncuoğlu Şerefeddin, Hadji Pasha, Hekimbaşı Sâlih b. Nasrullah Efendi and many more, and their contributions to medical science. Additionally he took close interest in medical institutions and wrote their short histories. While performing his duty at the Institute of Medical History, he published his research on Turkish-Islamic

TR

RESİM, HAT VE TEZHİP

Hattat bir dedenin torunu olan Süheyl Ünver, ailesinden getirdiği bir özellikten olsa gerek hüsnühât, tezhip ve resim sanatı ile yakından ilgilendi. Medresetü'l-Hattâtînde dönemin kıymetli hocalarından geleneksel Osmanlı sanatlarını meşk eden Ünver; Yeniköylü Nuri Bey'den tezhip, Necmeddin Okyay'dan ebru, eniştesi Hasan Rıza Efendi'den ise hüsnühât dersleri aldı. Türk-İslam sanatlarının yanı sıra resim alanına da ilgilemesi, onu Üsküdarlı Hoca Ali Rıza Bey'in öğrencileri arasında yer almasını sağladı. Üsküdarlı Hoca Ali Rıza Bey'den sulu boya ve karakalem ders aldı. Yanından ayırmadığı sulu boya ve defterlerine İstanbul'un her köşesini naksetmeye çalışmıştır.

Nevi şahsına münhasır bir şahsiyet olan Ünver, yaptığı araştırmalarını arşivlemekten hiçbir zaman geri durmadı. Türk sanatının, tarihinin ve eserleriyle ilgili her bilgiyi titizlikle not aldığı defterleri ile arşivledi. Arşivciliğe olan düşkünlüğünü şöyle tanımlıyordu Süheyl Ünver, "Benim prensibim şuydu: Bir şey duydum mu, onun içinde Türk kültürüyle ilgili neler varsa, resimlerini olsun, malumatını olsun ne kıymetler varsa hepsini topladım. Bu beni ilgilendirir, bu ilgilendirmez demedim ve bu beni ilgilendirmez sözünü kimsenin söylememesini isterim. Çünkü biz bu şifahilik yüzünden neler kaybetmişiz neler." Türk tıp tarihinin ve kültürünün çok şey borçlu olduğu bu nadide şahsiyet, 14 Şubat 1986'da İstanbul'da vefat etti.

EN

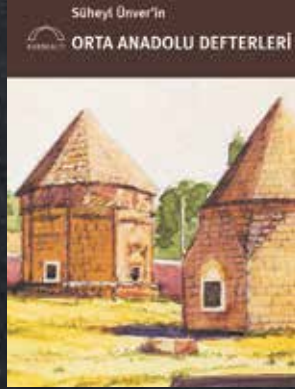
history in History of Turkish Medicine Archive journal.

PAINTING, CALLIGRAPHY AND ILLUMINATION

Being the grandson of a calligrapher, Süheyl Ünver took close interest in calligraphy, illumination and painting arts, maybe due to a trait inherited. Ünver who practiced traditional Ottoman arts with estimable masters of Medresetü'l-Hattâtî (Calligraphers' Madrasah) period, learned illumination from Nuri Bey of Yeniköy, marbling from Necmeddin Okyay and calligraphy from his brother-in-law Hasan Rıza Efendi. He became a disciple of Hodja Ali Rıza Bey

of Üsküdar because he took interest in the field of painting next to Turkish-Islamic arts. He also took watercolour and charcoal lessons from him. He attempted to illustrate every corner of Istanbul with watercolours and books he carried with him at all times. Ünver who was a unique character, also consistently archived his research. He meticulously registered all information regarding Turkish art, history and his works in books. Süheyl Ünver described his fondness for archiving as follows: "My principle was this: When I heard something,

I would gather everything on Turkish culture, be it pictures or information. I never said this is of significance and this is not, and I did not want anyone to tell me that 'this is not of significance'. The things we have lost due to this attitude." This rare personality, Turkish medical science and culture owes a great deal to, passed away on February 14th, 1986 in Istanbul.

İLK AĞIZDAN

> HATTAT DOÇ. DR. FATİH ÖZKAFA

"Süheyl Hoca gibi bir insanı yakinen tanıyamamaktan müessifim, zira Süheyl Ünver gibi insanlar nadirattandır. Süheyl Ünver, ordinaryüs olduğu tıp alanı haricinde Türk kültürüne, sanata ve tarihine yakından olan ilgisi ve çalışma disiplini bizim için örnek mahiyetindedir. Araştırmada bulunduğu, arşivleme yaptığı her alan onun sürekli bir başvuru kaynağı olmasını sağlamıştır. Yakinen ilgilendiği Türk-İslam sanatları içinde çalışmalarda bulunmuş ve öğrenciler yetiştirmiştir. Öğrenme aşkı ile bir insan ömründe yapamayacağı kadar çalışmayı 88 yıllık yaşamına sığdırmıştır."

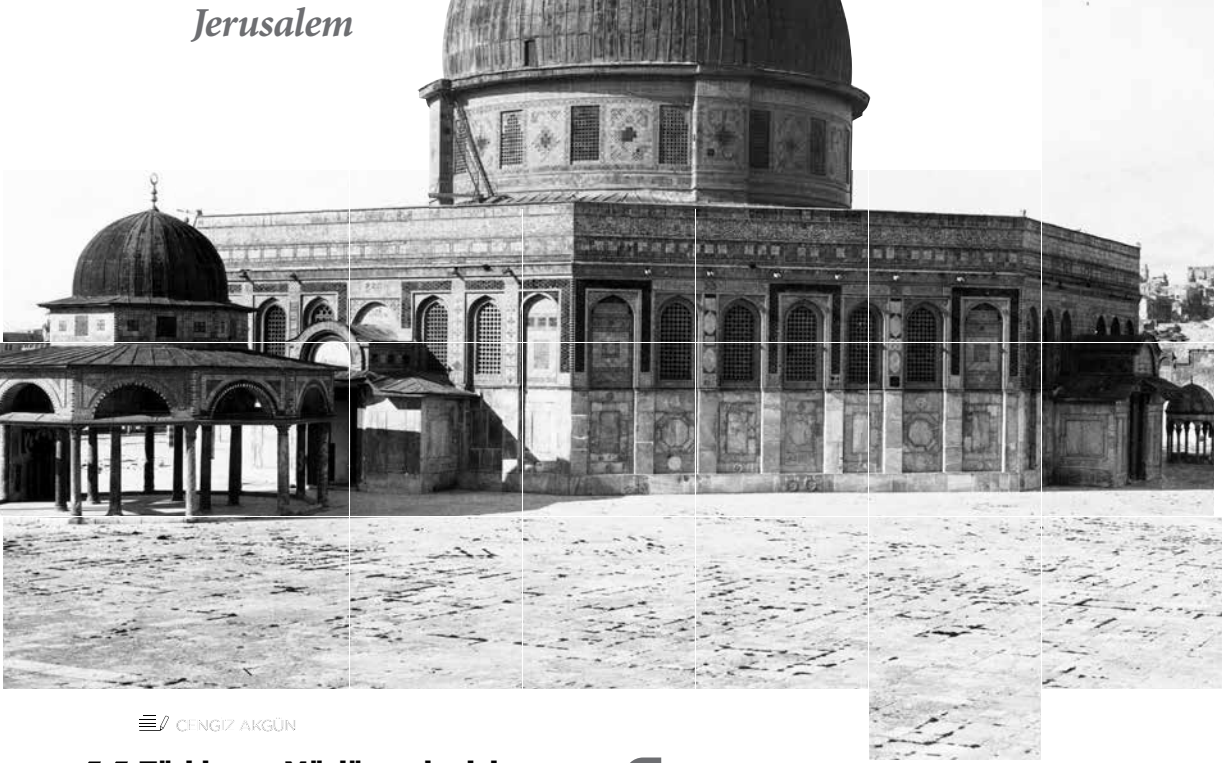
FIRST HAND

> CALLIGRAPHER ASSOC. PROF. FATİH ÖZKAFA

"I regret that I could not get closely acquainted with a personality like Süheyl Hodja because people like him are rare. Süheyl Ünver, apart from being a distinguished professor in the field of medicine, set an example for all of us both because of the close interest he took in Turkish culture, arts and history, and his work discipline. Every field he held research and made archives in, have attained permanent sources of reference. He made studies in the area of Turkish-Islamic arts which he took a close interest in, and raised students. With his love for learning, he fitted studies exceeding a lifetime into 88 years."

Bir Zamanlar Kudüs

*Once Upon
a Time in
Jerusalem*

CFNGİZ AKGÜN

“ **Türkler ve Müslümanlar için büyük öneme sahip birçok mabetle dolu olan kutlu şehir Kudüs’e ilgilerini buraya inşa ettikleri yapılarla göstermişlerdi.**

TR

Yahudiler, Hristiyanlar ve biz Müslümanlar için mukaddes şehir: Kudüs. Mazisi çok eskilere dayanan bu kutlu şehir, uzun tarihi boyunca Babil, Pers, Büyük İskender, Yahudi Kralları, Romalılar, Sasaniler ve Bizans başta olmak üzere tarihin seyrini değiştiren birçok hükümdar ve devlet tarafından yönetildi; onlarca farkı medeniyete ev sahipliği yaptı. Orta Doğu’nun göz bebeği olan şehir, ona sahip olmak isteyen ve bu uğurda yanıp

EN

The holy city for the Jewish, Christians and Muslims: Jerusalem. This blessed city with an ancient history, was ruled by many rulers and states that changed the course of history, including Babylonians, Persians, Alexander the Great, Jewish Kings, Romans, Sassanids and Byzantines throughout its long history, and hosted dozens of different civilizations. The city that is Middle East’s favourite, was besieged, looted and faced major destruction numerous times by those who wanted to possess it

“ **The Turks had shown their interest in the holy city of Jerusalem replete with temples of great significance for Muslims, with the constructions they built here.**

EN

and yearned for this cause.

CITY CONQUERED WITHOUT FIGHTING

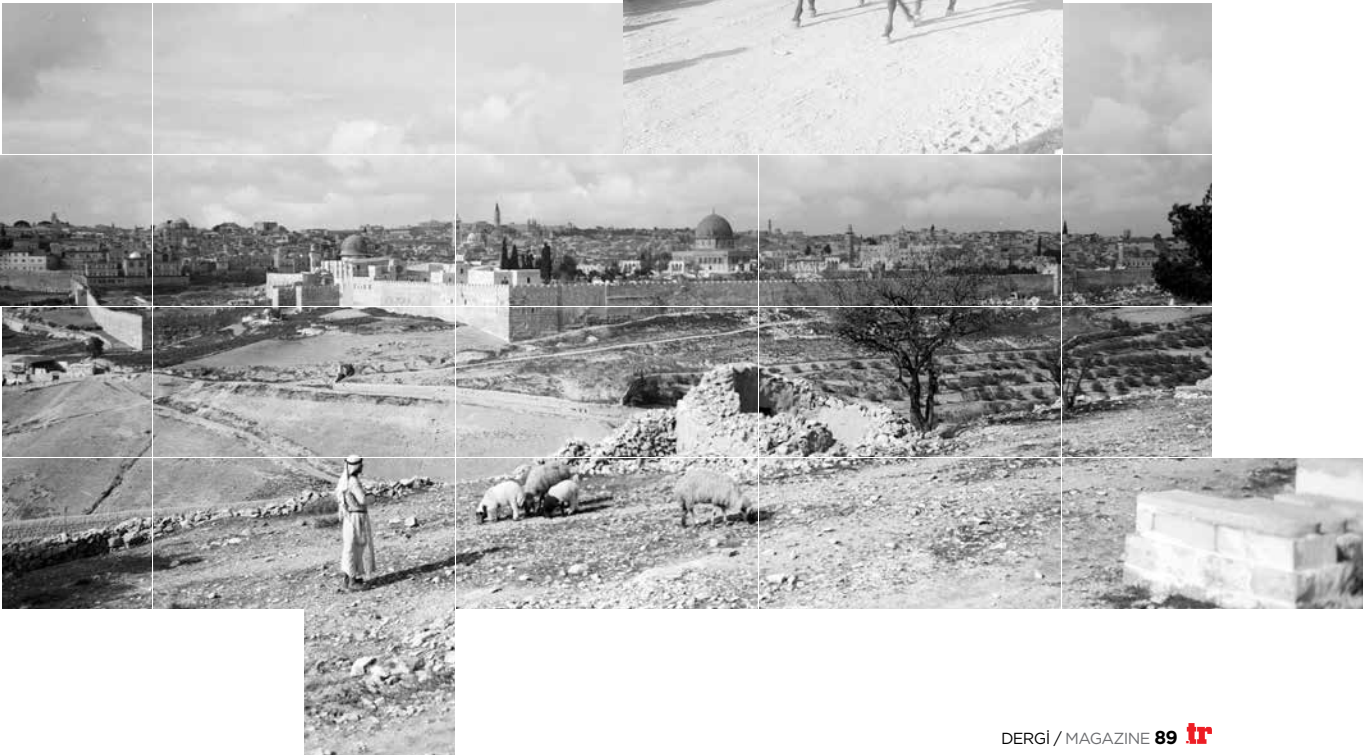
The Islamic conquests initially spread all over Hejaz Peninsula, continued as an expanding wave. The battle of Ecnadayn with the Byzantium was won by the Islamic armies, and many Byzantine cities were seized by Muslims. After two years (636), the Byzantine presence in the region was ended once and for all with the Battle of Yarmouk. Byzantium was forced to completely retreat from Syrian and Palestinian territories after this period, which left no political authority in the region. The people of Jerusalem were reluctant to fight. The delegation headed by Patriarch Sophronios, declared that they wish to surrender the city to Caliph Umar himself. Upon this request by the people of Jerusalem, Umar came to Jerusalem from Medina. The caliph who

TR

tutaşanlar tarafından pek çok defa kuşatıldı, yağmalandı ve büyük yıkımlara şahit oldu.

SAVAŞMADAN ALINAN ŞEHİR

Önce bütün Hicaz Yarımadası'nda yayılan İslam fetihleri dalga dalga genişleyerek ilerliyordu. Bizans ile yapılan Ecnadeyn Savaşı'nı yine İslam orduları kazanacak, Bizans'a ait birçok şehir Müslümanların eline geçecekti. Yaklaşık iki sene sonra (636) yaşanacak Yermük Savaşı'yla da bölgedeki Bizans varlığına tamamen son verilecekti. Yaşanan bu süreçten sonra Suriye ve Filistin topraklarından tamamen çekilmek durumunda kalan Bizans, bölgede siyasi bir otorite bırakmamıştı. Kudüs halkı savaşa konusunda isteksizdi. Patrik Sophronios başkanlığındaki heyet, şehri bizzat Halife Hz. Ömer'e teslim etmek istediklerini belirttiler.

TR

Kudüs halkının bu talebi üzerine Hz. Ömer, Medine'den Kudüs'e geldi. Patrik ile görüşen Halife, şehir ahalisinin suçlu suçsuz ayırımı yapılmaksızın can, mal, kilise ve haclarını güvence altına aldı. Kilselerin başka bir dinin ibadethanesine çevrilmeyeceğini, kiliselere ait mallara dokunulmayacağını ve asla aşağılanmayacaklarını garanti etti. Bu tarihten sonra Kudüs, kısa ömürlü Latin Krallığı haricinde çeşitli Müslüman devletler tarafından yönetileceği bir döneme girecekti.

OSMANLILAR KUDÜS'TE

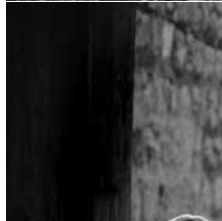
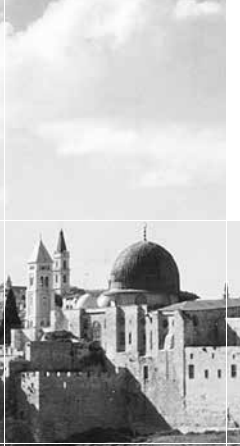
Osmanlı Sultanı Birinci Selim (Yavuz), kısa süren (sekiz yıl) hükümdarlık zamanında ele geçirdiği topraklar ile devletin yönünü ve boyutlarını sürekli değiştirmişti. 1516 yılında yine ordusunun başında Anadolu'yu süratle geçerek güneye, Suriye üzerinden Mısır ve Hicaz'a akın ederek Memlûklere bağlı toprakları Osmanlı yönetimine bağladı. Şehri ziyaret eden Yavuz Sultan Selim, burada iki gün kalmış ve Mescid-i Aksa'yı ziyaret etmişti. Kudüs, Osmanlıların değer verdiği şehirlerdendi. Zira şehir Müslümanlar için mukaddesti. Hz. Muhammed (S.A.V.), üç meşit için (Mescid-i Haram, Mescid-i Nebevi ve Mescid-i Aksa) seyahat edebileceğini buyurmuştu. Yine Hz. Muhammed'in (S.A.V.) Miraç'a buradan yükseldiğine inanılıyordu. En eski İslam yapılarından olan Kubbet-üs-Sahra ile Mescid-i Aksa bu şehirdeydi. Üstelik de şehrin tarihi, pek çok peygamberden izler taşıyordu. Bu nedenle Osmanlılar çok daha önceleri şehre olan ilgilerini burada inşa ettikleri yapılarla göstermişlerdi.

ŞEHRE YANSIYAN OSMANLI İMARI

Memlûklerin ardından Kudüs'e sahip olan Osmanlıların Kanuni Sultan Süleyman zamanında başlayan ilk imar faaliyetleri su yapıları üzerine olmuştu. Yağışların kıt, iklimin sıcak ve kısmen ılıman geçtiği Hicaz bölgesinde, su her daim en değerliydi. İnşa edilen su yolları, su toplama havuzları, sebiller ve çeşmeler, Kudüslülere hayat vermişti. Ardından ticaret canlandırılmış, ticaretle zenginleşen şehrin güvenliğinin temini için de şehrin harap vaziyetteki surları yeniden inşa edilmişti. Şehri yönettikleri asırlar boyunca padişahlar, sultanlar, valide sultanlar, paşalar, vezirler ve tüccarlar, kısacası varlıklı bütün Osmanlılar inşa ettirdikleri eserler ve kurdukları sayısız vakıfla Kudüs ve Kudüslülere desteklemişlerdi.

EN

met with the Patriarch, guaranteed the lives, possessions, churches and pilgrimage of the city locals, without discriminating whether they are guilty and innocent. He ensured that the churches would not be converted to a temple of another religion, the church properties would not be touched, and they would never be humiliated. From this date, Jerusalem was to enter a transitory period and was to

EN

be governed by various Muslim states except by the short-lived Latin Kingdom.

OTTOMANS IN JERUSALEM

Ottoman Sultan Selim I (Yavuz) continuously changed the course and size of the state with the lands he seized throughout his short rule of eight years. In 1516, with an army under his command, he swiftly crossed Anatolia and surged to Egypt and Hejaz through Syria and Ottoman Empire seized control of the Mamluk lands. Selim I who visited the city, stayed here for two days and visited Al-Aqsa Mosque. Jerusalem was a valuable city for the Ottomans because it was a holy city for the Muslims. Prophet Muhammad had commanded travelling for three masjids: Masjid al-Haram, al Masjid an-Nabawi, and Al-Aqsa Mosque. Again it is believed that Prophet Muhammad ascended to heaven here. Two of the oldest Islamic structures, Dome of the Rock and Al-Aqsa Mosque are located in this city. Moreover, city's history bore traces of many prophets. This is why the Ottomans showed the interest they took in this city earlier with the structures they built here.

OTTOMAN PUBLIC WORKS IN THE CITY

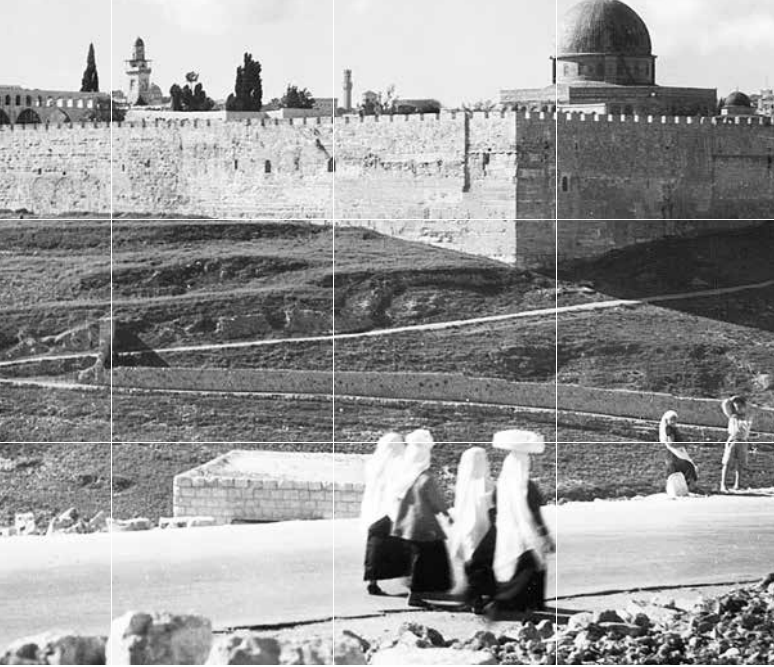
After the Mamluks, the first development activities by the Ottomans were launched in the period of Sultan Suleiman the Magnificent who ruled Jerusalem, which were water structures. In the Hejaz region, where there was a lack of rainfall, the climate was warm and partly temperate, water was always the most valuable asset.

The waterways, water collection pools, public and drinking fountains built, gave life to the people of Jerusalem. Then trade was revitalized, and the ruined city walls were rebuilt to secure the city that became wealthier with trade.

Throughout centuries, the sultans, rulers, queen mothers, pashas, viziers and merchants, in short all the wealthy Ottomans who ruled the city, supported Jerusalem and its locals with the artefacts they built and through numerous foundations they established.

FOUR CENTURIES OF PEACE

Jerusalem remained under Ottoman rule for nearly four centuries, from the period of Sultan Selim I who took over the city without fighting until city was surrendered to the British despite intensive fighting in the First World War (1917). Muslim Arabs

TR

DÖRT ASIRLIK HUZUR

Şehrin Yavuz Sultan Selim zamanında savaşmadan teslim almasından Birinci Dünya Savaşı'nda yoğun mücadeleye rağmen İngilizlere teslim edilmek zorunda kalındığı zamana (1917) dek Kudüs, yaklaşık dört asır boyunca Osmanlı idaresinde kaldı. Şehirde Müslüman Araplar ve Türkler, Yahudiler, Ortodoks ve Katolik Hristiyanlar bir arada yaşıyorlardı. Ufak tefek aksaklıklar haricinde dört asırlık Osmanlı devrinde Kudüslülere huzur içinde yaşamışlardı. Bu süre zarfında özellikle 19. yüzyılda Fransa

EN

and Turks, Jews, Orthodox and Catholic Christians lived together in the city. Apart from minor troubles, the people of Jerusalem lived in peace throughout the four centuries of Ottoman rule. During this time, especially in the 19th century, the Greek Orthodox and Catholics were at an odd over holding the keys to a church of value for both, also due to French and Russian provocations. Kamame Church also known by names Sepulture and Domsday, was built by Helena, the mother of the first ruler of Rome Constantine, on Golgotha Hill where Jesus' grave is believed to be located. There were conflicts and even strife among Christian groups over this church. One of the disagreements was on the task of opening and closing the church's gates. As the tension rose over this issue, Ottoman Sultan Abdulmecid came up with a genius solution. The keys of the church would be delivered to a notable Muslim family from Jerusalem. The gates of this church were opened and closed by Muslims until 2000s. The fair rule of the Ottoman Empire suited Jerusalem's multi-faith and multi-cultural structure. Four centuries of stable Ottoman rule in Jerusalem proved this fact...

TR

ve Rusya'nın kızıştırmalarıyla Rum Ortodokslar ile Katoliklerin arası her ikisi içinde değerli görülen kilisenin anahtarlarının kimde kalacağı hususunda bozulmuştu. Şöyle ki Kabir ve Kıyamet isimleriyle de bilinen Kamame Kilisesi, Roma hükümdarı Birinci Konstantin'in annesi Helena tarafından Hz. İsa'nın (A.S.) kabrinin bulunduğu iddia edilen Golgotha Tepesi üzerine inşa edilmişti. Bu kilise söz konusu olduğunda Hristiyan gruplar arasında anlaşmazlıklar hatta çatışmalar çıkıyordu. Anlaşmazlıklardan biri de kilisenin kapısını açma kapama işini kimin yapacağıydı. Bu mesele tam ortamı germişti ki Osmanlı Sultanı Abdülmecid, dâhiyane bir çözüm buldu. Kilisenin anahtarları bundan sonra Kudüs eşrafından bir Müslüman aileye teslim edilecekti. 2000'li yıllara kadar bu kiliselerin kapıları Müslümanlar tarafından açılıp kapatıldı. Osmanlı'nın adaletli yönetimi, Kudüs'ün çok dinli, çok kültürlü yapısına uygundu. Kudüs'teki dört asırlık istikrarlı Osmanlı yönetimi bu gerçeği kanıtlıyordu...

Türkiye'nin En Gözde KAYAK MERKEZLERİ

Turkey's Favourite Ski Resorts

Tarifi mümkün olmayan güzellikteki Türkiye, sahip olduğu önemli kayak merkezleri ile yerli ve yabancı pek çok turistin ilgisini üzerine çekiyor. Son yıllarda uluslararası organizasyonlara da ev sahipliği yapan ülkemizin kayak merkezlerinden bir seçki sunuyoruz sizlere.

Turkey with an elusive beauty, attracts attention of both local and foreign tourists also with its major ski resorts. Here is a selection of Turkey's ski resorts which have hosted international organizations in recent years.

- 1 Uludağ (Bursa)
- 2 Kartalkaya (Bolu)
- 3 Palandöken (Erzurum)
- 4 Kartepe (Kocaeli)
- 5 Saklıkent (Antalya)
- 6 Erciyes (Kayseri)
- 7 Ilgaz (Kastamonu)
- 8 Ergani (Erzincan)
- 9 Davraz (Denizli)
- 10 Yıldız (Sivas)
- 11 Bozdağ (İzmir)
- 12 Ladik (Samsun)
- 13 Sarıkamış (Kars)
- 14 Zigana (Gümüşhane)

Keyifli Anların Vazgeçilmezi:

Çay

An Essential for Enjoyable Moments: Tea

AYŞE NUR AZCA

TR

TÜRK ÇAYI

Sabah kahvaltısından akşam sohbetlerine dek süren bir macera: Türk çayı. Türklerin çay bitkisiyle geç tanışmasına nazaran âdetâ abıhayatı hâlini almıştır. Türk kültüründe apayrı bir öneme sahip olan çay, iki katlı çaydanlıklar veya odun ateşinde yanan semaverlerde demlenir. İnce belli, küçük cam bardaklarda ikram edilen çayın rengi ideal ölçüsü olan "tavşankanı" olmalıdır. İlk olarak 1888 yılında Bursa'ya ekilen çay tohumları beklenen sonucu vermemiştir. 1917'de Doğu Karadeniz Bölgesi'nde ekimi başlayan çay bitkisi ilk filizlerini verir ve Türkiye yıllardır vazgeçemediği "çay" ile münasebeti başlar.

EN

TURKISH TEA

An adventure from breakfast to evening chats: Turkish Tea. Turks met with the tea plant later, and it is now considered the elixir of life, so to speak. Tea with a significant place in Turkish culture, is steeped in double teapots or in samovars on wood fire. Tea served in slender fine glasses should have the colour "rabbit blood" which is ideal. Tea seeds were planted in Bursa in 1888 for the first time but did not yield the expected result. In 1917, tea was planted in the Eastern Black Sea Region and it gave its first shoots and this is how Turkey's relation with "tea" that has been going on for decades, began.

“ Geçmişten bugüne şairlerin ve yazarların misafiri olan çay, ünlü Şair Peter Altenberg tarafından “ruh banyosu” olarak ifade ediliyor. Bu büyülü içecek, yüzyıllardan beri dünyanın her yerinde sofralara konuk olmaya, insanların keyifli anlarına ortak olmaya devam ediyor.

Tea, a guest of poets and writers from past to present, is defined as a “soul bath” by the famous poet Peter Altenberg. This magical drink continues to be a guest of tables and a partner sharing enjoyable moments with people all around the world for centuries.

TR İNGİLİZ ÇAYI

Çayı, ritüel şeklinde tüketen İngilizler, “beş çayı” ile dünyaya nam salmışlardır. Kral Edward tarafından geleneksel hâle getirilen beş çayının hikâyesi şöyledir: İngilizler sabah kahvaltısı ve akşam yemeği olarak sadece iki öğün yemek yiyorlardı. Kral Edward hem bitkin düşen Bedford Düşesi Anna'nın gıda takviyesi alabilmesi hem de sohbet ortamı oluşturmak için ara öğün olarak beş çayları tertiplenmesini istemiştir. Bu ritüel zamanla kabul görüp bütün ülkeye yayılarak İngiliz kültüründe yer edinmiştir. Günümüzde zengin çeşitleri bulunan İngiliz çayları tercihe göre süt ile birlikte de tüketilebiliyor. Porselen fincanlarda sunulan çaylar, sandviçler ve tatlı kurabiyeler ile birlikte servis ediliyor.

EN ENGLISH TEA

The English people who consume tea as a ritual, are famous in the world with “five o'clock tea”. The story of five o'clock tea, traditionalised by King Edward is as follows: the British used to eat only two meals: breakfast and dinner. King Edward asked for arrangement of five o'clock tea parties as a side meal both for the exhausted Bedford Duchess Anna to consume some food as well as to create a chat environment. Over time, this ritual was recognized and spread throughout the country, gaining a place in British culture. Today English tea with a rich variety can optionally be consumed with milk. Tea in porcelain cups are served with sandwiches and sweet cookies.

TR ÇİN ÇAYI

Dünya mutfağına çayı armağan eden Çinliler, geleneksel olarak sürdürdükleri çay kültürlerini hâlâ daha devam ettiriyorlar. İmparator Shen Nog'un kaynayan sıcak suya çay yaprağını düşürmesiyle binlerce yıldır insanlığın vazgeçilmez hâlini alan çay, bir tesadüf sonucu ortaya çıkıyor. Çin kültüründe önemli bir yere sahip olan yeşil çay, ilk demlediğin an tüketmek yerine birden fazla demleniyor ve sonrasında içiliyor. Birden fazla demlenmesinin nedeni ise her demlendiğinde farklı bir aroma vermesi. Yeşil çay, Çin'in “yixing” kilinden yapılan çaydanlıklar ve kâselerle sunulur. Çay içerken tadını çıkarmaya önem veren Çinliler için çay, sakin, temiz ve havası taze bir ortamda içilir.

EN CHINESE TEA

The Chinese who presented the world cuisine with tea, still maintain their traditional tea culture. Tea became an essential after Emperor Shen Nog accidentally dropped a tea leaf in boiling hot water, and after this coincidence, it has become indispensable for humanity for thousands of years. Green tea with an important place in Chinese culture, is brewed more than once instead of being consumed immediately after brewing, and people drink it afterwards. The reason for brewing green tea more than once is it giving a different flavour each time it is brewed. Green tea is served with teapots and bowls made from the Chinese “yixing” clay. The Chinese value enjoying tea, so they drink tea in a calm, clean environment with fresh air.

TÜRKÇE DÜNYANIN HER YERİNDE

*Turkish Is All Around
The World*

yee.org.tr [f /yeeorgtr](https://www.facebook.com/yeeorgtr) [t /yeeorgtr](https://www.twitter.com/yeeorgtr)

[i /yeeorgtr](https://www.instagram.com/yeeorgtr) [y /yeeorgtr](https://www.youtube.com/yeeorgtr)

40 ÜLKEDE 50 MERKEZDE

In 40 Centers 50 Countries